

LUNES 13 DE MARZO DE 2006
PONDĚLÍ, 13. BŘEZNA 2006
MANDAG DEN 13. MARTS 2006
MONTAG, 13. MÄRZ 2006
ESMASPÄEV, 13. MÄRTS 2006
ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2006
MONDAY, 13 MARCH 2006
LUNDI 13 MARS 2006
LUNEDI' 13 MARZO 2006
PIRMDIENA, 2006. GADA 13. MARTS
2006 M. KOVO 13 D., PIRMADIENIS
2006. MÁRCIUS 13., HÉTFŐ
IT-TNEJN, 13 TA' MARZU 2006
MAANDAG 13 MAART 2006
PONIEDZIALEK, 13 MARCA 2006
SEGUNDA-FEIRA, 13 DE MARÇO DE 2006
PONDELOK 13. MARCA 2006
PONEDELJEK, 13. MAREC 2006
MAANANTAI 13. MAALISKUUTA 2006
MÅNDAGEN DEN 13 MARS 2006

PRESIDENCIA DEL SR. BORRELL FONTELLES
Presidente

(Se abre la sesión a las 17.05 horas)

1 - Reanudación del período de sesiones

El Presidente. – Declaro reanudado el periodo de sesiones del Parlamento Europeo interrumpido el jueves 16 de febrero de 2006.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Mr President, I rise on a point of political importance under Rule 144.

I read with interest your comments on possible internal reforms of Parliament and you are greatly to be commended for your view that better attendance at debates and better participation of Members is a desirable objective. However, I am somewhat dismayed that, in your hurry to ensure the inclusion of all Members in the work of Parliament, you chose to bypass them entirely and instead provide your draft proposal first to the press, without prior consultation with the Members you are so keen to assist.

Why is this item not on the agenda? I am further dismayed that your solution to the vexed question of MEP participation is to recommend the complete centralisation of decision-making to the Conference of Presidents, which you chair. Mr President, perhaps you could explain to me and the rest of the House how your great vision of democratic inclusion and participation can be achieved by centralisation and exclusion? In the words of Mr Poettering, the chairman of our group, this amounts to unfocused administrative micro-management within Parliament.

(Applause from the PPE-DE Group)

El Presidente. – El artículo que usted ha invocado, señor diputado, no avalaba su intervención. Hace usted una interpretación del Reglamento que no es la adecuada. Yo le he dejado hablar para que no hubiese ninguna clase de mala interpretación por el hecho de cortarle la palabra. Su cuestión de orden no era procedente.

Usted ha hecho una imputación al Presidente, acusándole de haber filtrado un documento que estaba en poder de no menos de 30 personas. Su interpretación del procedimiento que se ha adoptado es también completamente errónea. La Conferencia de Presidentes lo ha discutido, lo seguirá discutiendo y, en su momento, estarán ustedes perfectamente informados de las decisiones a las que llegue.

Le ruego que la próxima vez escoja usted bien el artículo que invoca para plantear una cuestión de orden, porque, si no lo hace así, el Presidente no le dará la palabra.

1-007

Martin Schulz, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich möchte zu dem, was der Kollege Stevenson gerade gesagt hat, eine Bemerkung machen. Die Fraktion der Europäischen Sozialdemokraten in diesem Hause ist Ihnen dankbar dafür, dass Sie diese Reforminitiative ergriffen haben, die wir unterstützen. Ich hatte in der Konferenz der Präsidenten auch den Eindruck, dass wir uns einig waren, und dass wir das in Ruhe zunächst auch intern in den Fraktionen diskutieren wollen.

Herr Kollege Poettering hat ausdrücklich darauf hingewiesen, dass in seiner Fraktion Diskussionsbedarf besteht, so wie ich das für meine Fraktion erklärt habe, und die anderen Kolleginnen und Kollegen auch. Wir werden das in großem und breitem Umfang intern in den Fraktionen diskutieren. Aber ich stelle hier ausdrücklich fest – und bitte die Dienste, den entsprechenden Artikel nachher ins Protokoll einzufügen –, dass der Präsident bei seinen Reformschritten das volle Vertrauen der Sozialdemokratischen Fraktion genießt.

1-008

El Presidente. – Señor Schulz, buscaremos el artículo adecuado, pero no estamos ante una petición de confianza del Presidente, al menos todavía no, de manera que la Conferencia de Presidentes seguirá trabajando, los grupos participarán en el debate y los presidentes de grupo serán portavoces de las posiciones de sus grupos. Estoy seguro de que entre todos conseguiremos plantear propuestas que mejoren el funcionamiento de nuestro Parlamento.

Ésta, y no otra, es la intención de todos, empezando, señor Stevenson —si me lo permite—, por la de su Presidente.

1-009-500

2 - Declaraciones de la Presidencia

1-010

El Presidente. – Quisiera ahora hacer una declaración relativa a dos fechas recientes.

El día 8 de marzo se celebró en todo el mundo el Día Internacional de la Mujer y, aprovechando este día, quiero expresar hoy ante el Parlamento, en nombre -creo- de todos los diputados y diputadas, nuestro rechazo a la violencia que las fuerzas de la policía han ejercido contra un grupo de mujeres que se manifestaban pacíficamente en favor de sus derechos en Teherán.

Al calor de este acontecimiento, que el Parlamento condena, quiero expresar nuestra solidaridad con todas las mujeres del mundo que se manifiestan y reclaman pacíficamente sus derechos.

Es una ocasión importante para que reflexionemos sobre el problema de la desigualdad, no sólo el día 8 de marzo, sino todos los días del año.

También quiero aprovechar la ocasión para felicitar a la Comisión de Derechos de la Mujer e Igualdad de Género de nuestro Parlamento, que ha marcado este día con un tema muy importante y muy oportuno. En efecto, en vista del próximo campeonato mundial de fútbol, nuestra Comisión de Derechos de la Mujer ha organizado un seminario, que ha sido ampliamente difundido, sobre el tema de la prostitución forzada en el marco de los acontecimientos deportivos internacionales.

Y recordemos también que estamos celebrando el segundo Día Europeo de las Víctimas del Terrorismo y que, con este motivo, este año, al igual que el año anterior, nuestro Parlamento ha celebrado una ceremonia en recuerdo de las víctimas del terrorismo.

A esta ceremonia han sido invitados y han asistido 600 alumnos de distintas escuelas de Londres y de Bruselas que han expresado sus opiniones sobre el terrorismo en un rico debate en el que han participado varios de nuestros diputados y diputadas y que ha sido presidido por el señor Lambrinidis, Vicepresidente de la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior, al que quiero agradecer que me haya sustituido en este acontecimiento.

En efecto, creo que hemos de recordar el trágico atentado terrorista perpetrado en España, del que ahora se cumplen dos años y que costó la vida a 192 personas, así como el que tuvo lugar en Londres en julio del pasado año.

Debemos seguir luchando contra el terrorismo en todas sus formas y nuestro Parlamento, que siempre ha luchado a favor de la dignidad de los seres humanos, está plenamente comprometido con una lucha que no podremos ganar ningún país europeo de forma aislada. Sólo los demócratas europeos unidos podremos hacer frente a esta amenaza.

Quiero recordarles lo que hemos hecho este fin de semana en este terreno.

(Aplausos)

1-011

3 - Aprobación del Acta de la sesión anterior: véase el Acta

1-012

4 - Verificación de credenciales: véase el Acta

1-013

5 - Composición de las comisiones y delegaciones : véase el Acta

1-014

6 - Mandato de un diputado: véase el Acta

1-015

7 - Acceso al mercado de los servicios portuarios (conclusión del procedimiento): véase el Acta

1-016

8 - Firma de actos adoptados en codecisión: véase el Acta

1-017

9 - Presentación de documentos: véase el Acta

1-018

10 - Declaraciones por escrito (artículo 116 del Reglamento): véase el Acta

1-019

11 - Transmisión por el Consejo de textos de Acuerdos: véase el Acta

1-020

12 - Curso dado a las resoluciones del Parlamento: véase el Acta

1-021

13 - Transferencias de créditos: véase el Acta

1-022

14 - Peticiones: véase el Acta

1-023

15 - Orden de los trabajos

1-024

El Presidente. – Se ha distribuido el proyecto definitivo del orden del día, elaborado conforme a los artículos 130 y 131 del Reglamento por la Conferencia de Presidentes en su reunión del jueves 9 de febrero de 2006. Se han propuesto las siguientes modificaciones:

Martes:

El Grupo del Partido Popular Europeo ha solicitado que la votación sobre el informe del señor Cottigny, prevista para mañana, se traslade al miércoles.

¿Alguien desea explicar esta solicitud del Grupo del Partido Popular?

1-025

Ria Oomen-Ruijten, *namens de PPE-DE-Fractie*. – Voorzitter, de schaduwrapporteur heeft nog enig overleg nodig met de schaduwrapporteurs en de rapporteurs van de verschillende fracties; er is een groot aantal amendementen ingediend en er moeten ook een aantal split votes komen. Dat is de reden dat we graag zouden hebben dat de stemming zou tot woensdag wordt uitgesteld.

1-026

(El Parlamento aprueba la propuesta)

Miércoles:

1-027

Martin Schulz, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident! Ich beziehe mich auf die vorgeschlagene Tagesordnung und habe eine Bitte für Mittwoch: Bei der vorgeschlagenen Tagesordnung, bei der Erklärung des Rates und der Kommission zur Vorbereitung des Europäischen Rates und der Lissabon-Strategie, stoßen wir nach meinem Dafürhalten ähnlich wie bei den Debatten, die am Nachmittag von 15.00 bis 19.00 Uhr stattfinden – bei der Erklärung des Rates zum Gymnich-Treffen, beim Bericht Brok und anderen Berichten – an eine Grenze des organisatorisch Vernünftigen, die ich anhand einiger Zahlen zur Redezeit erläutern will.

Die Redezeiten für die Erklärung des Rates zum Gipfel, für die Erklärung von Rat und Kommission mit anschließender Aussprache, sind wie folgt verteilt: Der Rat erhält 30 Minuten Redezeit, die Kommission 20 Minuten Redezeit und das gesamte Plenum 60 Minuten. Das heißt, die beiden anderen Institutionen haben etwa so viel Redezeit wie alle Abgeordneten und alle Fraktionen zusammen. Das Ergebnis ist, dass bei einer Aussprache zu diesem Thema die EVP-Fraktion 18 Minuten zur Verfügung hat, meine Fraktion 14, die Liberalen 7, die Grünen 4,5. Ich habe eben in meiner Fraktion gesagt: Das ist eine Aufforderung zum Boxkampf im Inneren der Fraktionen, denn wenn ich alle meine Expertinnen und Experten zu Wort kommen lassen würde, bräuchte ich schon mehr Redezeit, als wir hier zur Verfügung haben. Das führt dazu, dass Fraktionen ihre Redezeiten so weit reduzieren, dass es diese Ein-Minuten-Reden gibt. Das dient dem inneren Frieden der Fraktionen, aber nicht der Qualität der parlamentarischen Debatte. Das ist nicht sinnvoll. Deshalb ermutigen wir Sie dringend weiter, diese Reformschritte, die Sie eingeleitet haben, auch weiter zu gehen. Wir brauchen für solche Debatten einfach mehr Zeit.

Was wir aber auch brauchen, ist die Bitte an die Institutionen, unter den obwaltenden Umständen, unter denen wir jetzt arbeiten müssen, ihre Redezeiten etwas zu reduzieren. Ich bin ziemlich sicher, dass die Kernbotschaften, die der Rat und die Kommission vortragen werden, auch in weniger als 30 oder 20 Minuten vorzutragen sind. Denn ich muss meine Kernbotschaften auch in fünf Minuten überbringen, und ich hatte bisher nicht den Eindruck, dass mir das nicht gelungen ist. Wenn ich hier einmal 20 Minuten zur Verfügung hätte, wäre das ja geradezu grandios – für mich und auch für das Hohe Haus!

(Heiterkeit)

Herr Präsident, für dieses Mal meine Bitte an Sie und an die Dienststellen, bis Mittwoch mit den beiden Institutionen, dem Ratspräsidenten und dem Kommissionspräsidenten – wer von beiden auch immer anwesend sein mag – zu sprechen und die Redezeit so zu reduzieren, dass wir etwas mehr Debattenzeit für die Fraktionen haben. Ich lese Ihnen nur noch die Zahlen für den Nachmittag vor: Am Nachmittag redet zu den Berichten, die ich eben hier vorgetragen habe, der Rat 50 Minuten, die Kommission 50 Minuten, der Berichterstatter Brok hat fünf Minuten – das ist schon vom Gewicht her völlig unzureichend –, und alle Abgeordneten haben 90 Minuten! Also das, Herr Präsident, ist nicht vernünftig. Deshalb meine Bitte, mit den Institutionen jetzt für den Mittwoch kurzfristig über eine Reduzierung zu reden, und langfristig die Bitte an das Haus, unsere Tagesordnungen so zu gestalten, dass wir vernünftig Zeit haben, wichtige Debatten miteinander zu führen.

(Beifall)

1-028

El Presidente. – Señor Schulz, como ustedes saben, no está reglamentado el tiempo que corresponde asignar a las otras Instituciones. No hay nada en el Reglamento que diga cuánto tienen que hablar y normalmente se les da «barra libre», es decir, hablan lo que estiman oportuno hacerlo. No así los diputados, que están muy limitados por el tiempo.

Creo que la Comisión y el Consejo han tomado buena nota de la petición del señor Schulz. Estoy seguro de que van a actuar en consecuencia. Piense que, en este punto del orden del día, hay tres declaraciones y las réplicas, o sea, que estamos hablando de 50 minutos para dichas declaraciones y réplicas. Habida cuenta de lo apretado del calendario, estoy seguro de que las dos Instituciones se autolimitarán a fin de que los diputados tengan tiempo para intervenir.

1-029

Daniel Marc Cohn-Bendit, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, je ne comprends pas tout à fait votre réaction, surtout si on tient compte des applaudissements provenant, une fois n'est pas coutume, de tous les bancs de l'Assemblée, à la suite de ce qu'a dit M. Schulz, le président de ce grand parti qu'est celui des socialistes européens.

En fait, nous demandons que vous négociez pour limiter la durée des interventions de la Commission et du Conseil sur la stratégie de Lisbonne. Ils nous l'ont déjà expliquée, trois fois, nous la connaissons. Ils peuvent donc très bien se limiter chacun à un quart d'heure pour exposer leurs vues sur la stratégie de Lisbonne, nous laissant du temps pour un débat. Il ne faut pas prendre les gens pour des idiots! On connaît les problèmes liés à la stratégie de Lisbonne: M. Barroso les a déjà développés trois fois dans cet hémicycle et cela m'étonnerait qu'il vienne cette fois avec quelque chose de nouveau. Un quart d'heure de temps de parole, donc, pour les institutions et le reste pour le Parlement, voilà qui me paraît légitime.

1-030

El Presidente. – Muchas gracias, señor Cohn-Bendit. Si no he entendido mal al señor Schulz, su intervención se refería al miércoles por la tarde y usted ha hecho referencia a la mañana.

De todos modos, hablaremos con la Comisión para conseguir que sus explicaciones se adecuen al tiempo disponible.

(Queda así establecido el orden de los trabajos)

1-031

16 - Intervenciones de un minuto sobre asuntos de importancia política

1-032

El Presidente. – El siguiente punto son las intervenciones de un minuto sobre asuntos de importancia política.

Debo anticiparles que no podremos dar la palabra a todos los que la han solicitado, porque necesitaríamos más de los 30 minutos disponibles. En consecuencia, les comunico que voy a dar prioridad a los diputados que no han intervenido en este turno en anteriores Plenos y voy a pedir a todos ustedes que se ajusten estrictamente al minuto para que no sea excesivamente amplio el número de diputados que no vayan a poder intervenir por falta de tiempo. Intentemos que pueda intervenir todo el mundo y voy a empezar –insisto– por aquellos que no han podido intervenir en anteriores sesiones.

1-033

Frederika Brepoels (PPE-DE). – Voorzitter, ik zou het Parlement vandaag willen oproepen om meer aandacht te besteden aan de situatie van de Koerden in Turkije, want vorig weekend bereikte ons het verschrikkelijke nieuws dat de bejaarde ouders van de voorzitter van het Koerdisch instituut in Brussel brutaal vermoord werden in Turks-Koerdistan. Er zijn aanwijzingen dat dit het werk zou zijn van Turkse moordcommando's. Jammer genoeg is dit geen alleenstaand feit, want elke week bereiken ons berichten van dit soort misdaden tegen Koerden. U weet dat de tweede man van het Turkse leger vorige week zelfs aangewezen werd als organisator van een criminele bende die tot doel heeft Koerdische separatisten uit de weg te ruimen.

Ik heb dan ook aan commissaris Rehn in een brief gevraagd om een grondig en onafhankelijk onderzoek door de Commissie te gelasten naar de omstandigheden van deze brutale moorden, die niet ongestraft mogen blijven. Ik hoop dat het Europees Parlement in de commissies en de Turkije-delegatie de nodige aandacht zal besteden aan deze gebeurtenissen.

1-034

Catherine Guy-Quint (PSE). – Monsieur le Président, je dois vous informer que depuis plusieurs années, l'entreprise LG-Philips liquide les emplois dans la circonscription de Dreux, mais aussi à Aix-la-Chapelle, aux Pays-Bas et en Hongrie.

Le schéma est classique. Il faut pourtant savoir aussi qu'en 2001, la création de cette entreprise eut lieu pour que les problèmes rencontrés sur le marché des écrans cathodiques ne handicapent pas la holding Philips. Ceci est extrêmement grave parce que cela permet à nos grandes entreprises d'échapper à leurs responsabilités économiques, sociales et industrielles. Des promesses ont été faites aux salariés de ces trois usines mais, à ce jour, aucun fait ne relaie ces promesses. De plus, ce dépôt de bilan rappelle les événements de HP en Isère et rappelle aussi que les grands groupes n'en font qu'à leur tête et, peu à peu, démantèlent la politique industrielle de l'Europe.

1-035

Libor Rouček (PSE). – Pane předsedo, já bych chtěl ocenit krok Evropské komise, ke kterému došlo minulý týden, a to je zveřejnění Zelené knihy o energetice. Já myslím, že tento dokument přichází v pravou chvíli. Evropa je stále více a více závislá na dovozech a ukazuje se, že my energetické problémy budeme muset řešit společně. Budeme muset například plně dokončit liberalizaci vnitřního trhu, budeme se muset společně věnovat také úsporám energií, rozvoji alternativních zdrojů včetně atomové energie. Budeme také muset společně zajistit bezpečnost dovozu energií. Jak jsem již řekl, já tuto Zelenou knihu velmi oceňuji, jsem toho názoru, že by měla být takovým začátkem pro diskuzi. Na konci té diskuze by mělo být vytvoření skutečné společné energetické politiky v Evropě.

1-036

Diana Wallis (ALDE). – Mr President, this afternoon you mentioned International Women's Day. Last week was also Endometriosis Awareness Week. Figures for this female disease are much the same as when I raised this matter in the House last year: up to 14 million women in Europe affected, up to EUR 30 billion in costs to the EU economy for lost days at work.

Endometriosis is a condition that is stagnating in misdiagnosis, ignorance and misunderstanding; it takes up to 11 years from onset to diagnosis. I can promise you, and it gives me no pleasure, that I will speak in this House on every appropriate occasion until every woman and every health professional in Europe is aware of this disease, its symptoms, its effects and the treatment options.

1-037

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário e caros Colegas, queria referir-me ao Dia Europeu em Memória das Vítimas do Terrorismo, que se celebrou pela segunda vez no passado dia 11 de Março.

Queria agradecer ao Senhor Presidente as informações que nos deu sobre a forma como o Parlamento Europeu assinalou esta data, mas queria pedir ao Senhor Presidente e aos serviços que façam diligências junto do Conselho para que esta cerimónia e esta data tenham mais ressonância e mais dignidade em todos os países da União Europeia. Creio que isso é indispensável, bem como associar também os parlamentos nacionais e dar mais visibilidade no futuro ao Dia Europeu em Memória das Vítimas do Terrorismo. Creio que isso é muito importante para enfrentarmos essa tremenda dificuldade e ameaça.

1-038

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, όπως αναφέρθηκε ήδη, οι γονείς του κ. Δερβίς Φερχό, Προέδρου του Κουρδικού Ινστιτούτου των Βρυξελλών και πολιτικού πρόσφυγα στο Βέλγιο εδώ και 28 έτη, δολοφονήθηκαν φρικτά από κακοποιούς οι οποίοι, σύμφωνα με πληροφορίες, ανήκουν στις τουρκικές κρατικές υπηρεσίες. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό, κύριε Πρόεδρε! Την περασμένη εβδομάδα πραγματοποιήθηκε πορεία στις Βρυξέλλες, ενώ ο Φλαμανδός Υπουργός Εξωτερικών Υποθέσεων απέστειλε επιστολή στον Τούρκο Πρέσβη στις Βρυξέλλες για να ζητήσει εξηγήσεις.

Δεδομένου ότι η Τουρκία είναι χώρα προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και αφού μια τέτοια συμπεριφορά δεν συνάδει ακριβώς με το ευρωπαϊκό προφίλ που αρέσκεται να παρουσιάζει, θα παρακαλούσα να ζητήσουμε και εμείς, σαν θεσμικό όργανο, τις ανάλογες εξηγήσεις για αυτό το στυγερό έγκλημα για να μην δίνουμε και στους ευρωπαίους πολίτες την εικόνα ότι είμαστε κατευθυνόμενοι από συγκεκριμένα κέντρα ενδιαφέροντος.

1-039

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Mr President, there is almost no hope left that the presidential elections in Belarus next Sunday will be free and fair. The atmosphere during the election campaign is dangerous. The campaign has been marked by Aleksandr Kozulin, a presidential candidate, being heavily beaten by secret service men. In addition, many activists are being arrested and threatened, to stop them supporting the democratic candidate Aleksandr Milinkievich.

In this context, statements were made by some EU office holders which I found disappointing. After it became known that the European Parliament is planning to send an ad hoc delegation to Minsk, Commissioner Ferrero-Waldner stated that the members of that delegation will speak only for themselves. Mr President, may I kindly ask you to remind the Commission that Members of this House are the only elected representatives of the EU citizens, in contrast to the Members of the European Commission. Members of the European Parliament are entitled to speak of behalf of those who elected them and not only for themselves.

It is highly regrettable that the European Commission makes lamentable statements instead of expressing at least their moral support for the MEPs who are going to observe elections in Minsk, and instead of stating that in the event of any provocation by the Lukashenko regime against parliamentarians they are ready to take action in their defence.

1-040

El Presidente. – En efecto, señora diputada, nuestros colegas, si se desplazan en misión de observación, no van por libre, no se representan a sí mismos, sino que representan a esta Institución.

Es posible que haya habido una mala interpretación por parte de la señora Comisaria y estoy seguro de que así lo entiende también ella. Cuando tenga ocasión de hablar con ella, así se lo recordaré, pero no creo que sea necesario, porque estoy seguro de que la Comisaria sabe perfectamente el papel que corresponde a nuestro Parlamento.

1-041

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – Señor Presidente, como socialista y como defensor de los derechos humanos y, por ello mismo, como luchador militante contra la pena de muerte, hago a todos ustedes partícipes de la angustia que comparto con la familia de Pablo Ibar, ciudadano español, a quien los tribunales de Florida condenaron a muerte bajo la acusación de asesinato en el año 2000.

El pasado 2 de febrero, el Tribunal Supremo de dicho Estado anuló la pena de muerte del presunto coautor del asesinato, tras sentenciar que hubo errores en el juicio anterior y descalificar por insustanciales las pruebas presentadas contra los condenados.

Sin embargo, las expectativas entonces despertadas se esfumaron el 9 de marzo, cuando el mismo Tribunal Supremo ratificó la pena de muerte para el ciudadano europeo Pablo Ibar.

Desde el Grupo Socialista, hacemos un llamamiento a las autoridades competentes de los Estados Unidos para que busquen una salida a la situación, tan injusta como inhumana. Pido además a usted, Señor Presidente, y al Presidente de la Delegación para las Relaciones con los Estados Unidos que se dirijan a las citadas autoridades, para, por un lado, reiterar nuestra conocida postura radicalmente contraria a la pena capital y, por otro lado, pedir que se haga justicia en el caso de Pablo Ibar, condenado injustamente, como parece probarlo la exculpación de quien fue declarado en su día coautor del mismo presunto crimen.

1-042

Ιωάννης Γκλαβιάκης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση της νόσου των πουλερικών και πολύ σωστά κάνει. Η νόσος όμως των πουλερικών έφερε έναν πολύ μεγάλο πανικό στους καταναλωτές, με αποτέλεσμα να έχουμε δραματική μείωση στην κατανάλωση κρέατος πουλερικών κατά 80% και μείωση στην κατανάλωση αυγών κατά 45%.

Όλα αυτά έχουν φέρει σε πολύ μεγάλη δυσχέρεια τον κλάδο των πτηνοτρόφων, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παίρνει τα πρόβοντα μέτρα για να βοηθήσει τον κλάδο. Αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε με τίποτα. Ζητώ να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για να βοηθηθούν οι πτηνοτρόφοι. Εξάλλου, αν δεν λάβουμε αυτά τα μέτρα, όταν θα κοπάσει ο θόρυβος δεν θα έχουμε πτηνοτροφικές μονάδες στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να καλύψουν τη ζήτηση που θα υπάρχει και, σίγουρα, τα πτηνοτροφικά προϊόντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ανώτερης ποιότητας από αυτά που θα φέρνουμε από τρίτες χώρες. Ζητώ λοιπόν να δείξουμε την αλληλεγγύη μας προς τον κλάδο.

1-043

Gyula Hegyi (PSE). – Mr President, six years ago the pollution of the River Tisza with cyanide, which was caused by gold mining in Baia Mare, Romania, showed us the dangers of gold mining at the heart of Europe. Hungary was not a member of the European Union at that time, but the whole European Union showed solidarity with us, the victims of the river pollution.

The European Union has recently adopted a directive on mining waste that will stop all mining activity that is dangerous to nature. We were more than satisfied when the Romanian Government, even before its membership of the European Union, showed its readiness to accept this directive. However, according to the latest worrying news in some political and business circles, the idea is once more emerging of opening up a new gold mine with cyanide technology in Romania. Let us give a strong and definitive ‘no’ to such dangers and ventures. Let us ask the Romanian Government to keep to its commitments.

1-044

Andrzej Jan Szejna (PSE). – Panie Przewodniczący! Chciałbym powiedzieć na temat wyborów zarówno na Białorusi, jak i na Ukrainie.

Co do Białorusi, sytuacja jest dosyć jasna, bo jest bardzo trudna. Te wybory chyba nie będą demokratyczne, te wybory nie będą wolne. Już wiemy, że represje dotyczące zarówno liderów opozycji, jak i kandydatów są daleko bardziej ostre niż się tego spodziewaliśmy.

Nie możemy natomiast zapominać, że toczą się również inne wybory, inna kampania wyborcza na Ukrainie. Ukraina potwierdziła już swój proeuropejski kierunek.

Byłem obecny we Lwowie w imieniu klubu parlamentarnego Partii Europejskich Socjalistów, wspierając kampanię wyborczą Partii Ukraińskich Socjalistów i muszę powiedzieć, że to, co zobaczyłem podniosło mnie na duchu. Zobaczyłem Ukrainę, zobaczyłem proeuropejskie hasła wyborcze. Jednak chcę zwrócić uwagę na jeden bardzo ważny i niepokojący szczegół. Zwrócono mi uwagę, że niektóre listy głosujących, listy wyborców mogą być sporządzone w sposób nierzetelny. Dlatego to, co zrobią nasi delegaci Parlamentu Europejskiego nie tylko na Białorusi, ale i na Ukrainie może mieć ogromne znaczenie.

1-045

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, so far President Mahmoud Abbas, who is due to address us this Wednesday, has been a big disappointment as President of the Palestinian Authority. He has been unable or unwilling to reign in terrorist suicide bombers, including his own Fatah al-Aqsa Martyrs Brigade. He has failed to disarm militants from Hamas and Islamic Jihad and seems incapable of stopping the rampant corruption that, in part, led to a Hamas victory. Although the EU must be an impartial and strong supporter of the roadmap for peace under the Quartet, we must not fund a Palestinian Authority led by an unreformed Hamas, an EU-banned terrorist organisation committed to Jihad and a Caliphate under Sharia law.

First, Hamas must renounce violence and recognise Israel’s right to exist. If that means that the Palestinian Authority gets its money from Iran and Saudi Arabia, so be it. That will mean less money for Iran to build its nuclear weapons.

1-046

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Mr President, on 28 February in Brussels four Commissioners – those responsible for enterprise, the environment, competition and energy – presided over the first meeting of a high-level group to look at issues concerning energy, the environment and competitiveness. Around the table there were also four cabinet ministers, twelve chief executives of energy producers and energy users, three NGOs, the Chairman of the European Trade Union Congress and three regulators.

However, there were four empty chairs at that crucial advisory meeting, the first meeting that will set a two-year agenda. Colleagues may be surprised to know that those four chairs were allocated to Members of this Parliament. I regard that not just as a discourtesy to the Commission, but these are crucial issues, and if we want to be engaged with those issues, perhaps you would explain to me and to Parliament why those chairs were empty. Will you please put in place the procedure to nominate people to fill those chairs, and if you cannot do it yourself, why do we not have nominations and an election to fill those four empty chairs?

1-047

El Presidente. – Espero no equivocarme en mi respuesta, pero las sillas estaban vacías porque la Conferencia de Presidentes había decidido no designar representantes del Parlamento para ocuparlas y pedir clarificación a la Comisión sobre el estatus, el estatuto, la razón de ser y el papel que correspondía jugar a los representantes del Parlamento en esta comisión técnica. Hasta que no tuviésemos esa clarificación, la Conferencia de Presidentes decidió no proceder a nombrar a los representantes del Parlamento. Por ello, no es que hubiese representantes que no asistieron, sino que no habían sido nombrados quienes debían hacerlo.

1-048

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Mr President, I am happy to take your assurance. However, I served for a year as a member of a previous high-level working group on the automotive industry. The terms of reference were clearly defined and I believe that it was crucial for a Member of this Parliament to be there from the very beginning. If you had asked for my advice, I would have explained how that system worked.

In addition, we had a hearing in this Parliament about the high-level working group. It is absolutely vital that we are involved. My dismay is that this was not resolved before the first meeting, because this group only meets every three months and the crucial agenda-setting and design of two years' work will now have taken place without Members of this House sitting round the table.

1-049

El Presidente. – Muchas gracias, señor diputado. Insisto en que la Conferencia de Presidentes decidió pedir al señor Barroso explicaciones sobre la razón de ser de la presencia de diputados en estos grupos y el señor Barroso acudirá a explicarlo ante la Conferencia de Presidentes.

Puede usted discrepar de la decisión que se tomó; yo solamente se la comunico.

1-050

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! W ostatnich dniach mamy do czynienia z falą aresztowań działaczy opozycyjnych na Białorusi. Unia Europejska nie może stać bezczynnie i przyglądać się łamaniu podstawowych zasad, na których opiera się każde cywilizowane społeczeństwo.

Apeluję do Komisji Europejskiej o natychmiastowe stworzenie czarnej listy nomenklatury białoruskiej. Lista ta powinna liczyć możliwie największą ilość osób. Wszystkie osoby z bezpośredniego otoczenia dyktatora Łukaszenki powinny otrzymać zakaz wstępu na terytorium Unii Europejskiej. Dotyczyć to powinno zarówno osób odpowiedzialnych za decyzje siłowe, za kierowanie pracami służb wewnętrznych, jak i środowisk związanych z propagandą w mediach. Nałożenie sankcji wizowych dla tych osób skutecznie osłabi pozycję rządu białoruskiego, bez czynienia szkody całemu społeczeństwu oraz da wyraźny sygnał opozycji, że ich sytuacja nie jest obojętna zachodnim sąsiadom. Ludzie stojący za ostatnimi aresztowaniami powinni ponieść karę.

Ogłoszenie zamiaru stworzenia takiej czarnej listy może uratować życie wielu ludziom i uchronić ich przed represjami. Taka prewencja udowodni, że Europejczycy mówią jednym głosem i jednoczą się w obronie podstawowych praw człowieka.

1-051

Διαμάντω Μανωλάκου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, είναι προκλητική η προσπάθεια της Τσεχικής Κυβέρνησης να θέσει εκτός νόμου την Κομμουνιστική Ένωση Νεολαίας της Τσεχίας επειδή προβάλλει την αντίληψη της ταξικής πάλης και του μαρξισμού-λενινισμού προκαλώντας την αγανάκτηση χιλιάδων δημοκρατικών ανθρώπων στην Ευρώπη και τον κόσμο. Υπόμνημα και υπογραφές διαμαρτυρίας γνωστοποίησα σε εσάς και στους προέδρους των πολιτικών ομάδων. Είναι απαράδεκτη μια τέτοια στάση, δεδομένου ότι το ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας είναι κόμμα με μεγάλη πολιτική δράση, επιρροή και αναγνώριση στον τσεχικό λαό και εκπροσωπείται στο Ευρωκοινοβούλιο με έξι μέλη. Αλήθεια, πώς θα αισθανόμασταν, αν για τη νεολαία του κόμματός, απ' όπου προερχόμαστε, ετίθετο ζήτημα νομιμότητας;

Τέτοιες ενέργειες εντάσσονται στο πλαίσιο της αντικομμουνιστικής εκστρατείας και είναι αντίθετες με τη συντριπτική πλειοψηφία των λαών. Ζητώ να την καταδικάσουμε, εκφράζοντας έτσι την υπεράσπισή μας στα δημοκρατικά δικαιώματα, την ελευθερία της πολιτικής δράσης και ιδεολογικής έκφρασης, απαιτώντας από την κυβέρνηση και τις αρχές της Τσεχίας να θέσουν αμέσως τέλος στην ιδεολογική και πολιτική δίωξη των Τσέχων νεολαίων κομμουνιστών.

1-052

Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Kwitnie sztuka epistolografii. Komisarze z Komisji Europejskiej zamiast brać się do roboty, zająć się codzienną, ciężką pracą, aby podnieść autorytet Unii Europejskiej, autorytet podupadający, bawią się w pisanie listów pouczających poszczególne państwa członkowskie.

Przykładem jest jedna z najbardziej kontrowersyjnych osób w Komisji Europejskiej, holenderska komisarz, Neelie Kroes, w trakcie przesłuchań w naszym Parlamencie, oskarżana o konflikt interesów i działania lobbingsowe. Ostatnio wystosowała pismo do polskiego rządu w sprawie fuzji dwóch polskich banków. Myślałem, że pani komisarz podzieli się z polskim rządem doświadczeniami swojego kraju, jak przegrać referendum w sprawie konstytucji. Tymczasem pani komisarz uznała za stosowne pouczać polski rząd, choć akurat bank z jej kraju (ING) był jednym z pierwszych, który korzystnie kupił jeden z większych polskich banków, Bank Śląski. W tym żenującym liście pani komisarz jest sporo paternalizmu, charakterystycznego dla krajów starej Unii wobec nowych państw członkowskich. Z lepszym skutkiem pani komisarz mogłaby pouczać holenderski rząd, jak unikać napięć na tle rasowym i narodowościowym, co w jej kraju, niestety, zdarza się ostatnio coraz częściej.

1-053

Ashley Mote (NI). – Mr President, you asked that this Parliament should enjoy a greater commitment from its membership. This is not really a parliament in any sense that the British would understand or recognise. This Chamber looks like the Supreme Soviet, apart from the flags. It conducts business like the Supreme Soviet and the debates here are not debates in any real sense of the word at all.

As a mere backbencher, if I get one minute – determined by officials and not by knowledge or need – I am lucky. There are no interventions, there is no giving way, nor any chance to challenge and test ideas that have been put forward. This essentially is an elaborate democratic fig-leaf and we are all part of a charade.

1-054

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η εξόντωση, η στυγνή δολοφονία του πρώην Προέδρου της Γιουγκοσλαβίας, Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, στις φυλακές του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της Χάγης που μεθοδεύτηκε από τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι ευθύνονται για τον πόλεμο και τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας είναι ένας ακόμα κρίκος στη μεγάλη αλυσίδα των εγκλημάτων τους κατά των λαών που αντιστάθηκαν στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.

Οι εμπνευστές και εκτελεστές της απαγωγής, της φυλάκισης και της δίκης του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς στη Χάγη, αφού αρνήθηκαν να πάρουν μέτρα προστασίας για τη ζωή του παρά τα σοβαρά προβλήματα υγείας του, τον οδήγησαν στην εξόντωση. ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση έστησαν τη δίκη-παρωδία της Χάγης για να αθώωσουν τα εγκλήματά τους ενάντια στον γιουγκοσλαβικό λαό που βομβάρδιζαν επί 78 ημέρες το 1999, μόνο και μόνο επειδή η Γιουγκοσλαβία, ενώ δέχτηκε όλη τη συμφωνία του Ρουμπαγιέ, αρνήθηκε να δεχτεί την ανάπτυξη νατοϊκών δυνάμεων κατοχής στο έδαφός της.

Οι ιμπεριαλιστικές πολεμικές επεμβάσεις και η κατοχή στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν που ακολούθησαν τον βομβαρδισμό του λαού της Γιουγκοσλαβίας αποκάλυψαν, για άλλη μια φορά, σε όλη του την έκταση το αποκρουστικό πρόσωπο του αμερικάνικου και ευρω-ενωσιακού ιμπεριαλισμού, τα ειδικά εγκλήματά τους κατά των λαών και της ανθρωπότητας.

Οι λαοί θα συνεχίσουν να παλεύουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό για τον δικό τους δρόμο ανάπτυξης.

1-055

Harald Ettl (PSE). – Herr Präsident! Ich möchte noch einmal auf die fünf bulgarischen Krankenschwestern und einen palästinensischen Arzt aufmerksam machen, die in Libyen inhaftiert sind. Ihnen wurde 1999 vorgeworfen, mehr als 400 Kinder absichtlich durch Bluttransfusionen mit dem Aidsvirus infiziert zu haben. Nachdem sie 2004 zum Tode verurteilt worden waren, wurden die juristisch umstrittenen Todesurteile nun aufgehoben. Wir begrüßen die Entscheidung des Obersten Gerichtshofs und hoffen auf ein transparenteres Verfahren und einen gerechteren Prozess.

Nachdem diese Menschen nun sieben Jahre lang Haft und Folter ausgesetzt waren, hoffen wir, dass der Prozess nicht für politische Zwecke und Ziele instrumentalisiert und missbraucht wird. Solange diese Menschen nicht auf freiem Fuß sind, ist es unsere Aufgabe als Parlamentarier, auf diesen Fall hinzuweisen und ihn mit Nachdruck zu verfolgen.

1-056

Inés Ayala Sender (PSE). – Señor Presidente, deseo compartir con esta Cámara mi satisfacción y alivio por la decisión adoptada por la Dirección de la General Motors el 15 de febrero pasado, de fabricar el nuevo modelo Opel Meriva en la factoría de Figueruelas en Zaragoza, eliminando definitivamente el riesgo de deslocalización que ha planeado durante meses sobre los 7 600 trabajadores y las muchas más empresas auxiliares.

Deseo felicitar a los trabajadores por su compromiso a favor de la productividad, a los directivos españoles y a los ingenieros por su buena gestión, y al Gobierno regional, con su Presidente, Marcelino Iglesias, a la cabeza, por su apuesta.

Pero esto no es suficiente. La competidora era la factoría de Gliwice, en Polonia, que ofrecía costes laborales más bajos como única contrapartida. Las relaciones mantenidas estos meses nos hacen comprender mejor la frustración de los trabajadores polacos y nos llevan a apoyar la propuesta del Foro Europeo de Trabajadores de que se produzca en Gliwice el modelo Agila.

Como compensación, mientras tanto, el Gobierno español acaba de abrir la posibilidad de la libertad de circulación de los trabajadores, pero ello tampoco es suficiente. Lo que necesitamos es una política industrial europea.

1-057

Sophia in 't Veld (ALDE). – Voorzitter, ik ben blij dat ik het volgende onderwerp kan aanspreken in aanwezigheid van commissaris Frattini. De Nederlandse minister voor integratie, mevrouw Verdonk, heeft onlangs aangekondigd het terugkeerbeleid voor homoseksuelen en christelijke asielzoekers uit Iran te wijzigen. Zij zegt dat homoseksualiteit en christendom niet verboden zijn in Iran, dus dat asielzoekers gewoon terug kunnen. Dat is strikt genomen misschien waar, maar homo's en christenen moeten in de praktijk wel degelijk vrezen voor hun veiligheid. Homoseksuele activiteit kan wel degelijk met de doodstraf worden bestraft.

Mijn vraag aan commissaris Frattini is, of de Commissie wil uitzoeken of het Nederlandse terugkeerbeleid in lijn is met de Europese minimumnormen voor asielzoekers volgens de richtlijn die in oktober van dit jaar geïmplementeerd moet zijn, en of het in lijn is met internationale afspraken.

1-058

Joseph Muscat (PSE). – L-era tat-televiżjoni diġitali suppost hija waħda ta' aktar kompetizzjoni u fejn il-konsumaturi jkollhom għażla usa' bejn is-servizzi ta' kwalità. B'xorti ħażina l-qalba għad-diġitali f'Malta qed tissarraf f'tiswir ta' monopolji godda fejn il-konsumaturi qed sempliciment jintalbu jhallsu għal programmazzjoni ta' avvenimenti sportivi popolari li sa llum il-gurnata kienu jtgawdew mingħajr ħlas. Lilhemm minn hekk qed naraw il-formazzjoni ta' stat ta' fatt fejn m'hemmx interoperabilità bejn is-sistemi differenti tat-televiżjoni diġitali. Dan ifisser li huwa diffiċli hafna li tibdel bejn sistema u oħra b'riżultat li qed tkun limitata l-għażla tal-konsumatur. Aghar minn hekk, il-konsumaturi tagħna qed jintalbu li jhallsu lill-operaturi privati biex jirċievu stazzjonijiet nazzjonali li sa llum qed jirċievu b'xejn filwaqt li l-awtoritajiet xorta jippretendu minnhom li jhallsu l-istess ammont għall-liċenzja tat-televiżjoni. L-era diġitali għandha tkun waħda fejn l-informazzjoni u l-intratteniment ikunu aċċessibbli għal kulhadd u mhux għal ċirku inqas ta' nies.

1-059

Åsa Westlund (PSE). – Herr talman! Jag hade äran att ta emot en deklARATION från en grupp unga människor som kom till Europaparlamentet i torsdags. De var lite besvikna över att de inte fick träffa fler av oss och därför har jag lovat att delge er vad de ville säga. De kom från Second Chance School och deras budskap är detta:

1-060

‘We, the young people from across Europe, participating in the E2C youth summit in Copenhagen in June 2005, hereby declare the following: “All young people have the right to make decisions about their life and create their own future. All young people have the right to an education – at any level. All young people have the right to be different and to be as they really are. Everybody should respect each other, and respect goes both ways. No young person should be discriminated against or suppressed. All young people should have homes, food and care.”’

1-061

Detta tycker jag verkligen att vi skall ta med oss i vårt kommande politiska arbete som ett budskap från de skolor som vi slåss stenhårt för, nämligen de som garanterar ett livslångt lärande för alla.

(Spridda applåder)

1-062

Margie Sudre (PPE-DE). – Monsieur le Président, l'épidémie de chikungunya qui frappe actuellement La Réunion place cette région ultrapériphérique de l'Union européenne dans un état de crise sanitaire et économique extrêmement préoccupant, et l'ampleur des conséquences à long terme est très difficile à évaluer.

Le virus, qui est transmis par des moustiques, a d'ores et déjà contaminé 200 000 des 760 000 habitants de l'île de La Réunion et serait directement à l'origine du décès de 5 personnes.

La forme prise par la maladie, d'une intensité insoupçonnée jusqu'au début de cette année, menace directement certaines catégories de population parmi les plus fragiles, notamment les personnes âgées, les jeunes enfants, les femmes enceintes, ainsi que les patients déjà porteurs d'une pathologie.

Alors que l'Union européenne se préoccupe de lutter contre une autre crise sanitaire, et de façon tout à fait légitime, celle qui frappe la filière agricole, mais qui ne menace que potentiellement la population, je vous serais infiniment

reconnaissante, Monsieur le Président, de bien vouloir, dès aujourd'hui, exprimer votre solidarité ainsi que celle du Parlement européen avec des citoyens de l'Union qui vivent dans la crainte réelle du chikunguya. Je vous remercie par avance de la part de l'ensemble des Réunionnais.

1-063

Sylwester Chruszcz (NI). – Panie Przewodniczący! Chciałbym się wypowiedzieć w dwóch sprawach dotyczących serbskiego okręgu Kosowo.

Pierwsza sprawa jest to, że widzimy, że chyba w najbliższych miesiącach dojdzie tam do prawdziwej klęski humanitarnej, klęski humanitarnej w enklawach zamieszkiwanych przez serbskich uchodźców. W tych okręgach prąd elektryczny dostępny jest tylko przez godzinę dziennie. Jest też tak że, aby wwieźć tam leki trzeba zapłacić haracz bandom terrorystów. Jest tak, że te enklawy są bez żadnego bezpieczeństwa. Również w Kosowie grupy terrorystyczne wysadzają cerkwie prawosławne, a nie są to tylko ośrodki kultu religijnego, ale także miejsca dziedzictwa naszej wspólnej Europy. Zbrodnię tą, wysadzanie cerkwi prawosławnych, myślę, że można porównać tylko z tym, jak Al-Kaida wysadziła posagi Buddy w Afganistanie.

Panie Przewodniczący! Moim zdaniem Europa odwróciła się dzisiaj od Kosowa, odwróciła się od Serbów, niestety, od tych ludzi, którym demokracja i prawa człowieka są bardzo bliskie.

1-064

El Presidente. – Muchas gracias, señor Chruszcz. Hay otros quince diputados que no van a poder intervenir –lo lamento– por falta de tiempo.

Con esto se cierra este punto.

1-065

17 - Prostitución forzada en el marco de acontecimientos deportivos mundiales - Acciones de la UE contra la trata de seres humanos y lanzamiento de una jornada de lucha (debate)

1-066

El Presidente. – El siguiente punto es el debate conjunto sobre

- la pregunta oral a la Comisión sobre la prostitución forzada en el marco de acontecimientos deportivos mundiales, de Anna Záborská, en nombre de la Comisión de Derechos de la Mujer e Igualdad de Género (O-0006/2006 - B6-0008/2006),

- la pregunta oral a la Comisión sobre Acciones de la UE contra la trata de seres humanos y lanzamiento de una jornada de lucha, de Karin Riis-Jørgensen y Elizabeth Lynne, en nombre del Grupo de la Alianza de los Demócratas y Liberales por Europa (O-0011/2006 - B6-0011/2006),

- la pregunta oral a la Comisión sobre Acciones de la UE contra la trata de seres humanos e instauración de un día contra la trata, de Hiltrud Breyer, en nombre del Grupo de los Verdes/Alianza Libre Europea (O-0017/2006 - B6-0014/2006),

- la pregunta oral a la Comisión sobre Acciones de la UE contra la trata de seres humanos e instauración de un día contra la trata, de Lissy Gröner, en nombre del Grupo Socialista en el Parlamento Europeo (O-0019/2006 - B6-0015/2006), y

- la pregunta oral a la Comisión sobre Acciones de la UE contra la trata de seres humanos e instauración de un día contra dicha trata, de Eva-Britt Svensson, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Kartika Tamara Liotard, Felekna Uca, Ilda Figueiredo y Věra Flasarová, en nombre del Grupo Confederal de la Izquierda Unitaria Europea/Izquierda Verde Nórdica (O-0021/2006 - B6-0016/2006).

1-067

Anna Záborská (PPE-DE), auteur. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, je m'exprime aujourd'hui en ma qualité de présidente de la commission des droits de la femme et de l'égalité des genres de ce Parlement. Je m'exprime également en tant que femme solidaire des femmes contraintes à la prostitution forcée.

Il est inadmissible qu'une femme soit contrainte à la prostitution, il est inadmissible qu'elle vende son corps. En effet, jamais, Mesdames et Messieurs, l'actualité n'a été aussi triste. Dans la capitale allemande, aux abords du Stade olympique, un mégabordel de trois mille mètres carrés vient d'ouvrir ses portes pour accueillir en même temps 650 clients. Plus de 40 000 jeunes filles pauvres seront "importées" de l'Est pour satisfaire l'après-match des spectateurs de la coupe du monde de football.

La lutte contre la traite des femmes et la lutte contre la prostitution forcée sont une priorité pour les femmes politiques également, et certainement aussi lorsqu'on s'appelle Angela Merkel. Invitons-la à joindre sa voix à la nôtre!

Élus politiques de tous bords, nous disposons d'outils privilégiés. Refusons cette décadence, faisons-nous entendre, ici, au Parlement européen, mais également dans nos États membres, au Conseil de l'Europe et dans tous les forums où nous pouvons faire entendre notre voix. Faisons-nous entendre, haut et fort. Ce n'est pas la première fois que les différents organismes des Nations unies, le Conseil de l'Europe et les institutions de l'Union européenne utilisent le sport comme véhicule pour transmettre un message de civisme et de progrès.

Les responsables veulent nous faire croire qu'il s'agit d'une coïncidence malheureuse. Mais l'avocat du groupe qui a construit ce "palais du plaisir" a déclaré que "le football et le sexe vont de pair". Comment se fait-il que, dans les plus hautes instances du football, ceci ne semble scandaliser personne?

Inciter des jeunes à la bestialité organisée contre des jeunes femmes semblerait ne choquer personne, l'absence de prévention et de protection des victimes contre cette déchéance organisée ne scandalise pas. Joseph Blatter, président de la FIFA, a écrit à la commission des droits de la femme que son organisation n'était pas responsable de ce qui se passait hors des stades. L'UEFA, mais également les héros des équipes nationales ne disent mot.

L'UEFA s'est donné comme but de promouvoir le football en Europe, dans un esprit de paix, sans aucune forme de discrimination. Le monde du foot est un monde d'hommes: la réalité dans les stades le démontre. Ce sont les hommes qui demandent l'acte prostitutionnel et qui abusent des femmes. C'est pourquoi je m'adresse aux hommes aussi, à mes collègues hommes politiques, et à tous les hommes influents.

Pour conclure, Mesdames, Messieurs, je signale que nous pouvons déjà compter sur le soutien public des hommes pour combattre la traite des femmes et la prostitution forcée.

Je remercie notre collègue Christopher Heaton-Harris, lui-même arbitre de profession, d'avoir fait de l'intergroupe Sport un porte-parole contre la traite des femmes et la prostitution forcée. Je remercie notre collègue Simon Coveney, qui préside ici l'action "des hommes d'affaires contre la traite des êtres humains" et la campagne "Stop the Trafficking".

Enfin, je vous invite tous à appuyer le travail impressionnant du Conseil de l'Europe, qui a lancé à Varsovie, le 16 mai 2005, la première "convention sur la lutte contre la traite des être humains": à ce jour, onze de nos États membres seulement l'ont signée. Aucun ne l'a encore ratifiée.

Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, tous les instruments juridiques et toutes les mesures politiques possibles doivent être appliqués pour interdire qu'une femme soit une marchandise qui sert de travailleur du sexe, et ce, pas seulement à Berlin, mais partout dans le monde.

1-068

VORSITZ: DAGMAR ROTH-BEHRENDT
Vizepräsidentin

1-069

Elizabeth Lynne (ALDE), *author*. – Mr President, the evil of human trafficking is a clear example of an area where the EU can and must act. That is why Karin Riis-Jørgensen and I tabled our oral question. We want answers today if at all possible.

Not enough publicity is being given to this foul trade. In many cases the victims are seen as the offenders: we must turn that around. I am pleased with the recent attention the subject has been receiving at EU level. Parliament's own-initiative report is due; the Council adopted an action plan in December; there is the Council of Europe Convention; yet there is still little progress. There is no point in Member States talking unless urgent and concrete action is taken.

At the moment these women – and we are mainly talking of women and girls – have no guaranteed protection. They are treated as illegal immigrants and deported, and, in many cases, are re-trafficked. There are actions that can be taken: they are laid down in the European Convention against Trafficking, amongst other documents. We need safe havens so that young women and girls can be protected. We need at least the 30-day breathing period that the European Convention calls for, so that these women can decide whether they will take part in the prosecution of the traffickers.

In the United Kingdom, there is only one safe haven with 25 places. It is estimated that over 1000 people per year are trafficked into the United Kingdom for sexual exploitation. The failure to tackle this problem really is not good enough. The United Kingdom and other countries must sign up to the Council of Europe Convention.

Finally, with the run-up to the World Cup in Germany, we need to do much more to make people aware. It is estimated that thousands of women and children will be trafficked during that time and used for forced prostitution. In this oral

question and in this debate we are not talking about prostitution where the prostitutes know what they are doing. We are talking about a modern-day slave trade, where the women and children have no choice about whether or not they work as prostitutes. This is what today's debate is about and we must not confuse the issues. That is why I am working in the campaign to give the red card to forced prostitution and I hope all the fans, footballers and sports associations, together with all other organisations, will get behind the campaign to stamp out this evil trade.

1-070

Hiltrud Breyer (Verts/ALE), Verfasserin. – Frau Präsidentin! Ich hoffe, wir landen mit dieser Entschliebung einen Treffer, einen Treffer in dem Sinne, dass dieses Thema endlich aus der Tabuzone in die Öffentlichkeit gebracht wird. Über Zwangsprostitution wollen weder die Täter sprechen, noch – leider – die Opfer. Wir müssen auch den Zusammenhang zwischen Migrationspolitik und Arbeitsplatzpolitik viel stärker thematisieren.

Es ist ein Riesenerfolg, dass die Abwehrmauer des deutschen Fußballbundes gebrochen ist, der dieses Thema weiterhin in der Tabuzone lassen wollte. Wir müssen – das ist gesagt worden – dem Menschenhandel und der Zwangsprostitution ganz klar die Rote Karte zeigen. Wir müssen deutlich machen, dass zum Fairplay im Sport ganz klar die Absage an die Zwangsprostitution gehört. Es darf kein einziger Fall von Zwangsprostitution toleriert werden. Aber, Herr Frattini, wir erwarten auch, dass nicht nur die Täter und natürlich die Menschenhändler ins Visier genommen werden. Dafür brauchen wir aber auch Lösungen, die nicht weiterhin nur die Frauen kriminalisieren. Ich hoffe, Sie gehen in Ihrer Rede anschließend darauf ein.

Ich erwarte, dass wir mehr tun, als Visapflicht einzuführen, bei der die Frauen die Leidtragenden sind, sondern wir brauchen Prävention, wir brauchen aber auch die Betreuung der Frauen. Wir müssen ähnlich wie im italienischen Einwanderungsgesetz Frauen, die nicht bereit sind, als Zeugen auszusagen, ein Bleiberecht gewährleisten. Wir brauchen mehr, um Frauen auch den Ausstieg aus dieser Zwangsprostitution zu ermöglichen.

1-071

Lissy Gröner (PSE), Verfasserin. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! „Die Welt zu Gast bei Freunden“, so lautet das Motto der Fußballweltmeisterschaft in Deutschland. Während sich die Sportgemeinde vorbereitet, bereiten sich aber auch organisierte Schlepperbanden darauf vor, Tausende von Frauen nach Deutschland zu holen und auszunutzen. Die Frauen werden mit falschen Versprechungen nach Deutschland gelockt und dann mit Gewalt zur Prostitution gezwungen. Armut ist eine der Hauptursachen, da müssen wir ansetzen. Aber zur Gastfreundschaft in Deutschland gehört eben auch, dass wir nicht wegschauen, dass wir die Frauen, die in Not sind, schützen.

Bis zu 800 000 Frauen werden weltweit Opfer von Menschenhandel, davon 100 000 aus der EU. Wie viele das im Sommer in Deutschland sein werden, lässt sich nicht absehen. Wir aber sollten den Menschenhändlern die rote Karte zeigen! Herr Frattini, ich erwarte, dass Sie die Vorschläge, die der Frauenausschuss im Bericht Prets vorgelegt hat und die im Aktionsplan gegen den Frauenhandel vorgelegt werden, konkret mit Maßnahmen erfüllen.

Wir brauchen finanzielle Mittel, um die Kampagnen der Frauenorganisationen zu unterstützen, um Telefonhotlines in vielen Sprachen anzubieten. Wir brauchen die Umsetzung des Opferschutzes. Es ist schon angesprochen worden, die Asylrichtlinie von 2002 wurde in den Mitgliedsländern nur halbherzig umgesetzt. Da muss Druck erzeugt werden. Belgien hat ein Bleiberecht für aussagewillige Frauen geschaffen, die den Ausstieg aus der Prostitution versuchen und die dann auch Hilfe bekommen. Das ist ganz hervorragend.

Europol muss stärker in die Aktionen eingebunden werden, um dem modernen Frauenhandel wirklich effektiv den Kampf anzusagen. Und natürlich sind die Sportverbände gefragt: Wir wollen deshalb auf ihre Mitarbeit setzen, die Fans ansprechen, die auch ihre Augen offen halten sollen und etwas tun müssen. Aber ich bin nicht für solche Hüftschüsse wie die Extravisapflicht für Frauen. Bitte denken Sie über die Maßnahmen noch einmal gut nach!

1-072

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), Frågeställare. – Fru talman! Miljoner människor världen över gläder sig åt kommande fotbolls-VM, men hur många tusentals kvinnor skall offras för att män inte bara skall se på fotboll, utan också kunna köpa lättillgängliga sexuella tjänster? För att kunna erbjuda tillräckligt med sexuella tjänster skall alltså tiotusentals kvinnor, ofta med tvång, komplettera den redan stora, tyska gruppen av prostituerade kvinnor. Denna människohandel är ovärdig och djupt inhuman, och den visar på en förtryckande kvinnoosyn och en nedvärdering också av alla de män som kommer för att se på fotboll.

För att stoppa våldet mot kvinnor och barn måste ansvaret för sexslavhandel och prostitution inte läggas på offren, utan på de som tar sig rätten att köpa och handla med kvinnors kroppar. Påtvingad prostitution kan tolkas som att det finns en motsats, alltså någon form av så kallad frivillig prostitution. Men det finns ingen frivillig prostitution; kvinnor väljer inte prostitution – de tvingas av olika skäl. Det kan vara genom att bli offer för organiserad brottslighet, men fattigdom och arbetslöshet är andra orsaker. Men framför allt finns det klara samband mellan prostitution och att kvinnan tidigare varit utsatt för fysiska, psykiska och sexuella övergrepp.

Sambanden mellan legaliseringen av prostitution och den ökande sexslavhandeln måste belysas. Vad betyder det till exempel för ökningen av antalet offer för sexslavhandeln i samband med fotbolls-VM att prostitutionen är laglig i Tyskland? Lagstiftning som tillåter prostitution måste utvärderas och jämföras med till exempel den svenska lagstiftningen som kriminaliserar kunden. Den svenska lagstiftningen har visat att man minskar efterfrågan och därmed även antalet offer för trafficking och prostitution. Ansvaret läggs på rätt plats, det läggs hos kunden. Det är de som måste ta ansvar för sin sexualitet utan att köpa kvinnors kroppar.

Accepterar vi att män tar sig rätten att köpa kvinnors kroppar följer också att vi tvingas acceptera att omkring fyra miljoner kvinnor och barn transporteras runt i, och mellan, länder för att utnyttjas sexuellt.

Att fördöma sexuell exploatering och prostitution betyder inte att man skuldbelägger kvinnor i prostitutionen. Tvärtom! Vi vill ge alla kvinnor deras rätt till sin sexualitet utan förtryck och på jämställda villkor. Kvinnor är ingen handelsvara. Kvinnor är inte till salu.

(Spridda applåder)

1-073

Franco Frattini, *Vicepresidente della Commissione*. – Signor Presidente, onorevoli deputati, le questioni poste dalla presidente Záborská e dalle altre onorevoli rappresentanti intervenute mi impongono una risposta dettagliata: è giusto e doveroso da parte mia fornire risposte concrete. Nelle varie questioni sono stati toccati 16 punti diversi, con domande molto precise alle quali tenterò di dare una risposta.

In termini più generali, ritengo impensabile che si possa approfittare di un evento sportivo, che per principio dovrebbe costituire l'esaltazione di valori positivi, per tollerare o incoraggiare la prostituzione forzata. Al riguardo ho sentito un riferimento davvero triste, ovvero che il calcio e il sesso vanno insieme, come se la prostituzione forzata fosse la conseguenza inevitabile di un grande evento sportivo. Ma sarebbe la negazione dei valori più sani dello sport.

Risulta pertanto necessario iniziare dalla legislazione, precisamente dalla legislazione europea pertinente adottata in questo senso, la quale prevede l'incriminazione per quanti contribuiscono a costringere alla prostituzione persone, donne e bambini in particolare, ma bisogna dirlo, anche uomini.

Come sapete, esiste una decisione quadro europea, mentre attualmente, per quanto riguarda la Germania, una legge nazionale è entrata in vigore nel 2005, ossia è una legge pienamente applicabile; prepareremo inoltre entro la fine di aprile una relazione al Consiglio e al Parlamento sull'applicazione della decisione quadro sul traffico di esseri umani e sulle misure penali di incriminazione per garantire che tutti gli Stati membri abbiano adottato leggi nazionali di trasposizione di questa decisione quadro prima del periodo di svolgimento del campionato della coppa del mondo di calcio.

Tra le norme più importanti ce n'è una che impone agli Stati membri di perseguire penalmente i responsabili nel paese di provenienza e non nel paese dove hanno commesso il reato. La decisione quadro lo prevede al fine di assicurare l'effettivo svolgimento di un processo e l'irrogazione delle sanzioni penali.

Dopo la presentazione del rapporto, entro la fine di aprile, il Consiglio, e se lo riterrà opportuno anche il Parlamento, potranno affrontare a fondo il tema delle ulteriori misure che a livello europeo, a livello legislativo europeo, potrebbero essere adottate. A mio parere, in relazione a queste misure, si dovrebbe pensare, anche senza rispondere già non oggi in via definitiva, alla punibilità di coloro che come clienti si avvalgono delle prestazioni di persone, sapendo che sono state vittime di costrizione e addirittura in qualche caso di un vero e proprio traffico che le ha ridotte in schiavitù.

Ovviamente la questione delle legalità della prostituzione viene affrontata nei paesi membri in modo molto diverso, tuttavia a mio parere, se il cliente è consapevole che la persona con cui si intrattiene è vittima del traffico, di una forzatura, di una costrizione, allora va fatta una riflessione ulteriore, anche dal punto di vista di un'eventuale sanzione penale.

In questo ambito il ruolo di Europol e di Eurojust devono essere ovviamente potenziati. Tra gli argomenti prioritari che ho sollevato quando ho incontrato il Presidente di Eurojust e il Direttore di Europol c'era proprio quello di rafforzare la capacità di Europol e di Eurojust nell'applicazione del piano di azione contro il traffico degli esseri umani da noi presentato, come questo Parlamento ricorda, alla fine dello scorso anno. Europol può avere un ruolo molto importante nel coordinamento di azioni a livello europeo contro queste forme odiose di criminalità. Lo abbiamo già fatto con successo per colpire la pedofilia, riuscendo grazie ad un'azione di Europol a smantellare una rete di pedofili in 13 paesi europei; questa è un'altra strada che va perseguita.

C'è poi la questione specifica della Coppa del mondo in Germania: avevo promesso a questo Parlamento, quando per la prima volta si discusse del tema, di interessare formalmente il Ministero federale tedesco degli interni. Ovviamente l'ho fatto e il ministro Schäuble, al quale mi sono rivolto, mi ha risposto pochi giorni fa assicurandomi formalmente non solo

che la legge federale entrata in vigore sarà rigorosamente applicata, ma che seguirà anche in modo specifico iniziative di prevenzione sul terreno in tutte le città della Germania interessate dallo svolgimento delle partite di calcio.

Posso quindi affermare con certezza che il governo federale tedesco, per bocca del suo ministro degli interni, non solo assicura una piena collaborazione, ma sollecita anche una riflessione da parte del Consiglio dei ministri degli interni che si riunirà ad aprile per esaminare il tema al fine di elaborare una strategia operativa, in questo caso non legislativa, ma proprio operativa di prevenzione sul terreno, al fine di evitare che l'evento sportivo sia utilizzato per trasferire un enorme numero di vittime di questo odioso traffico.

A questo punto vorrei fare due riflessioni sulle misure concrete che in veste di rappresentante della Commissione intendo presentare al vertice di aprile del Consiglio dei ministri degli interni. Anzitutto per quanto riguarda il tema dei visti, confermo con grande chiarezza in particolare all'onorevole Groener, ma anche a quanti mi hanno scritto una lettera dopo il seminario dell'8 marzo, che non ho mai né inteso né voluto né pensato l'introduzione di visti per donne. I visti non si introducono per categorie di persone, i visti si regolamentano per paesi, per nazionalità. Avevo annunciato l'intenzione di valutare se alcuni paesi terzi, considerabili a rischio, siano ancora oggi non soggetti a visto e quindi eventualmente se fosse opportuno estendere il visto temporaneamente per un paese di provenienza di un probabile traffico; ovviamente non per le donne, mi scuso se sono stato frainteso al seminario dell'8 marzo.

Ho approfondito il tema e posso anche darvi la risposta: non ci sono paesi terzi rispetto all'Unione europea dai quali, secondo dati delle polizie, provengono flussi di traffico di esseri umani non soggetti a visto. Non sarà quindi necessario introdurre modifiche all'attuale regime dei visti solo perché tutti i paesi terzi cosiddetti a rischio - secondo le statistiche - sono già coperti da visto. In ogni caso non si sarebbe mai trattato di un visto per le donne, sarebbe stato solo previsto di un controllo maggiore su alcuni paesi. Il problema non sussiste, ma è evidente che occorre - e al Consiglio formulerò una proposta in tal senso - un controllo maggiore da parte dei consolati sulle effettive finalità di viaggi di gruppi di visitatori, in quanto è evidente che i trafficanti di donne per fini sessuali dichiarano o fanno dichiarare ragioni false.

Quindi il controllo spetta alle frontiere e ai consolati - ciò richiede una cooperazione tra tutti gli Stati membri dell'Unione europea - e dovrà essere un controllo rafforzato sulla veridicità degli obiettivi dichiarati. Come sapete, spesso si dichiara uno scopo puro e semplice di turismo che non corrisponde a verità. Un controllo approfondito è necessario.

Poi è evidente che, come alcune di voi hanno suggerito, sono indispensabili misure di concreto supporto alle vittime. Personalmente sono favorevole all'idea di promuovere linee telefoniche dedicate cioè delle linee telefoniche in grado, tramite un servizio di traduzione simultanea, di offrire un immediato soccorso nel più ampio numero possibile di lingue straniere.

Ovviamente ciò riguarda sia il periodo della coppa del mondo di calcio sia il periodo successivo: simili misure non possono cessare con il mese di luglio di quest'anno. Queste misure di sostegno immediato e operativo possono essere considerate proprio nel piano di azione europeo, grazie ai progetti e ai finanziamenti che l'Europa può destinare a proposte concrete di questo genere.

Un'altra misura che mi sembra necessaria è uno studio comparato di tutte le leggi degli Stati membri relative alla prostituzione e al rapporto tra la prostituzione, laddove è consentita, e il traffico di esseri umani a scopi sessuali. E' evidente il legame tra l'aumento della domanda e, diciamo così, l'incentivo ai trafficanti a compiere quella ignobile attività. Esiste uno studio promosso proprio da questo Parlamento, precisamente uno studio sul crimine transnazionale. Partendo proprio da esso intendo proporre di condurre uno studio comparato per avere una visione più chiara di quale sia il legame tra l'aumento della domanda e l'aumento del traffico.

Naturalmente, sempre nell'ambito dei programmi Dafne, sarà possibile cofinanziare da parte dell'Unione europea iniziative in materia al fine di accrescere la consapevolezza nell'opinione pubblica sulla necessità di ridurre la domanda di prostituzione, infatti riducendo la domanda di prostituzione si limita o si contribuisce a limitare il traffico di persone per scopi sessuali.

Un'altra proposta che si può formulare riguarda un contatto più forte con i governi locali, con i governi delle regioni, con i governi delle città. E' evidente che simili fenomeni hanno una diffusione nel territorio e infatti, come sapete, esiste una rete europea relativa alle attività di prevenzione della criminalità; vedremo se questa rete europea o altre formule potranno permettere di coinvolgere di più i governi locali nell'attività di prevenzione da un lato e di assistenza alle vittime del traffico dall'altro.

Per l'assistenza alle vittime c'è inoltre l'applicazione delle norme che sono state da ultimo citate, le quali garantiscono uno status alle donne vittime e a quanti sono in genere vittime del traffico di esseri umani o di costrizione alla prostituzione. In detta normativa europea è in particolare la direttiva europea del 2004 che garantisce un permesso di residenza, come qualcuno ha sollecitato poco fa, e voi sapete che gli Stati membri possono trasporre la direttiva europea entro il 6 agosto di quest'anno: fortunatamente alcuni Stati membri lo hanno già fatto, per incoraggiare un po' gli Stati membri che non l'hanno

fatto entro la primavera, cioè molto prima di agosto, convocherò un incontro tecnico con i rappresentanti di tutti gli Stati membri per capire quali problemi abbiano finora impedito la trasposizione nazionale di quella direttiva e per chiedere formalmente, prima della scadenza del termine, che tutti gli Stati membri entro agosto garantiscano alle vittime dello sfruttamento sessuale e del traffico di esseri umani lo status preferenziale che la normativa europea ha voluto.

Restano altre questioni importanti, per esempio la necessità di disporre di dati statistici effettivi sul fenomeno. Come già avevo anticipato, intendiamo promuovere fra poche settimane con un'apposita pubblicazione una riflessione e presenteremo una comunicazione europea su una tipologia di dati statistici europei relativi alla criminalità, con particolare riferimento a questo tipo di criminalità, onde avere almeno una certezza di dati statistici attendibili sul fenomeno, sulle sue vittime, sulle denunce presentate e sulle sanzioni comminate.

Ovviamente non è un'iniziativa dedicata solo al campionato della coppa del mondo in Germania, è una necessaria iniziativa a medio termine. Signora Presidente, mi accingo a concludere e mi scuso per la lunghezza, ma c'erano 16 punti diversi e non vorrei che qualcuno degli intervenuti poi dicesse che non ho dato risposte.

Promuoveremo un programma per accrescere a livello europeo la coscienza sul fenomeno. Sono personalmente favorevole all'idea di una giornata europea contro il traffico di esseri umani e contro la prostituzione forzata, intendo promuovere nelle prossime settimane un seminario a livello tecnico, aperto ovviamente a tutti, per lo scambio delle migliori pratiche per prevenire questo fenomeno. Grazie.

1-074

President. – Thank you, Commissioner. Your obvious engagement made it impossible for me to interrupt you when your allotted ten minutes of speaking time were up. It would have broken my heart to interrupt you. However, we are running out of time and we must move on quickly.

1-075

Nicole Fontaine, au nom du groupe PPE-DE. – Madame la Présidente, chers collègues, le monde civilisé a mis des millénaires pour éradiquer le commerce des esclaves, les conditions inhumaines du travail, la soumission de la femme, sans parler de la peine de mort, encore que ces combats ne soient toujours pas achevés.

Le siècle qui vient de s'ouvrir doit être celui où l'on bannira de nos sociétés cette nouvelle forme d'esclavage qu'est la prostitution forcée et qui fait chaque année des milliers de victimes, femmes et enfants. C'est le message des questions orales que notre commission des droits de la femme a déposées aujourd'hui.

Le Parlement européen – j'ai plaisir à le rappeler – est en effet identifié dans toute l'Europe et bien au-delà comme un défenseur inlassable des valeurs universelles de la personne et de la dignité humaine. En adoptant, le 16 janvier dernier, le rapport de Christa Prets à une écrasante majorité, nous avons déjà adressé un signal très fort que vous avez bien voulu entendre, Monsieur le commissaire Frattini, et vos propos, à l'instant, l'ont confirmé si besoin était.

Aujourd'hui, nos questions orales s'inscrivent dans le prolongement de notre vote de janvier ainsi que dans notre action du 8 mars, et marquent à nouveau notre indignation. Nous sommes scandalisés que la toute prochaine coupe du monde de football se prépare en tolérant, non seulement la construction, mais aussi la promotion commerciale d'un lieu que certains osent même vanter comme étant le plus grand bordel du monde. Il est intolérable, et vous l'avez bien dit, Monsieur Frattini, que les compétitions sportives internationales soient ainsi devenues des cheminées d'appel de la prostitution forcée et organisée.

Monsieur le Commissaire, nos protestations, si fortes soient-elles, ne sont pas suffisantes, et vous l'avez compris. Nous vous remercions d'avoir répondu, en très large part, aux questions que nous vous avons posées. Dans la perspective très rapprochée de la coupe du monde en Allemagne, il y a urgence. Toutes les initiatives que vous venez d'évoquer sont excellentes, mais j'attire votre attention sur le fait qu'elles doivent être opérationnelles à temps. C'est la raison pour laquelle il faut un suivi attentif. Le Parlement européen, pour sa part, y contribuera de toutes ses forces.

1-076

Christa Prets, im Namen der PSE-Fraktion. – Frau Präsidentin! Ich freue mich, Herr Kommissar, dass viele unserer Vorschläge, die in meinem Bericht enthalten sind, angenommen wurden. Es ist wichtig, dass wir für diese Diskussion eine breite Öffentlichkeit schaffen. Wichtig hierfür sind die Zahlen und Statistiken, die aber nicht nur innerhalb der Europäischen Union gemeinsame Regeln brauchen, sondern auch in Drittländern, denn wir wissen, dass der Zulauf aus den Drittländern erfolgt. Deshalb sollte man auch diese einbinden.

Herr Kommissar, ich begrüße es, wenn Sie die Studie „Auswirkungen der Prostitution auf den Menschenhandel“ ausarbeiten lassen wollen. Dabei sollte aber nicht nur die legale Prostitution berücksichtigt werden, sondern auch die illegale. Ebenso muss nachgefragt werden, wie es in Ländern aussieht, in denen die Prostitution verboten ist. Wie steht es hier mit der Mobilität der Freier? Auch das gehört in eine Studie hinein.

Was Sie mit der Visapflicht für die WM erreichen wollen, haben Sie schon erklärt. Ich nehme an und hoffe, dass es Ihnen darum geht, bessere Kontrollen bei der Visavergabe durchzuführen, und nicht ein temporäres Visum einzuführen, denn dann stellt sich die Frage: Wo fängt man an und wo hört man auf? Wir nehmen jetzt die Fußballweltmeisterschaft als Anlass, weil wir im Zusammenhang mit der Fußballweltmeisterschaft auf dieses Problem aufmerksam machen können, da eine breite Öffentlichkeit erreicht wird. Aber Zwangsprostitution gibt es genauso gut bei Kongressen, Messen und auch hier in Straßburg, wenn das Europäische Parlament tagt. Daher ist es problematisch, wenn man hier temporäre Visapflichten einführt.

Ich möchte Sie bitten, bei der Ratstagung in Brüssel im April Prioritäten zu setzen. Österreich wird sich auf den Umgang mit diesem Problem vorbereiten müssen, wenn es 2008 die Europameisterschaft ausrichtet. Daher muss es gute Vorschläge geben. Wir alle brauchen sie.

Sie haben die Bedeutung von Europol unterstrichen. Das heißt dann aber im Klartext, dass Europol sowohl personell aufgestockt werden als auch mehr Kompetenzen bekommen muss, denn sonst ist das Ganze nicht machbar. Es gäbe noch viel dazu zu sagen, aber vielleicht übernehmen das die Kolleginnen und Kollegen.

1-077

Maria Carlshamre, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, we are at a crossroads in the fight against trafficking in human beings. Last week on 8 March, and again now, Commissioner Frattini announced that an extensive study will be launched this year on how laws on prostitution affect the situation of trafficking in the different Member States. That is indeed good news.

In September last year, the Committee on Women's Rights and Gender Equality presented a similar, smaller, study on the issue. It was the first of its kind. That study gave us a strong indication that criminalising the demand for trafficking has a very strong impact and that it substantially lowers the number of girls and young women being trafficked. Legalisation, on the other hand, has the opposite effect. It increases the number of victims of trafficking.

The figures also show clearly that not only does the legalisation of prostitution increase the legal part of the business, it also increases illegal prostitution. With the forthcoming study by the Commission we will strengthen the factual basis for measures against trafficking, especially criminalising the demand. This is no longer just an issue of different opinions; it is an issue of facts. I warmly welcome Commissioner Frattini's work on the issue. Do we really want to fight trafficking? There is a way. Are we brave enough?

1-078

Margrete Auken, *for Verts/ALE-Gruppen*. – Fru formand! Personligt bryder jeg mig ikke om udtrykket "tvungen prostitution", fordi al prostitution er mere eller mindre tvungen, men vores gruppe støtter naturligvis den fremlagte beslutning. Menneskehandel er slavehandel - det er diskriminerende, uværdigt og en ækel forbrydelse! Det er helt nødvendigt at gøre en styrket indsats for at komme denne ekstremt udsatte og svage gruppe af handlede børn og kvinder til hjælp.

På egne vegne vil jeg også gerne hilse velkommen, at der kommer en god debat om prostitution i det hele taget. Det er vigtigt, at vi gør op med myten om den lykkelige prostituerede. Flertallet af prostituerede lever et usselt liv med risiko for overfald, voldtægt, kønssygdomme osv. Ingen andre steder i vores samfund accepteres det, at et arbejdsliv kan påføre så voldsomme skader. Og hvem blandt de tilstedeværende ville være glad, hvis hans eller hendes datter blev prostitueret? Den debat må vi altså se at komme i gang med!

1-079

Vittorio Agnoletto, *a nome del gruppo GUE/NGL*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i mondiali di calcio in Germania sono un'occasione per affrontare la questione dello sfruttamento di esseri umani.

A mio parere, bisogna appoggiare le iniziative portate avanti dalla Commissione per i diritti della donna; condivido l'idea di lanciare una campagna informativa, educativa per combattere il fenomeno dello sfruttamento sessuale.

Occorre intraprendere iniziative a livello europeo, anche attraverso strumenti internazionali quali la Convenzione del Consiglio d'Europa, ma è altrettanto importante operare una distinzione chiara che separi il mondo della prostituzione forzata da coloro che la praticano come libera scelta. Esistono infatti associazioni di donne e uomini che si prostituiscono, una loro rappresentanza è venuta qui al Parlamento, per chiedere il riconoscimento della loro professione, a cominciare da una Carta dei diritti e da una dichiarazione dei principi.

Sul piano politico risulta necessario stabilire se una donna non obbligata a prostituirsi sia libera di farlo oppure no. Riconoscere la prostituzione volontaria e lo statuto di una professione significa riconoscere una serie di diritti e di doveri; tra i diritti, per citarne qualcuno, quello di vivere in modo libero e sicuro, di praticare il proprio lavoro liberi dalla schiavitù, di sposarsi, visto che in alcuni paesi questo non è ammesso.

(L'oratore è interrotto dalla Presidente)

1-080

Urszula Krupa, w imieniu grupy IND/DEM. – Pani Przewodnicząca! Dzisiejsza debata w sprawie handlu ludźmi i przymusowej prostytucji w kontekście światowych wydarzeń sportowych uwidacznia zarówno dramat tysięcy wykorzystywanych kobiet sprzedających się w ramach usług seksualnych, jak i absurd liberalnej wizji wolności, umożliwiającej czynienie wszystkiego, co się chce, co jest samowolą w konsekwencji pozwalającą na zabijanie, szeregienie się chorób, narkomanii, prostytucji, pornografii i innych patologii.

Autentyczna wolność ma sens, kiedy służy miłości i prawdzie, która traktuje nie tylko przemoc, manipulacje i oszustwa za destrukcyjne i niedopuszczalne, lecz także prostytucję jako użycie człowieka. "Czerwona kartka" dla przymusowej prostytucji, próbująca walczyć z tą współczesną formą niewolnictwa, wydaje się jednak działaniem fragmentarycznym i nieefektywnym w kontekście propagandy liberalizmu. Konieczne będą ograniczenia prawne.

1-081

Jan Tadeusz Masiel (NI). – Pani Przewodnicząca! W 1999 r. byłem w Belgii świadkiem, kiedy pewna Polka zgwałcona przez Albańczyka dostała nakaz opuszczenia terytorium po złożeniu skargi na żandarmerii. Nie wiadomo co się stało z gwałcicielem. Może nic, ponieważ był to biedny kandydat do azylu politycznego, ale ofiara tego gwałtu nie otrzymała od nikogo odszkodowania, ani nie otrzymała pomocy psychologicznej, mimo że chciano jej takowej udzielić. Nie otrzymała tej pomocy, bo dostała 3 dni na opuszczenie terytorium.

Stąd ważne jest by nadać specjalny status ofiarom przemocy, gwałtów, przymusowej prostytucji tymczasowy pobyt i jakąś pomoc finansową.

1-082

Edit Bauer (PPE-DE). – Vážená pani predsedníčka, pán komisár! Obchodovanie s ľudskými bytosťami je nepochybne zásadným porušením ľudských práv a aj jedným z najhanebnjších javov našej súčasnosti. Moderné otroctvo, ktorého sme svedkami, do civilizovanej spoločnosti jednoducho nepatrí. Obrovský rozsah tohto javu znamená pre Európu stotisícovú masu obetí. Podľa odhadov tvoria ženy a dievčatá využívané na nútené sexuálne služby 85 % obetí.

V tejto súvislosti by som sa rada vyjadrila k dvom otázkam. V súvislosti s právnymi nástrojmi existuje európska konvencia proti obchodovaniu. Na webovej stránke Rady Európy je informácia, že trinásť európskych krajín, členských krajín Európskej únie, doteraz nepodpísalo túto konvenciu a žiadna krajina ju neratifikovala. Dokonca tento dokument nepodpísalo ani Európske spoločenstvo. Čo chce urobiť pán Frattini ako zodpovedný komisár v tejto záležitosti? Po druhé, chcem vyjadriť vážnu pochybnosť o tom, či je možné účinne bojovať proti obchodovaniu s ľudskými bytosťami, pokiaľ necháme dopytovú stránku až na malé výnimky nepovšimnutú a tolerujeme užívanie služieb. Analýzy hovoria, že ročne mŕňajú Európania na takéto služby miliardy eur a dopyt sa tak stáva motorom tohto úspešne sa rozmáhajúceho biznisu.

Teším sa na predloženú stratégiu a sľúbené oznámenie o akčných plánoch proti obchodovaniu s ľudskými bytosťami, čo podľa môjho názoru vytvára vhodný priestor na to, aby sme o týchto závažných záležitostiach ďalej diskutovali a vyjadrili sa k tomuto problému.

1-083

Martine Roure (PSE). – Madame la Présidente, dans de nombreux pays, des milliers de femmes sont exploitées, forcées à la prostitution, et celles qui subissent cette prostitution forcée sont majoritairement jeunes et en situation précaire.

Les plus fragiles sont encadrées par les proxénètes, qui les surveillent, leur font subir des sanctions physiques, financières, morales; souvent des menaces de mort sont formulées. On peut alors se demander pourquoi elles ne dénoncent par leurs proxénètes. Elles sont parfois tenues par l'amour, mais le plus souvent par la peur. Ces femmes, désemparées, assument ainsi ce cauchemar car elles n'ont plus aucun choix.

Il existe pour certains une phase presque aimable de la prostitution. Pourtant, nous voyons aujourd'hui de plus en plus souvent, sans vraiment les voir, ces esclaves d'un nouveau genre arpenter nos trottoirs. Si la fille ne travaille pas assez, elle subit une avalanche de sévices. Le proxénète exerce sur elle une pression constante pour l'inciter au rendement. Si la prostitution est légale, le proxénète la défend, la met en relation avec les tenanciers d'établissements et lui impose de se plier aux demandes du milieu auquel il appartient. Il utilise, pour parvenir à ses fins, la séduction, les menaces, les violences. La victime est contrainte de remettre ses gains directement ou par personne interposée.

Objets de violences, ces jeunes femmes doivent régler des dettes importantes pour couvrir le coût de leur voyage et de leurs documents d'identité. En séjour clandestin, le plus souvent privées de leur argent, elles n'ont plus aucune perspective d'amélioration de leur situation. Quand elles s'opposent à la pression des trafiquants, elles, leurs enfants, ou leurs familles sont menacés. Cette situation est sans issue et la nature du milieu dans lequel elles travaillent les font, souvent, sombrer dans la toxicomanie.

Personne ne peut se laver les mains d'une telle tragédie. Nous avons un devoir: celui de lutter contre cette infamie, comme d'autres ont lutté contre l'esclavagisme, contre le racisme, contre l'enfermement arbitraire. Ce débat nous concerne tous, dans tous les pays européens.

1-084

Milan Horáček (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Es ist sehr wichtig, dass das Thema Kampf gegen den Frauen- und Menschenhandel am Vorabend der Fußballweltmeisterschaft in Deutschland debattiert wird. Wir sprechen hier von tausenden zusätzlicher Prostituierten, die zum Großteil unfreiwillig und gezwungen dieser Arbeit nachgehen werden. Aus langjähriger Erfahrung mit NGOs im Bereich der Kinderprostitution an der Grenze Tschechiens zu Deutschland und Österreich denke ich, dass die Bekämpfung dieser Verbrechen nur durch die Verbesserung der Gesetze und die Stärkung der Kompetenzen der verschiedenen Institutionen und Behörden sowie grenzüberschreitende Zusammenarbeit mit Mittel- und Osteuropa erreicht werden kann. Längerfristig sind aber Bekämpfung der Armut und Durchführung von Aufklärungskampagnen notwendig, um der Zwangsprostitution die Rote Karte zu zeigen. Die Einführung eines Tages gegen den Menschenhandel wird die Sensibilisierung für dieses Problem stärken.

1-085

Johannes Blokland (IND/DEM). – Voorzitter, de ingediende vragen zijn verdienstelijk ten aanzien van de aanpak van mensenhandel en prostitutie. Vooral de vragen over een onderzoek naar het verband tussen beide en die over de gang van zaken rond het WK voetbal ondersteun ik van harte. De beantwoording van commissaris Frattini vond ik uitstekend. Ik ben verheugd dat de Commissie bereid is vergelijkend onderzoek te doen naar de wijze waarop lidstaten prostitutie in juridische en praktische zin behandelen en welk effect dat beleid heeft.

Mijnheer de Commissaris, mijnheer Frattini, wilt u daarbij ook letten op de mate van transparantie in en de beheersbaarheid van de prostitutie, op de mate van gedwongen prostitutie, op de mogelijkheden van prostituees om het beroep te verlaten en op de vraag naar prostitutie. Het antwoord interesseert mij, omdat het nuttige informatie kan opleveren over de meest effectieve wijze waarop de nadelige gevolgen van prostitutie kunnen worden bestreden. Tenslotte, ik ben erg verheugd over de toon van dit debat.

1-086

Christa Kläß (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, meine Damen und Herren! Eine Freundin meiner 20-jährigen Tochter berichtete mir vor Kurzem überglücklich, dass sie einen Job als Hostess bei der Fußballweltmeisterschaft bekommen hat. Ich habe sie dann gefragt, wie sie denn dazu gekommen sei, und die junge Sportlerin antwortete mir, sie habe sich beim Deutschen Sportbund beworben und diese Stelle bekommen.

In diesem Fall bin ich mir sicher, dass es sich um ein seriöses Angebot handelt. Aber stellen Sie sich einmal vor, Sie leben in armen Verhältnissen und Ihre Tochter verkündet Ihnen, dass sie Gelegenheit hat, im Sommer nach Deutschland zu fahren, weil sie dort ein super Jobangebot hat! Natürlich freut man sich als Mutter oder Vater über jede Chance, die sein Kind hat, aber wer denkt dabei auch an die Gefahren, wer hinterfragt tatsächlich, ob es ein seriöses Angebot ist? Das ist nur eine von vielen Möglichkeiten, wie die Dinge in Gang kommen.

Genau da müssen wir ansetzen, bei der Aufklärung vor Ort. Es gibt viele Studien, Herr Kommissar, Sie haben darauf hingewiesen. Aber wir müssen die Menschen – die Eltern und die Kinder – auf die Gefahren aufmerksam machen, die hinter solchen dubiosen Angeboten lauern. Wir wissen, dass die Nachfrage nach sexuellen Dienstleistungen während solcher Großereignisse spektakulär ansteigt, und damit einhergehend natürlich die Zahl der kriminellen Handlungen wie Menschenhandel und Zwangsprostitution.

Die wenigsten Frauen und Kinder arbeiten ohne Bordell und Zuhälter. Tausende werden unter Vorspiegelung falscher Tatsachen aus Mittel- und Osteuropa, aus Afrika, Asien und Lateinamerika hergebracht. Sie sind getrieben von der Armut in der Heimat und der Sorge, ihre Familie zu ernähren. Sie kommen her, werden auf brutalste Weise gefügig gemacht und ausgebeutet, und sie verlieren dadurch letztendlich auch ihre Würde und ihren Stolz.

Abgesehen von der Aufklärung vor Ort müssen wir in dem Land, in dem die Veranstaltungen stattfinden, Maßnahmen ergreifen: Öffentlichkeitsarbeit, eine mehrsprachige Telefonhotline rund um die Uhr, das alles ist angedacht, und deshalb unterstützen wir diese Aktionen. Besonders jetzt im Rahmen der Fußballweltmeisterschaft: Zeigen wir die rote Karte. Reden wir darüber!

1-087

Κατερίνα Μπατζελή (PSE). – Κυρία Πρόεδρε, το φαινόμενο της σωματεμπορίας και της διακίνησης των γυναικών είναι ένα πρόβλημα με παγκόσμια διάσταση που παρουσιάζεται αρκετά πιο έντονο κατά τη διοργάνωση των αθλητικών εκδηλώσεων. Και, προφανώς, σε αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ καταναγκαστικής και "εθελοντικής" πορνείας, διότι και οι δύο αυτές μορφές έχουν την ίδια ρίζα: προκαλούνται από τη βαθιά φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, φαινόμενα που οδηγούν τις γυναίκες στα όρια της εκμετάλλευσης. Αλλά και από νομική άποψη, όταν το θύμα είναι μπροστά στα δικαστήρια, πώς θα γίνει η διάκριση μεταξύ καταναγκαστικής πορνείας και πορνείας και επιβολής κυρώσεων σε αυτόν που τις προωθεί;

Είναι απολύτως απαραίτητο να γίνει σαφές ότι οι αθλητικοί αγώνες θα πρέπει να κατοχυρωθούν στη συνείδηση όλων μας ως οδικοί χάρτες αξιών και πολιτισμών. Κάθε ένα πράγμα το οποίο αμαυρώνει αυτή την πολιτισμική συνάντηση θα πρέπει να καταργηθεί. Κύριε Frattini, οι προτάσεις σας, τις οποίες τώρα μας αναφέρετε, αλλά και οι προτάσεις της κ. Prets, νομίζω ότι θέτουν ένα σοβαρό πλαίσιο σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

1-088

Carlos Coelho (PPE-DE). – Senhora Presidente, Senhor Vice-Presidente Frattini, caras Colegas, quero começar por felicitar o Comissário Frattini pela atenção que tem dado ao tráfico de seres humanos. Com efeito é uma das expressões mais revoltantes da criminalidade internacional. Constitui um grave abuso dos direitos humanos e das leis relativas à imigração e ao trabalho e é um crime que afecta seriamente quer a segurança nacional quer a internacional.

Este tipo de criminalidade tem vindo a adquirir uma amplitude inquietante, tendo-se inclusivamente tornado, de acordo com dados da ONU, na terceira actividade mais lucrativa para o crime organizado. Este é um fenómeno de carácter transnacional, tendo-se tornado numa grande preocupação para muitos países, sejam eles países de origem, de trânsito ou de destino.

É necessária, portanto, uma resposta global e coordenada, que deverá passar pela intensificação de esforços quer no plano legislativo quer no operacional. No plano legislativo foi importante a adopção, em 2002, da decisão-quadro que aproxima as disposições penais dos Estados-Membros e as respectivas sanções e que permite que um juiz de um Estado-Membro possa emitir um mandato de captura europeu em relação a criminosos que actuem no âmbito do tráfico de seres humanos.

Essa decisão-quadro deveria ter sido transposta até ao princípio de Agosto de 2004. Continuamos a aguardar que nos seja apresentado um relatório relativamente à avaliação das medidas adoptadas pelos Estados-Membros e se foi ou não implementada por todos os Estados-Membros.

Relativamente ao plano operacional, creio que é sobretudo importante reforçar o papel da Europol, que está subutilizado, é necessária uma capacidade de resposta global e rápida no apoio às vítimas, que as possa proteger através de uma assistência imediata, e é necessária uma melhoria na troca de informações e de dados estatísticos, a que o Senhor Comissário já fez referência na sua intervenção inicial.

1-089

Edite Estrela (PSE). – Senhora Presidente, Senhor Vice-Presidente da Comissão, caras e caros Colegas, o tráfico de seres humanos é um flagelo que deve ser combatido por todos os meios. Todos os anos mais de 700 mil mulheres e crianças são apanhadas pelas redes de traficantes. Só na Europa 100 mil mulheres são anualmente traficadas e sujeitas a práticas que atentam contra a sua integridade física e a sua saúde mental.

O tráfico de mulheres e crianças é a actividade criminosa que mais tem crescido e sabe-se que aumenta durante a realização de grandes eventos desportivos. O tráfico de mulheres está associado à imigração clandestina. Milhares de mulheres pobres são seduzidas com a promessa de um emprego digno e bem remunerado para serem, depois, lançadas na prostituição.

Tendo em conta tudo o que já foi dito, a Comissão tem, a pretexto do Mundial de Futebol, uma boa oportunidade para travar um combate exemplar contra o tráfico e a exploração sexual de mulheres e para pôr em prática medidas expeditas e eficazes de apoio às vítimas, designadamente programas de inclusão social e de reabilitação de mulheres, bem como assistência jurídica, médica, psicológica e de tradução.

1-090

Μανώλης Μαυρομάτης (PPE-DE). – Κυρία Πρόεδρε, η εκμετάλλευση γυναικών και παιδιών με τον εξαναγκασμό στην πορνεία, με αφορμή και επίκεντρο τις μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις, αποτελεί μια από τις μάλιστα των καιρών μας. Στις εποχές όπου η ισότητα των φύλων, της ελεύθερης σκέψης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων βρίσκονται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της σκέψης μας, θεωρώ πρόκληση το γεγονός ότι τα ανοικτά σύνορα της ελεύθερης και δημοκρατικής Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνουν τη δυνατότητα και παρέχουν ασυλία στο οργανωμένο έγκλημα με τη μορφή εξαναγκαστικής πορνείας γυναικών και παιδιών.

Οι αριθμοί, με αφορμή το μουντιάλ της Γερμανίας, είναι πέρα από τη σφαίρα του πραγματικού. Ξεπερνούν τη φαντασία οι σαράντα, πενήντα, εκατό χιλιάδες γυναίκες και παιδιά απ' όλο τον κόσμο που θα κατακλύσουν την ευρωπαϊκή χώρα σε κοινή δράση, γυναίκες και παιδιά που, εξαιτίας της φτώχειας αλλά και της αδυναμίας της παγκόσμιας κοινής γνώμης να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, οδηγούνται στον βωμό του αγοραίου έρωτα: την πορνεία.

Κύριε Επίτροπε, δεν αρκούν οι παραινέσεις, ούτε οι εθνικές νομοθεσίες για την καταπολέμηση του φαινομένου. Δεν αρκεί η πρόληψη απέναντι σε σοβαρές ασθένειες που απειλούν την υγεία από τον ανεξέλεγκτο αγοραίο έρωτα με τον εφηνουχασμό της δωρεάν διανομής χιλιάδων, ή εκατομμυρίων, προφυλακτικών όπως παρατηρείται στις μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις. Είναι καθήκον μας να μη νομιμοποιήσουμε με τη σιωπή μας τον ευτελισμό της γυναίκας και του παιδιού που η καταχρηστική πορνεία οδηγούν τους ίδιους και την κοινωνία στην άβυσσο των συμφερόντων.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να αναφέρω ότι στην πρόσφατη επίσκεψή σας στην Αθήνα προτείνατε την 25η Μαρτίου ως διεθνή ημέρα εναντίον του εμπορίου γυναικών. Θα σας παρακαλούσα να μετατοπιστεί η ημερομηνία αυτή κατά μία ημέρα δεδομένου ότι η 25η Μαρτίου συμπίπτει με την εθνική γιορτή στην Ελλάδα, μια από τις μεγαλύτερες γιορτές στην ιστορία μας. Σεβαστές οι γυναίκες, αλλά σεβαστές και οι εθνικές γιορτές. Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων.

1-091

PRZEWODNICZY: J. ONYSZKIEWICZ
Wiceprzewodniczący

1-092

Przewodniczący. – Otrzymałem jeden projekt rezolucji¹ złożony zgodnie z art. 108(5) Regulaminu.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w środę o godz. 11.30.

Oświadczenie pisemne (Art. 142)

1-093

Godfrey Bloom (IND/DEM). – People trafficking, or slavery as we used to call it, stamped out by the British Empire with the force of the Royal Navy behind it, is now a sad fact of life under the new Brussels Empire. This despicable trade is being unwittingly fostered by a policy agenda governed by man-hating lesbians with no knowledge or understanding of the real world. If you doubt this click on to their website and make your own judgement.

1-094

18 - Delocalizacja w kontekście rozwoju regionalnego (debata)

1-095

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie sporządzone przez Alaina Hutchinsona w imieniu Komisji Rozwoju Regionalnego w sprawie delocalizacji w kontekście rozwoju regionalnego (2004/2254(INI)) (A6-0013/2006).

1-096

Alain Hutchinson (PSE), rapporteur. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, l'objet de mon rapport, les délocalisations d'entreprises, est délicat mais néanmoins d'actualité. J'ai tout de suite perçu ce côté délicat lorsque j'ai présenté mon premier projet de rapport en commission du développement régional. J'ai rarement assisté – mais je suis encore un jeune parlementaire – à un débat en commission aussi passionné. Il reste que de l'affrontement des idées jaillit souvent la lumière et je pense que nous sommes parvenus à un bon texte équilibré, qui énonce plusieurs idées intéressantes et qui nous permet de démystifier, de clarifier, de mieux appréhender les mécanismes complexes d'un véritable problème de société. Je profite d'ailleurs du temps qui m'a été imparti pour remercier les rapporteurs fictifs ainsi que tous les collègues qui ont participé à la réalisation de ce rapport.

Chers collègues, nous sommes nombreux ici dans cette enceinte, peut-être pas ce soir mais en général, à avoir pu constater que les délocalisations ont le plus souvent des conséquences économiques importantes pour la région qui les subit. Mais une délocalisation c'est aussi, et cela nous touche, des pertes d'emplois et des drames pour les familles qui en sont victimes.

Par ailleurs, la faiblesse de l'outil statistique européen en cette matière est un premier constat préalable qu'il m'a été donné de faire lors de la préparation de ce rapport. J'ai pu également constater que notre Assemblée avait d'ores et déjà abordé cette question à l'occasion d'autres rapports. Dans une première résolution du 13 mars 2003 sur les fermetures d'entreprises ayant bénéficié d'une aide financière de l'Union européenne, le Parlement mettait le doigt sur le danger majeur que représentent les délocalisations pour l'objectif premier de la politique régionale, à savoir la cohésion économique et sociale. Il y eut ensuite la résolution du 6 juillet dernier de notre collègue Hatzidakis sur la réforme des fonds structurels. À cette occasion, le Parlement avait formulé plusieurs propositions relatives aux délocalisations.

Mon rapport reprend bien sûr les idées contenues dans les résolutions votées antérieurement par le Parlement européen: j'ai tenté d'en reproduire les principes essentiels. Après avoir rappelé que la politique du développement régional a pour objectif de favoriser le développement des régions de l'Union européenne et que les aides publiques ne doivent pas servir à stimuler les délocalisations d'activités économiques, le rapport voté par notre commission du développement régional propose l'adoption, tant au niveau communautaire qu'au niveau national, de mesures destinées à prévenir les conséquences négatives potentielles des délocalisations sur le développement économique ainsi que les drames sociaux générés par celles-ci.

¹ Patrz protokół.

Premièrement, nous demandons de pouvoir disposer d'un outil nous permettant l'accès à une information plus précise. Nous proposons donc de confier à l'Observatoire de Dublin une mission d'étude, d'évaluation et de suivi du phénomène des délocalisations en vue d'objectiver leurs incidences sur les plans économiques, social et sur la politique de cohésion et de développement régional. Outre l'outil, et en l'absence d'une meilleure coordination de nos systèmes sociaux nationaux, la commission du développement régional estime qu'il est devenu impératif d'adopter une stratégie européenne globale de prévention, d'encadrement et de suivi des délocalisations d'entreprises à l'intérieur mais aussi à l'extérieur de l'Union. Nous vous proposons un certain nombre de mesures que nous abordons très concrètement dans le rapport.

Premièrement, nous demandons à la Commission de prendre toutes les mesures nécessaires afin d'éviter, – je crois que c'est un élément essentiel de ce rapport – que la politique régionale européenne puisse constituer un encouragement à la délocalisation.

Deuxièmement, nous soutenons la proposition de la Commission visant à sanctionner les entreprises qui ont bénéficié d'une aide de l'Union européenne et qui délocalisent leurs activités dans un délai de sept ans. Nous demandons également que, en cas de non respect des législations nationales et internationales, ces mêmes entreprises ne puissent plus bénéficier d'une aide publique à destination de leur nouveau lieu d'activité.

Nous demandons à la Commission d'envisager des mesures à l'égard des délocalisations que je gratifie de délocalisations inversées, à savoir celles qui entraînent une détérioration des conditions de l'emploi sans déplacement de l'activité de l'entreprise. Nous considérons que l'octroi et le maintien d'aides publiques au bénéfice des entreprises doivent être subordonnés à des engagements précis dans le domaine de l'emploi et du développement local. Nous suggérons à la Commission de mettre au point un dispositif visant à sanctionner plus sévèrement les entreprises ayant bénéficié d'une aide publique qui délocalisent tout ou partie de leurs activités à l'extérieur de l'Union européenne. Nous demandons également à la Commission d'inclure des clauses sociales dans les traités internationaux et que la mise en œuvre de ces clauses sociales soient soutenues par des mesures positives et des mesures d'incitation en faveur des pays et des entreprises qui se conforment à celles-ci. Nous soutenons la proposition de la Commission qui vise à la création d'un fond de globalisation, afin de prévenir et de traiter les chocs économiques et sociaux résultant des restructurations et des délocalisations.

Enfin, la commission du développement régional estime que les conséquences des nombreuses délocalisations doivent nous amener à une réflexion ouverte et constructive sur la question de la création d'un véritable espace social européen. À cet égard, nous estimons que le dialogue social a un rôle majeur à jouer dans la prévention des délocalisations et dans le traitement de leurs effets.

Chers collègues, ces derniers temps, nous le savons tous, on l'a répété suffisamment, l'Union européenne traverse une crise importante. Ce qui est grave dans cette crise, c'est certainement la perte de confiance ou le désintérêt du citoyen pour ce formidable projet qu'est la construction européenne. Que ce soit à travers cette résolution sur les délocalisations ou à travers d'autres textes, nous avons le devoir, nous, députés européens, qui sommes élus par le peuple européen, d'entendre ces préoccupations. Je pense que le rapport que nous avons voté en commission contient des pistes intéressantes et qu'il constitue un élément de réponse aux questions légitimes que nos concitoyens se posent en cette matière.

1-097

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κύριο Hutchinson, και την Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης για την εξαιρετική αυτή έκθεση, η οποία αναφέρεται σε ένα ευαίσθητο θέμα που αποτέλεσε αντικείμενο εκτενών συζητήσεων στα διάφορα κράτη μέλη κατά τους τελευταίους μήνες.

Χωρίς να παραγνωρίζω την ευαισθησία του θέματος, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι το δικαίωμα εγκατάστασης οπουδήποτε στην Κοινότητα αποτελεί μέρος των θεμελιωδών ελευθεριών και ακρογωνιαίο λίθο της ενιαίας αγοράς. Είναι επιζήμιο να ενθαρρύνονται ή να απαγορεύονται επενδυτικές αποφάσεις. Η εξειδίκευση, καθώς και η αλλαγές του τόπου άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας αποτελούν μέρος της οικονομικής ανάπτυξης και είναι απαραίτητες εάν επιθυμούμε ανάπτυξη, αλλά και περισσότερες και ποιοτικά καλύτερες θέσεις εργασίας.

Όμως, η Επιτροπή γνωρίζει πολύ καλά ότι η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων, όπως τόνισε ο κ. Hutchinson προηγουμένως, και η απώλεια θέσεων εργασίας εντός της Ένωσης αποτελούν πολύ ανησυχητικά φαινόμενα. Δεν μπορούμε βέβαια να παρέμβουμε στις αποφάσεις των εταιρειών ούτε των επιχειρηματιών στις δουλειές τους, είμαστε όμως αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε τις κοινωνικές συνέπειες αυτών των αποφάσεων.

Τα διαρθρωτικά ταμεία, τόσο κατά την τρέχουσα, όσο και κατά την επόμενη προγραμματική περίοδο, έχουν σκοπό τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, την ανάπτυξη και την περαιτέρω οικονομική πρόοδο. Είναι ευέλικτα και απολύτως σε θέση να αμβλύνουν, να περιορίσουν τις δυσκολίες που δημιουργούνται στις περιφέρειες και στους πολίτες τους από την απόφαση μιας επιχείρησης να κλείσει ή να μετεγκαταστήσει μέρος ή το σύνολο της οικονομικής της δραστηριότητας σε άλλο κράτος ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τόσο οι σημερινοί, όσο και οι μελλοντικοί κανονισμοί που δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί, προβλέπουν ότι οποιαδήποτε επιχείρηση που χρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετεγκαθίσταται μέσα σε πέντε χρόνια από την λήψη της επιχορήγησης οφείλει να επιστρέψει αυτή την επιχορήγηση. Χάρη σ' αυτόν τον κανόνα, οι επιχειρήσεις θα πάντουν να καταφεύγουν σε άγρα επιχορηγήσεων (subsidy hopping).

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η Επιτροπή θα εξετάσει προσεκτικά κάθε συγκεκριμένη πρόταση την οποία θα ήθελε να υποβάλει το Κοινοβούλιο στο πλαίσιο των συζητήσεων για τους μελλοντικούς κανονισμούς.

1-098

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), relatora de parecer da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais. – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Senhoras e Senhores Deputados, sabemos como são graves as consequências das deslocalizações de empresas em diversos países da União Europeia, com o aumento do desemprego, da pobreza e exclusão social e do bloqueio ao desenvolvimento de vastas zonas, designadamente de países de economia débil de que Portugal é exemplo, onde predominam as chamadas indústrias tradicionais como a têxtil e vestuário, calçado, cablagens.

É certo, como se refere no parecer da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, que a deslocalização afecta não apenas estas empresas ditas tradicionais, mas também as indústrias com grande intensidade de capital, designadamente as indústrias siderúrgicas, aeronáuticas, de maquinaria, de equipamento electrónico e de construção naval e ainda domínios importantes dos sectores dos serviços, como o desenvolvimento de programas informáticos e os serviços financeiros, logísticos e de informação.

É positivo que a Comissão do Desenvolvimento Regional, através do seu relator, Deputado Alain Hutchinson, tenha acolhido a generalidade das opiniões da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, designadamente a defesa da inclusão das cláusulas sociais nos tratados internacionais, tendo como base as convenções da OIT para que os países e as empresas as respeitem embora, pessoalmente, considere insuficientes estas medidas. No entanto, tal como já defendemos aquando do debate e votação da resolução deste Parlamento, de 13 de Março de 2003, sobre o encerramento de empresas após terem recebido ajuda financeira da União Europeia, impõe-se que a Comissão e os Estados-Membros actuem para impedir que continue este autêntico flagelo económico e social apenas em benefício de maiores ganhos transnacionais e de grupos económicos que não demonstram qualquer responsabilidade social.

É fundamental que este debate tenha algumas consequências práticas para que sejam salvaguardados os direitos dos trabalhadores e para que não se continuem a financiar grupos económicos, com historial de deslocalizações e desemprego, em qualquer Estado-Membro da União Europeia.

É urgente que a Comissão Europeia, em colaboração com os Estados-Membros e tendo em conta o parecer dos comités europeus de empresas, elabore e divulgue a lista negra das empresas e grupos económicos e/ou financeiros que utilizaram as deslocalizações para aumentar os seus lucros e exija a devolução dos apoios concedidos, estabelecendo maiores exigências quanto à defesa do emprego e do desenvolvimento regional nos próximos regulamentos dos fundos comunitários.

1-099

László Surján, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt Elnök Úr! A Regionális Fejlesztési Bizottság nagy többséggel támogatta ezt a jelentést. A jelentéstevőnek merőben ellentétes nézeteket kellett összehangolnia. Köszönet illeti érte.

Az Európai Néppárt soha nem támogatta a szabadságjogoknak, esetünkben a tőke szabad mozgásának a korlátozását. Ez volt kompromisszumunk alapja, és a jövőben is ellen kell állni annak, hogy helyi problémák megoldását a szabadságjogok korlátozásától várjuk. Sajnos láttunk erre riasztó példát nem is oly rég a szolgáltatási irányelv kapcsán.

Az önzés és a félelem vezette protekcionizmus visszaüt. Ahol megnyitották a munkaerőpiacot az új tagállamok munkavállalói előtt, nőtt a termelés, sőt csökkent a munkanélküliség. Máshonnan a cégek egy része elköltözött oda, ahol olcsóbb a munkaerő. A vállalkozások székhelyáthelyezése sok gondot felvet. Ha a tulajdonosnak nincs más szempontja, mint a profit, hajthat magának több hasznot, de másnak kárt okoz. A részvénytulajdonosok növekvő bevétele nem vigasz az állását veszített munkás számára, akinek cége a harmadik világba, vagy akár csak az Unió egy másik területére távozott.

Meg kell tehát találnunk a közjó érvényesítésének megfelelő eszközeit, de attól tartok, hogy semmiféle jogszabály nem pótolja az egymásért érzett kölcsönös felelősséget tulajdonos és alkalmazott között. Az ő viszonyuk akkor lesz emberarcú, ha nem csak gazdasági, hanem etikai alapjai is lesznek. Ezért biztos vagyok abban, hogy új utakat törve, új megoldásokat keresve még vissza kell térnünk a székhelyáthelyezések ügyére.

1-100

Constanze Angela Krehl, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich freue mich, dass es dem Berichtstatter – nach anfänglich doch erheblichen unterschiedlichen Positionen im Ausschuss – gelungen ist, einen so breiten Kompromiss zu diesem Bericht herbeizuführen. Ich unterstütze diesen Kompromiss ausdrücklich.

Drei Punkte möchte ich noch einmal hervorheben. Erstens: Interessant war für mich die Erkenntnis, dass die wenigsten Unternehmen, die ihre Betriebe verlagern, tatsächlich europäische Beihilfen, also Beihilfen aus europäischen Steuermitteln erhalten, und ich denke, dass die Frage der Kohäsions- und Strukturpolitik, die auf der Solidarität mit schwächeren Regionen beruht, hier in diesem Haus nicht in Frage gestellt wird.

Zweitens: Wir brauchen mehr Transparenz in der Frage, welche Unternehmen welche Beihilfen erhalten, um unseren Wählerinnen und Wählern deutlich zu machen, was wir als Europäische Union tatsächlich tun, was wir unterstützen. Wir unterstützen jedenfalls kein Beihilfe-Hopping.

Drittens: Wir brauchen bei Standortverlagerungen, die den Abbau von Arbeitsplätzen zur Folge haben, ein Instrument zwecks Hilfe für die Betroffenen. Der Globalisierungsfonds könnte so ein Instrument sein.

1-101

Jean Marie Beaupuy, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, mes chers collègues, je me réjouis de voir qu'après les longues heures de travail consacrées au rapport de notre collègue Hutchinson, nous arrivons, comme viennent de le dire mes deux collègues, sinon à un consensus absolu, en tout cas, à une convergence sur la plupart des éléments.

Revenant au rapport initial et au constat qui a été fait, je crois qu'il faut, bien sûr, prendre en compte ce qui a motivé Alain Hutchinson, à savoir le choc que constitue une délocalisation pour les salariés concernés, pour la région concernée. Car, toute délocalisation d'effectifs importants est un véritable traumatisme, tant pour les salariés que pour la région.

Comme le rapporteur l'a dit aussi, il n'est pas admissible que certains responsables d'entreprises utilisent le chantage. Mais nous devons constater que dans une économie ouverte, au sein même de nos régions – parce que des délocalisations se produisent parfois à l'intérieur même de notre pays –, il y a des différences de salaires, des différences de compétitivité technique qui font qu'une entreprise peut effectivement être amenée à déplacer certains de ses outils de production, qu'il s'agisse de production de biens ou de services.

Enfin, n'oublions pas qu'avec l'Acte unique européen de 1986, nous devons faciliter la libre circulation des biens, des personnes et des services dans nos États. Avant de parler de délocalisation, il faut poser la question de base suivante: si une entreprise qui doit faire face à une concurrence et qui doit rendre un service à ses clients ne délocalise pas, que fait-elle? Je ne parle pas des escrocs. Je parle d'un certain nombre d'entreprises qui ont été devant ce choix. Le fait est qu'un certain nombre d'entre elles ont parfaitement réussi en créant et en développant leur service Recherche/Développement, en créant de nouveaux marchés et en réussissant une opération partielle de délocalisation.

Donc, pour conclure, je voudrais souligner qu'il est important que notre Union européenne, comme l'a dit Mme Krehl, n'utilise pas ses fonds pour soutenir abusivement des délocalisations, mais que nous devons, au contraire, utiliser les fonds qui sont disponibles pour soutenir les salariés et les régions qui sont en difficulté à cette occasion.

1-102

Elisabeth Schroedter, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! *Subsidy Hopping* ist ein beliebtes Erpressungsspiel in der Europäischen Union, das ganz klar auf Kosten der Steuerzahler geht. Dieses Spiel wird nicht erst seit dem Beitritt der zehn neuen Mitgliedstaaten gespielt, sondern bereits als Schweden beitrat, wurde ein Unternehmen aus Bremen, das eben erst Fördermittel erhalten hatte, in das neue schwedische Ziel-2-Gebiet weggelockt. Die öffentlichen Maßnahmen gegen die Arbeitslosigkeit in Bremen wurden damit um den Erfolg gebracht.

Das Beispiel zeigt, worum es hier geht. Es geht nicht darum, die Niederlassungsfreiheit einzuschränken, sondern es geht darum, dass Unternehmen, die öffentliche Gelder erhalten, eine Verpflichtung gegenüber der Region eingehen, nämlich dort Arbeitsplätze zu schaffen, und dass dies verbindlich geregelt wird.

Die Kommission hat einen Zeitraum von fünf Jahren vorgeschlagen. Das finde ich viel zu wenig. Das ist rein symbolisch und überhaupt nicht wirkungsvoll. Wenn man überlegt, dass die Unternehmen teilweise bis zu 50 % ihrer Investitionen durch die öffentliche Hand gefördert bekommen, muss dieser Zeitraum länger sein: mindestens sieben Jahre. Das war der Vorschlag der alten Kommission. Fünf Jahre sind eine deutliche Reduzierung; selbst sieben Jahre sind in diesem Fall sehr wenig. Um wirklich *Subsidy Hopping* einzuschränken, brauchen wir eben diesen längeren Zeitraum.

Ich finde, dass der Bericht von Herrn Hutchinson wesentliche Punkte anspricht, und dass es ein wichtiger Bericht ist. Von der Kommission erwarte ich, dass sie diese fünf Jahre noch einmal überdenkt – denn bei dieser Höhe der Förderung ist dies ja auch wettbewerbsverzerrend –, dass sie die Empfehlung des Europäischen Parlaments, nämlich sieben Jahre, in ihre Beihilfeverordnung aufnimmt und dass sie außerdem die Unternehmen, die dieses *Subsidy Hopping* betreiben, stärker kontrolliert und auf die Schwarze Liste setzt, so wie der Berichterstatter es vorschlägt.

1-103

Pedro Guerreiro, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Precisamente há três anos, na sequência de morosas lutas dos trabalhadores em defesa dos postos de trabalho e da viabilidade de empresas, como a CG & Clark em Portugal, o

Parlamento aprovou a 13 de Março de 2003 uma resolução com um conjunto de recomendações sobre o encerramento de empresas que beneficiaram de financiamento comunitário.

Passados três anos, o que fez a Comissão Europeia para concretizar tais recomendações? O que fez para condicionar as ajudas comunitárias a acordos de longo prazo em matéria de emprego e de desenvolvimento local? Já disponibilizou a Comissão o registo de incumprimentos contratuais praticados por empresas que se deslocalizaram e que beneficiaram directa ou indirectamente de incentivos públicos? Quantas vezes a Comissão recusou a concessão ou exigiu o reembolso de financiamento comunitário às empresas que não cumpriram integralmente os contratos celebrados? Que medidas concretas adoptou de apoio aos trabalhadores e à recuperação económica das regiões atingidas por deslocalizações? Já elaborou a Comissão o código de conduta proposto para evitar a deslocalização de empresas?

A resposta a tais perguntas é dada de forma clara no presente relatório que, após três anos, volta a enumerar as mesmas recomendações à Comissão Europeia. Geralmente, as empresas que se deslocalizam caracterizam-se por um investimento que, assegurando a obtenção dos mais variados incentivos e apoios públicos e a exploração de uma mão-de-obra barata e desprovida de direitos, procura obter num curto espaço de tempo elevados lucros até ao momento em que, encontrando alternativa mais rentável, se deslocaliza por vezes não cumprindo sequer os compromissos assumidos e ignorando os danos sociais e económicos extremamente graves que causam.

A deslocalização das empresas funciona mesmo como uma chantagem permanente sobre os trabalhadores, como pressão para a redução dos salários, para o aumento do tempo de trabalho, para o aumento da flexibilidade laboral, no fundo, para a redução dos seus direitos. Propomos pois a adopção de um quadro jurídico regulamentar adequado que combata a deslocalização de empresas para que daqui a três anos não tenhamos que realizar o mesmo debate.

1-104

Graham Booth, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Mr President, I wish to focus on the concept of direct state aid as a tool of regional development, to which Mr Hutchinson alludes in his report. It is a concept very closely allied to the idea of structural funds and regional cohesion and my country, the United Kingdom, is paying a heavy price within the EU as a result.

The rapporteur called for companies that have received public aid and have then relocated within the EU to be blocked from receiving state aid or structural funding for seven years. But what of respected companies that have applied quite properly for state aid, received no answer from the British Government due to delays from the Commission in giving the green light, and have then relocated to another part of the EU, which fits in better with Brussels' idea of cohesion and is, therefore, completely free of the same obstructions?

In 2002 Peugeot asked the European Commission to approve a state aid package to build the new 207 model at Ryton in the English West Midlands. More than two years later, with still no answer forthcoming from the Commission, Peugeot gave up and announced that the 207 would be built in France and Slovakia. No doubt Brussels saw that as an economic mission accomplished. Meanwhile, Ryton faces an uncertain future. Once production ceases on the 206 model – built there so well and so competitively up until now – if this factory then closes after many years of production under various owners, I suppose one could describe that as a kind of relocation; but it is hardly Peugeot's fault. Perhaps instead the Commission should be banned for seven years from pronouncing on state aid and from over-regulating the business sector. That would certainly be cheered in the English West Midlands, where skilled workers are suffering at the hands of EU economic policy.

Rubbing salt into its workforce's wounds, we now have the news that Peugeot has reached an agreement with Kia Motors to build the 206 in Indonesia, along with unconfirmed reports that the 207 will be built there too. Nothing could better illustrate the illiteracy of EU economics. If we want an increase in employment we should strike the right balance between regulation and flexibility for business. Over-regulation creates artificial jobs, which are not economically justified.

1-105

Seán Ó Neachtain, *on behalf of the UEN Group*. – Mr President, I welcome this report by Mr Hutchinson on relocation in the context of regional development. It highlights the importance of EU cohesion policy as a means of alleviating disparities in regions that are lagging behind.

I come from a country that has benefited from the EU's structural funds. I therefore welcome this from an Irish point of view, but particularly for my own region – the west and north-west of Ireland. Being a predominantly rural region – 70% of the people live in rural areas – it is more vulnerable than most to the effects of relocation. Europe must protect regions like the west and north-west of Ireland, particularly as regards the settlement pattern, which can only be sustained by balanced regional development. Europe must insist on infrastructure deficits being addressed, especially in areas like transport, energy and modern broadband communication. These deficits inhibit regional competitiveness.

In this regard, I warmly welcome the European Commission's approval last week of the Irish Government's decision to spend EUR 170 million to extend the broadband network over 70 towns across the state. Measures such as this will assist

the competitiveness of regions, attract mobile investment and hopefully offset the tendencies for companies to set up in locations that are already congested. This is the strongest defence against relocation and in favour of strengthening the regions that need that help most.

1-106

Jana Bobošíková (NI). – Pane předsedo, samozřejmě nechci, aby se z peněz občanů Evropské unie financoval rozvoj firem, které se přemístí mimo území Unie a ani rozvoj firem, které nedodržují stávající pravidla hry. Přesto ale zprávu zásadně odmítám, považuji totiž za výraz hlubokého nepochopení globální ekonomiky ordinovat firmám sedmiletý zmrazovací cyklus, po dobu kterého nemůžou přemístit svou činnost.

Rovněž nechápu, proč by podnik v rámci Evropské unie neměl mít šanci přejít beztržně do jiného teritoria, když si státní podpory v jednotlivých členských zemích vzájemně konkurují. Zmrazení pohybu firem nepřinese zachování dlouhodobých pracovních míst, naopak jen zatíží už tak nepružný systém zaměstnávání a vysokých daní další nehybností, vznikne další zbytečný úřad, rozvine se nesmyslná strategie boje proti přemísťování podniků. Za peníze občanů Unie tak úředníci povedou marný boj s větrnými mlýny. Kapitál totiž vždy zamíří tam, kde se nejlépe zhodnotí, a rozhodně se při tom nebude řídit pokyny tohoto Parlamentu a ani Evropské komise.

1-107

Κωνσταντίνος Χατζηδάκης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, με την έκθεση Hutchinson το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θέλει προφανώς να απαγορεύσει στις επιχειρήσεις να μεταγκαθίστανται σε άλλες χώρες. Κάτι τέτοιο θα ήταν ανελεύθερο και αντιδημοκρατικό. Εμείς, τουλάχιστον στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, γνωρίζουμε πως μια επιχείρηση για να επιβιώσει θα πρέπει να είναι ανταγωνιστική. Και οι επιμέρους χώρες μέλη θα πρέπει να έχουν ένα φορολογικό και γενικότερα οικονομικό περιβάλλον που να προσελκύει επενδύσεις στα μεμονωμένα κράτη μέλη.

Ωστόσο, δεν είναι σωστό η Ευρωπαϊκή Ένωση να ενθαρρύνει τη συνεχή μεταγκατάσταση επιχειρήσεων με πόρους του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού. Και γι' αυτό τον λόγο, η έκθεση Hutchinson προτείνει, για μια ακόμη φορά, την επιβολή κυρώσεων στις επιχειρήσεις που έλαβαν χρηματοδοτική ενίσχυση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και μεταγκαθιστούν τις δραστηριότητές τους εντός μιας επταετίας από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης. Προτείνει επίσης, οι επιχειρήσεις που έλαβαν κρατικές ενισχύσεις, ιδιαίτερα εκείνες που δεν τήρησαν όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις ενισχύσεις αυτές, να μην έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν κρατικές ενισχύσεις για τον νέο τόπο δραστηριοτήτων τους, αλλά και να αποκλείονται μελλοντικά από ενισχύσεις μέσω των διαρθρωτικών ταμείων.

Εξάλλου, η έκθεση Hutchinson επισημαίνει ότι θα πρέπει να είμαστε ακόμα πιο αυστηροί στις επιχειρήσεις που μεταγκαθίστανται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομίζω πως είναι ρεαλιστικές οι προτάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και έρχονται να απαντήσουν με τρόπο ισορροπημένο σε ένα υπαρκτό πρόβλημα. Επίσης, θέλω να υπογραμμίσω την πρόταση που κάνει η έκθεση Hutchinson σε σχέση με το ταμείο παγκοσμιοποίησης. Εμείς χαιρετίζουμε την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και πιστεύουμε πως σύντομα το ταμείο παγκοσμιοποίησης θα είναι μια πραγματικότητα για να αντιμετωπιστούν οι αρνητικές συνέπειες από τη σύγχρονη αυτή πραγματικότητα η οποία παρέχει ευκαιρίες για όλους αλλά περικλείει ταυτόχρονα και κινδύνους που πρέπει να αντιμετωπίσουμε με αποτελεσματικό τρόπο.

1-108

Gábor Harangozó (PSE). – Tisztelt Elnök Úr! Korábban úgy tűnt, sokan arra akarják használni ezt a vitát, hogy újabb törésvonalat hozzanak létre az Európai Unió régebbi és legújabb tagállamai között. A mi feladatunk az, hogy olyan szabályokat alkossunk, melyek minden tagállamban, minden állampolgárnak egy jobb, biztonságosabb, növekvő Európát tudnak biztosítani. Rossz szabályokkal előfordul az, hogy a kohéziós politika, mely egyik legnagyobb értékünk, a szolidaritásra épül, segíteni tud a legelmaradottabbaknak, másoknak azonban bizonytalanságot, kiszolgáltatottságot okozhat.

A jelentés szerzőjének azt a nehéz feladatot kellett elvégeznie, hogy a telephelyáthelyezések ügye ne egy újabb árok legyen Kelet és Nyugat között, hanem egy újabb lépés Európa egységesítése felé. A jelentéstevő munkájának köszönhetően kiegyensúlyozottabb javaslatok születtek, melyek többnyire biztosítani tudják a regionális politika céljainak érvényesülését és megerősítik a szociális és gazdasági biztonságot mind a huszonöt tagállam munkavállalói számára. Gratulálok a jelentéstevőnek.

1-109

Alfonso Andria (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, anch'io vorrei congratularmi con il collega Hutchinson per l'ottimo lavoro svolto: è evidente la necessità di attuare politiche efficaci volte a contrastare fenomeni di *dumping* fiscale tra i vari Stati membri.

La scelta di delocalizzare la produzione all'interno dell'Unione, se è motivata dalla maggiore concorrenzialità di un territorio rispetto ad un altro, può tuttavia portare benefici all'economia europea nel suo complesso. Diverso e preoccupante è invece il fenomeno delle delocalizzazioni fuori dell'Unione europea, dovute in genere a legislazioni del lavoro alquanto permissive in molti paesi terzi.

E' chiaro che il modello sociale europeo è costoso e a farne le spese è in primo luogo la competitività delle nostre imprese, ma, non per questo, possiamo accettare compromessi al ribasso. Occorre innanzitutto incentivare la produzione europea in termini di qualità e di specializzazione. In secondo luogo bisogna introdurre misure volte ad attenuare i costi sociali di una delocalizzazione con interventi a favore della formazione e della riconversione dei lavoratori nelle regioni colpite da ristrutturazioni.

Su un argomento del genere ci soffermammo in passato, quando questo Parlamento discusse della crisi dell'acciaio con particolare riferimento alla vicenda della Thyssen Krupp di Terni in Italia. Sono d'accordo sull'applicazione di sanzioni severe alle imprese beneficiarie di aiuti pubblici, europei o nazionali che decidano di delocalizzare all'esterno dell'Unione parte della propria produzione.

Ho concluso, signor Presidente, vorrei solo riprendere la proposta dell'istituzione di un marchio europeo per i beni prodotti interamente nel territorio dell'Unione: a mio avviso è un importante incentivo alla produzione all'interno dell'Unione europea.

1-110

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, τον περασμένο μήνα η Επίτροπος κυρία Danuda Hubner δήλωσε σε συνέντευξή της σε γαλλική οικονομική εφημερίδα ότι πρέπει να διευκολύνουμε την μετεγκατάσταση στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την κυρία Επίτροπο πρόκειται για μια από τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής αγοράς και η εφαρμογή τεχνητών κανόνων με στόχο τον περιορισμό της θα έχει αρνητικές συνέπειες στην ανταγωνιστικότητα των κοινοτικών επιχειρήσεων.

Αν όμως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέλει να αναπτύξει μια ανταγωνιστική ευρωπαϊκή οικονομία, καλό θα ήταν να προσέξει να μην καταστρέψει στην πορεία το ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος, να μην καταστρατηγεί τα δικαιώματα των εργαζομένων ή, το λιγότερο, να μην δημιουργεί ευνοϊκό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις να τα καταστρατηγούν. Μια ανταγωνιστική ευρωπαϊκή οικονομία δεν είναι μια κακή εξέλιξη για τους ευρωπαίους εργαζομένους αλλά τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού, καθώς και η φιλοσοφία του σχεδιασμού αναντίλεκτα μόνο προβλήματα έχουν δημιουργήσει στους εργαζομένους.

Η έκθεση του συναδέλφου Hutchinson είναι αναμφίβολα ένα θετικό βήμα προς τα εμπρός. Οφείλω να χαιρετίσω και να στηρίξω την έκθεση, αφού στο μεγαλύτερο της μέρος με βρίσκει σύμφωνο, αλλά και να παρατηρήσω ότι είναι από τις λίγες εκθέσεις που είδα τελευταίως από σοσιαλιστή ευρωβουλευτή που, επιτέλους, φαίνεται ότι είναι γραμμένη από έναν πραγματικό σοσιαλιστή.

1-111

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panie Przewodniczący! Zabierając głos w tej debacie chcę zwrócić uwagę Państwa na dwie ważne kwestie.

Delocalizacja, tj. proces przenoszenia aktywności gospodarczej za granicę, jest obiektywnym procesem ekonomicznym, wynikającym z konieczności sprostania narastającej konkurencji i związanej z tym konieczności redukcji kosztów wytwarzania. Delocalizacja powoduje wprawdzie likwidację miejsc pracy w danym kraju, ale w krótkim okresie. Jak wynika bowiem z badań, w długim okresie czasu miejsc pracy w wyniku delocalizacji przybywa.

Badania firmy doradczej McKenzie przeprowadzone pośród 600 niemieckich koncernów udowodniły, że przenoszenie miejsc pracy do Europy Wschodniej sprzyja tworzeniu nowych miejsc pracy w Niemczech. 40% z tych przedsiębiorstw, tworząc jedno miejsce pracy za granicą utworzyło jednocześnie 3 nowe miejsca pracy w kraju. Podobnie jest w przypadku inwestujących za granicą przedsiębiorstw brytyjskich czy francuskich.

W tej sytuacji wydaje się, że tworzenie barier administracyjnych czy też wprowadzanie sankcji finansowych dla przedsiębiorstw, które chcą dokonać delocalizacji bądź dla władz lokalnych, które zachęcają inwestorów wysokością pomocy publicznej są pomysłami, które idą pod prąd obiektywnym procesom ekonomicznym. Dlatego też będę głosował za odrzuceniem sprawozdania pana Hutchinsona.

1-112

Carl Lang (NI). – Monsieur le Président, élu de la région française du Nord-Pas de Calais, dont les industries, notamment le textile, perdent chaque année des milliers d'emplois, j'approuve, bien entendu, la proposition d'exiger le remboursement des aides européennes attribuées aux entreprises délocalisant leurs usines.

C'est une proposition économique et sociale de bon sens, que le Front national avait faite lors des élections régionales de 2004 en ce qui concerne les subventions versées par les conseils régionaux.

Cette mesure, indispensable, n'est cependant pas plus suffisante que la création, le 1er mars dernier, d'un Fonds européen d'ajustement à la mondialisation. La Commission européenne ne fait, dans cette affaire, que réparer d'une main, apparemment sociale, le mal fait par son autre main, ultralibérale.

Les délocalisations ne sont pas une fatalité, mais la conséquence de l'idéologie commerciale de l'Union européenne qui, en détruisant les frontières économiques, livre nos entreprises à la concurrence de groupes dont les coûts de main-d'œuvre sont extrêmement bas. Et ce dumping social s'exerce au profit de pays extraeuropéens, mais aussi à l'intérieur même de l'Europe. Ainsi, les directives européennes sont nombreuses à favoriser de fait les délocalisations entre États membres et une pression à la baisse sur les législations sociales.

Pour espérer préserver nos emplois et notre mode de vie, il nous faudra rétablir nos frontières commerciales, instaurer une TVA sociale sur les produits d'importation. Il faudra bien choisir un jour entre le rétablissement d'une politique de protection nationale et européenne et votre politique d'intégrisme libéral, qui mène à la régression sociale généralisée.

1-113

Rolf Berend (PPE-DE). – Herr Präsident, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Innerhalb der Union gilt bekanntlich der im EG-Vertrag festgelegte freie Personen-, Güter- und Kapitalverkehr, so dass es kaum möglich ist, ein absolutes Verbot für die freie Standortwahl zu fordern, zumal ein solches Verbot zu einer negativen Unbeweglichkeit der europäischen Wirtschaft führen würde. Aber es ist notwendig – und dabei bietet sich die Reform der Strukturfonds und des Beihilferechts an – eine Flankierung der Grundsätze des freien Verkehrs einzuführen, sofern sich diese im Rahmen der Kohäsionspolitik bewegt. Das heißt: Es ist dringend erforderlich, dass die Kommission bei der Bewilligung von Beihilfen und auch von Mitteln aus den Strukturfonds dafür sorgt, dass die Gewährung dieser Beihilfen an mittelfristige Standort- und Beschäftigungsgarantien gebunden ist. Ja, Europa muss dafür sorgen!

In diesem Bericht des Kollegen Hutchinson – wenn auch nach heftigen Diskussionen im Ausschuss über selbigen – wird deutlich, dass die Beihilfe erhaltenden Unternehmen der Realisierung der Politik des wirtschaftlichen, sozialen und territorialen Zusammenhalts verpflichtet sind. Das bedeutet im Klartext, dass der von der Kommission im Rahmen der Strukturfonds gemachte Vorschlag insofern konsequent durchgesetzt wird, als Unternehmen, die öffentliche Beihilfen bekommen haben, aber ihre daran gekoppelten Verpflichtungen nicht erfüllen, selbige zurückerstatten müssen, dass sie jedoch auf keinen Fall öffentliche Beihilfen für die neuen Standorte bekommen dürfen und für einen Zeitraum von mindestens fünf Jahren – besser wären sieben Jahre – nach der Verlagerung von der Förderung durch die Strukturfonds oder von staatlichen Beihilfen ausgeschlossen werden.

Mit diesem Bericht soll unterstrichen werden, dass alle erforderlichen Maßnahmen zu ergreifen sind, um zu verhindern, dass die europäische Regionalpolitik Anreize für Verlagerungen von Unternehmen bietet, die Arbeitsplatzverluste zur Folge hätten. Der Bericht des Kollegen Hutchinson ist in seiner jetzigen Form ausgewogen und sollte unterstützt werden.

1-114

Jacky Henin (GUE/NGL). – Monsieur le Président, sous la pression des "non" français et hollandais à la Constitution, le Parlement se préoccupe, enfin, des délocalisations. Je ne peux qu'approuver les mesures proposées. Il y a urgence à les mettre en œuvre car chaque jour qui passe est synonyme de destruction de milliers d'emplois. Je regretterais que nous en restions à l'application de doses homéopathiques là où il faudrait un remède de cheval!

Mais la relative timidité du rapport illustre la contradiction majeure qui traverse la politique économique de l'Union: la concurrence ne peut jamais être à la fois totalement libre et non faussée. Les entreprises utilisent le chantage à la délocalisation pour contraindre les salariés à accepter des conditions sociales en deçà des lois de leur pays. Ce chantage social se double d'un chantage fiscal. La menace de délocalisations est systématiquement brandie pour obtenir des dégrèvements fiscaux.

Combattre efficacement les délocalisations implique une harmonisation européenne, rapide et vers le haut, de la fiscalité et des lois sociales. De plus, il faut en finir avec l'indépendance de la Banque centrale européenne, qui favorise toujours les intérêts de la rente au détriment de ceux du travail.

1-115

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Panie Przewodniczący! Polska popiera możliwość delokalizacji przedsiębiorstw w Unii Europejskiej. Uważamy, że karanie przedsiębiorstw, które dokonały przeniesienia swojej działalności, siedmioletnim okresem pozbawienia możliwości korzystania z pomocy Unii Europejskiej jest zbyt restrykcyjne i niewytłumaczalne. Trudno bowiem jest zrozumieć, że przedsiębiorstwa w Unii Europejskiej nie będą mogły reagować na potrzeby rynku, mimo że jest to w interesie zarówno konsumentów, jak i producentów.

Sprzeciwiamy się tworzeniu specjalnych list przedsiębiorstw, które dokonały delokalizacji, gdyż godzi to w podstawowe zasady Unii Europejskiej. Apelujemy do wszystkich członków Parlamentu Europejskiego o odrzucenie tych niesprawiedliwych, sprzecznych z zasadami wolnego rynku i godzących zwłaszcza w nowe państwa członkowskie zapisów.

1-116

James Hugh Allister (NI). – Mr President, relocation of industry to cheaper wage economies leaves in its wake economic and social hardship which divides rather than unites the regions of Europe. Within the EU, of course, it is in part a product

of the free movements guaranteed under the Treaty and it has come into focus as a real issue because of the precipitous speed and scale of enlargement.

With cohesion funding targeted on the new Member States, the situation is set to worsen. This will lead to a development deficit in other European regions. Policy which facilitates relocation thus damages social cohesion. What is urgently required is a stronger policy of denial of EU funds and a facility to recoup them in respect of any company which relocates production to another Member State.

Five years is far too short a period. There is no future in robbing the old Member States of jobs in order to develop the new Member States. EU funds should play no part in that, nor should we facilitate opportunities for companies to soak up grants and then move on.

1-117

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – Pane předsedo, dámy a pánové, podle mého názoru je důvodem, proč se problémem delokalizace zabýváme, pochopitelná snaha o vyvážení působení pravidel vnitřního trhu na straně jedné a podpory politiky sociální koheze a vyrovnávání evropských regionů na straně druhé. Uvědomme si ale, že tímto problémem bychom se nemuseli zabývat, kdyby byly dodržovány všechny principy Evropské unie, to jest i volný pohyb služeb i volný pohyb pracovních sil. To, že je dnes v zásadě umožněn jen pohyb zboží a kapitálu víceméně nabízí pouze přesuny výroby tam, kde jsou menší náklady.

Lze souhlasit s tím, že regionální podpora nesmí porušovat pravidla vnitřního trhu a evropská regionální politika nesmí povzbuzovat přemísťování podniků. Zde by však zásahy Evropské unie do fungování evropských ekonomik měly skončit. S čím totiž nelze souhlasit, je ochrana neflexibilních podniků a zaměstnanců. Podle mého názoru je bránění přesunu společností v rozporu s volným pohybem jako základní svobodou Evropského společenství. Zásadně nesouhlasím s paní Schroedter a jsem toho názoru, že pětileté období pro zachování činnosti podpořené ze strukturálních fondů je dostatečně dlouhé a není důvod k jeho prodloužení. Toto období by mělo být vázáno na účel investice, na který byly prostředky poskytnuty a nemělo by přesahovat skutečnou životnost projektu a jeho dopadu. Nelze přece bránit podnikatelům, kteří chtějí do míst, kde mají levnější a vzdělanější a třeba i kvalitnější pracovní sílu. Není ani možné národní vlády omezovat při snaze přilákat zahraniční investice. Stejně tak není možné národním státům předepisovat jak vysoké přímé daně mají vybírat.

Dámy a pánové, pokud bychom tento trend chtěli potlačit, vedlo by to k pohodlnosti a ztrátě dynamiky ekonomiky Evropské unie. Jedná se o volný trh a při vyšší regulaci přemísťování podniků by se tržní princip jako takový vytratil. Jako jedinou skutečnou hrozbou pro přemísťování bychom se podle mého názoru měli zabývat delokalizací podniků mimo Evropskou unii.

1-118

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Immer mehr Unternehmen werden durch niedrige Lohnkosten und scheinbar bessere Produktionsbedingungen in den Osten gelockt – eine Entscheidung, für die sie natürlich auch gerne EU-Mittel lukrieren möchten, denn eine solche Standortverlagerung ist kostenintensiv.

Bis dato war hauptsächlich der arbeitsintensive Niedrigtechnologiebereich betroffen. Nun zeichnet sich auch zunehmend eine Tendenz bei Forschung und Entwicklung ab. Spätestens jetzt müssen bei uns natürlich die Alarmglocken schrillen. Auch dem größten Optimisten muss klar werden, dass es multinationalen Konzernen egal ist, ob sie die Umwelt ausbeuten, ob sie Klein- und Mittelbetriebe in den Ruin treiben oder gar ein Arbeitslosenheer hinterlassen. EU-Mittel und nationale Beihilfen können dies ebenso wenig ändern wie Siebenjahresbestandsgarantien, die kaum das Papier wert sind, auf dem sie stehen.

Es geht längst nicht mehr um Solidarität oder Konkurrenz der Mitgliedstaaten. Es geht vielmehr um das nackte Überleben unserer europäischen Wirtschaft. Und diese besteht nicht nur aus Großkonzernen, deren diverse Umsiedlungen wir finanzieren sollen, sondern auch aus Klein- und Mittelunternehmen, die endlich einer gleichwertigen Förderung und Unterstützung bedürfen.

1-119

Jan Olbrycht (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Tekst rezolucji, który będzie poddany głosowaniu przeszedł już trudną drogę uzgodnień i poszukiwania kompromisów. Pomimo to, warto w czasie debaty zwrócić uwagę na kilka istotnych jego elementów.

Po pierwsze, tekst słusznie zwraca uwagę na niebezpieczeństwa nieprawidłowego wykorzystywania funduszy europejskich wtedy, kiedy pobiera się je po to, żeby następnie dokonywać przeniesienia produkcji, chociaż fundusze związane są z obszarem interwencji strukturalnej w określonym regionie i są jakby z tym regionem związane.

Po drugie, tekst rezolucji ma charakter interwencji i jest zestawem propozycji bądź prewencyjnych bądź represyjnych.

Po trzecie, tekst ten uznaje delokalizację jako realne zagrożenie, pomimo iż używa sformułowania tylko o potencjalnych negatywnych skutkach. Rezolucja jedynie sygnalizuje na wstępie, że możliwe są różne przyczyny delokalizacji, związane z wydajnością i rentownością, ale koncentruje się tylko i wyłącznie na mechanizmach negatywnych. Tekst ten w małym stopniu zwraca uwagę na rozróżnienie na delokalizację wewnętrzną i zewnętrzną, a tym samym w zbyt małym stopniu nawołuje do tworzenia pozytywnych mechanizmów, zachęcających inwestorów do pozostawania na terenie Unii Europejskiej. Tekst ten nie wprowadza także rozróżnienia na różne typy przedsiębiorstw na mniejsze i większe, co ma miejsce w przypadku pomocy publicznej. W przyszłości powinny tego typu tekstom towarzyszyć dokładne analizy ekonomiczne, zwracające uwagę na uwarunkowania ekonomiczne oraz czas trwania cyklu produkcyjnego.

1-120

Ambroise Guellec (PPE-DE). – Monsieur le Président, le phénomène des délocalisations préoccupe l'Union européenne dans son entier, mais en particulier, dans les États membres anciens – et nous en connaissons les raisons, elles ont été rappelées par les collègues: globalisation de l'économie, distorsions de concurrence sur le plan social aussi bien que fiscal, etc. – Il est clair que cela a eu une influence indiscutable sur le récent débat constitutionnel, et nous en connaissons, dans notre pays, la France, les conséquences.

Le présent rapport est donc très bien venu, et je salue pour ma part le travail de notre rapporteur ainsi que les améliorations apportées par la commission du développement régional. Nous disposons maintenant d'un texte équilibré. Il peut apporter une vraie contribution à l'action de lutte contre les délocalisations et de prévention des effets négatifs pouvant en résulter.

Je souhaite, pour ma part, insister sur un point particulier et nous nous plaçons évidemment ici dans le contexte du développement régional: le rapport souligne l'importance de la bonne utilisation des fonds structurels pour éviter le risque de délocalisations à court, moyen et long terme. Ceci concerne principalement les aides attribuées directement aux secteurs économiques à soutenir, mais on sait qu'un facteur essentiel de risque de délocalisation réside dans l'enclavement et dans la mauvaise accessibilité des unités de production. Il importe donc que la nouvelle génération de fonds structurels attribués à la compétitivité et à l'emploi compte dans ses priorités l'amélioration de l'accessibilité des régions qui souffrent de handicaps importants sur ce point. Ce serait la meilleure garantie de pérennité des activités économiques dans ces régions.

Pour ma part, j'espère que la Commission, en plus de l'attention qu'elle portera aux demandes et recommandations contenues dans le rapport, sera également accueillante à cette sollicitation particulière, qui ne manquera pas d'apparaître lors de l'élaboration des nouveaux programmes de développement régional.

1-121

Hynek Fajmon (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych se kriticky vyslovil proti předložené zprávě o přemísťování v kontextu regionálního rozvoje. Fenomén tzv. přemísťování podniků nebo tzv. delokalizace zná Evropa z celé svojí historie, pozorujeme jej nyní a bude dozajista existovat i v budoucnosti. Lidé a firmy zkrátka hledají co nejlepší prostor pro realizaci svých myšlenek, služeb a výrobků, tak tomu bylo, je a bude a není na tom nic špatného. Naopak jedná se o projev racionálního chování, které je základem evropské civilizace. Bojovat proti ekonomické racionálnosti je cestou k evropskému chudnutí. Evropská unie byla od svého založení budována jako volný prostor pro volný pohyb lidí, zboží, služeb a kapitálu, a tedy jako volný prostor také pro evropské firmy. Díky této liberalizační politice dosáhly západoevropské státy velmi vysoké životní úrovně. Nikoliv z toho důvodu, že chránily svoje trhy, ale právě z toho důvodu, že je otevíraly.

Předkládaná zpráva navrhuje úplně opačnou politiku, politiku stavění nových bariér pro pohyb kapitálu a s tím nemohu v žádném případě souhlasit. Problém evropské dotace versus volný pohyb kapitálu uvnitř EU skutečně existuje. Jeho řešením ale není zpříšňování podmínek pro poskytování dotací firmám a vázání dotací na místo stávajícího výkonu činnosti firmy. Místo toho potřebujeme úplné zrušení evropských dotací pro firmy. Tyto dotace nemají žádné ekonomické opodstatnění a působí pouze distorze evropského trhu. Pokud Evropská komise má dojem, že tzv. delokalizace představuje problém, měla by se zaměřit daleko více na zlepšování podmínek pro podnikání a činnost firem. Měla by se zamyslet nad tím, zda firmy z EU nevyhání do světa právě svou přehnanou regulační činností. Dle mého soudu tak tomu rozhodně nyní je. Evropská legislativní zátěž je příliš velká a měla by se co nejrychleji snížit. Potom budeme pozorovat příliv firem do EU a růst zaměstnanosti v Unii.

1-122

Markus Pieper (PPE-DE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Die Rahmenbedingungen für die europäische Strukturpolitik verändern sich dramatisch. Die Globalisierung beschleunigt den strukturellen Wandel, Unternehmen stehen unter immer stärkerem Wettbewerbsdruck. Gleichzeitig steigt mit dem Siegeszug der weltweiten Marktwirtschaft auch das Angebot an potenziellen Produktionsstandorten. Die logische Folge sind immer schnellere Standortanpassungen. Und hier agiert die Industrie: Sie erschließt mit neuen Standorten neue Absatzmärkte, und der Kostendruck zwingt sie auch zu Verlagerungen in Niedrigkostenländer. Dabei erfolgt die Verlagerung innerhalb der Europäischen Union genauso wie nach Asien oder auch in die Ukraine.

Diese Unternehmensverlagerungen finden statt; sie sind ein normaler Ausdruck des Strukturwandels. Die EU sollte hier keine rechtlichen Steine in den Weg legen. Genau so klar ist aber auch, dass wir nicht Dinge subventionieren dürfen, die

unternehmerisch längst entschieden sind. Kein Unternehmer wird seinen Standort wegen einer einmaligen Subvention verlagern. Er tut das nur, wenn die Standortfaktoren dauerhaft stimmen. Deshalb führen diese Verlagerungssubventionen zu Mitnahmeeffekten. Genau das müssen wir künftig ausschließen, dazu sind die europäischen Struktur Gelder zu kostbar.

Noch ein Argument gegen Verlagerungsförderung: Es hat ja auch etwas mit der Akzeptanz der europäischen Idee zu tun, wenn Arbeitnehmer an ehemaligen Standorten mit ihren eigenen Steuergeldern auch noch den Verlust ihrer eigenen Arbeitsplätze bezahlen sollen.

Wir bedauern, dass die Kommission und auch die deutschen Sozialdemokraten leugnen, dass diese Verlagerungsförderung stattfindet. Natürlich gibt die europäische Regionalförderung Anreize für diese überflüssigen Mitnahmeeffekte. Dass nur wenige Fallbeispiele bekannt sind, liegt einfach daran, dass der Schwellenwert für entsprechende Meldungen viel zu hoch angesetzt ist. Wir fordern die Kommission deshalb auf, die Anregungen aus Parlament und Ministerrat endlich ernst zu nehmen. Wir fordern eine rechtlich einklagbare Regelung, die ein für allemal ausschließt, dass europäische Gelder so sinnlos verschwendet werden.

1-123

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και εσάς και τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις πολύ θετικές παρεμβάσεις τους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει και συμμαρτίζεται ότι το πρόβλημα της μετεγκατάστασης και η απώλεια των σχετικών θέσεων εργασίας είναι ένα θέμα σοβαρής ανησυχίας.

Η Επιτροπή, σε συμφωνία με τα κράτη μέλη, στην τελευταία σύνοδο στο Humpton Court κατέστησε σαφές ότι η κοινωνική προστασία και η προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των ευρωπαϊκών αξιών. Σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον, η κάθε επιχείρηση λαμβάνει κατά τρόπο ανεξάρτητο την τελική απόφαση σχετικά με την εγκατάσταση ή τη μετεγκατάσταση των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων.

Μια τέτοια απόφαση καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν, φαίνεται ότι συχνά καθοριστικό παράγοντα αποτελεί η ύπαρξη ή όχι ειδικευμένου εργατικού δυναμικού, η δυνατότητα πρόσβασης σε διάφορες υποδομές καθώς και το επίπεδο των διοικητικών γραφειοκρατικών διατυπώσεων. Η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς επιτρέπει στις επιχειρήσεις να προσαρμόζουν την παραγωγική τους διαδικασία στις εκάστοτε ευκαιρίες. Αυτή η δυναμική πτυχή της εσωτερικής αγοράς οδηγεί σε μακροπρόθεσμα οφέλη για όλες τις περιφέρειες.

Όπως τόνισα και προηγουμένως στην εισαγωγική μου ομιλία, η Επιτροπή έχει προτείνει και έχει θέσει σε εφαρμογή μέτρα με στόχο να περιοριστεί οποιαδήποτε χρήση των διαρθρωτικών ταμείων για σκοπούς που δεν συνδέονται με την αιχμώρη ανάπτυξη κάθε περιοχής. Επιπλέον, η Επιτροπή πρότεινε τη δημιουργία ταμείου προσαρμογής στην παγκοσμιοποίηση, πρόταση την οποία στήριξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον περασμένο Δεκέμβριο.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι η Επιτροπή ενθαρρύνει την καλύτερη συλλογή σχετικών στοιχείων καθώς επίσης και την εκπόνηση περαιτέρω μελετών σχετικά με τα οφέλη και το κόστος της μετεγκατάστασης.

1-124

IN THE CHAIR: MR McMILLAN-SCOTT
Vice-President

President. – The debate is closed.

The vote will take place tomorrow.

Written statement (Rule 142)

1-125

Francesco Musotto (PPE-DE). – Occorre sempre ricordare gli obiettivi della politica di sviluppo regionale: coesione economica, sociale e territoriale, piena occupazione e progresso sociale.

In seno all'Unione, la libera circolazione di beni, capitali e persone è sancita dal trattato istitutivo della Comunità europea e pertanto è difficile sostenere un divieto assoluto di scelta del luogo di stabilimento della propria sede di attività, tanto più che un siffatto divieto comporterebbe un immobilismo negativo per l'economia europea.

La politica di coesione economica e sociale è essenziale per la salvaguardia del consenso e dell'attaccamento dei cittadini all'UE. Essa si basa sullo sviluppo armonioso e solidale di tutte le regioni d'Europa. Pertanto sarebbe in contrasto con tale obiettivo colmare il ritardo di sviluppo economico e sociale di talune regioni promovendo metodi atti a determinare un deficit di sviluppo in altre regioni d'Europa. Simili processi di delocalizzazione non corrispondono ad un aumento complessivo degli investimenti su scala europea, ma solo ad una loro riallocazione spiegata da un vantaggio temporaneo di

costo. Per questo le imprese con sede in un Paese membro che decidono di delocalizzare le proprie attività in un altro Paese membro non dovrebbero poter usufruire di contributi provenienti dai fondi strutturali.

1-126

19 - Fourth World Water Forum in Mexico City (16-22 March 2006) (debate)

1-127

President. – The next item is the debate on an oral question to the Commission on the Fourth World Water Forum in Mexico City (16 to 22 March 2006) by Roberto Musacchio, on behalf of the GUE/NGL Group, Caroline Lucas and Alain Lipietz, on behalf of the Verts/ALE Group, Glyn Ford, Giovanni Berlinguer and Béatrice Patrie, on behalf of the PSE Group (O-0001/2006 – B6-0003/2006).

1-128

David Hammerstein Mintz (Verts/ALE), Autor. – Señor Presidente, el Foro Mundial del Agua se celebra en un momento muy importante, porque más de dos mil millones de habitantes del planeta no tienen acceso al agua potable ni a suficiente agua sanitaria y más de dos millones de personas mueren cada año por la escasez de agua, que es un elemento básico para la vida.

Es necesario un reparto más equitativo del agua, pero al mismo tiempo la cantidad de agua dulce va reduciéndose, año tras año, a causa del cambio climático y de la destrucción de los ecosistemas, como las zonas húmedas, los bosques, la riberas y los ríos.

Tenemos que reaccionar con medidas contundentes y concretas, con compromisos financieros, con un convenio mundial del agua, fomentando una buena cultura del agua. Hace falta una normativa internacional que permita una gestión más eficaz del agua.

En la Unión Europea tenemos que aplicar la Directiva marco del agua en todas nuestras actuaciones, en cooperación y en acuerdos bilaterales. Asimismo, tenemos que fomentar buenas prácticas agrícolas. Tenemos que aplicar la misma ley europea cuando estamos fuera de Europa y tenemos que conseguir que la cantidad de agua obtenida de forma compleja a través de los ecosistemas, a través de la lucha contra el cambio climático, se conserve a medio y largo plazo.

Esto no se consigue sólo con cemento o con grandes obras, sino con unas políticas integrales y complejas.

1-129

Roberto Musacchio (GUE/NGL), Autore. – Grazie signor Presidente, onorevoli colleghi, l'acqua deve essere un bene comune, un diritto dell'umanità garantito a tutte e tutti, donne e uomini, in tutti i continenti. Queste parole impegnative le vogliamo approvate solennemente da questo Parlamento e fatte valere alla Conferenza mondiale sull'acqua di Città del Messico dei prossimi giorni. Sono parole necessarie e urgenti di fronte ad una realtà drammatica, che vede miliardi di persone deprivate del diritto all'acqua e cioè alla vita, tanto che sono milioni quelli che muoiono e si ammalano per le conseguenze di ciò.

Per l'acqua si combattono guerre e conflitti e la disponibilità stessa di questa risorsa fondamentale è compromessa per le cattive politiche che l'hanno ridotta enormemente, alterandone il ciclo vitale; c'è addirittura chi vuole privatizzare l'acqua, trattarla come una merce che si dà solo a chi può pagare. Sarebbe come privatizzare l'aria e far respirare solo chi ha denaro.

E' l'ora di scelte impegnative che devono vedere l'Europa protagonista di politiche giuste e non partecipe dell'assalto delle multinazionali. A Johannesburg non si è voluto scrivere che l'acqua è un diritto, ma solo un bisogno. A Città del Messico, in una Conferenza che vorremmo fosse ben più direttamente gestita dall'ONU piuttosto che da altri organismi, occorre che questo diritto sia sancito solennemente: ce lo chiede chi con il diritto all'acqua si vede il diritto negato alla vita, in tanti continenti a partire da quello africano. Non deludiamoli, facciamo in modo che da questo Parlamento arrivi una voce di speranza e un impegno concreto!

1-130

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, το Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό αποτελεί διεθνές βήμα που δίνει την ευκαιρία ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών σχετικά με τους καλύτερους δυνατούς τρόπους διαχείρισης των υδάτων και αντιμετώπισης του προβλήματος της λειψυδρίας.

Η τέταρτη συνάντηση αυτού του φόρουμ, που θα πραγματοποιηθεί στην Πόλη του Μεξικού στα τέλη αυτού του μήνα, θα ασχοληθεί με δράσεις που μπορούν να αναληφθούν σε τοπικό επίπεδο για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας πρόκλησης της λειψυδρίας. Στόχος είναι να συζητηθούν ιδέες για την καλύτερη υποστήριξη τοπικών δράσεων σε παγκόσμια κλίμακα. Το αποτέλεσμα αυτών των συζητήσεων θα αποτελέσει ουσιαστική συμβολή στο ειδικό για το νερό και τα υγειονομικά θέματα τμήμα της 16ης Συνόδου της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Αειφόρο Ανάπτυξη το 2008.

Κατά τη διάρκεια του 4ου Παγκόσμιου Φόρουμ για το Νερό δεν αναμένεται να ληφθούν νέες πολιτικές πρωτοβουλίες ή να ληφθούν αποφάσεις. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη δεν θα κληθούν να υιοθετήσουν νέες

θέσεις. Η Επιτροπή δεν χρειάζεται λοιπόν διαπραγματευτική εντολή για να μετάσχει στη συγκεκριμένη ανταλλαγή απόψεων. Μολονότι στην Πόλη του Μεξικού θα παραστούν εκπρόσωποι της Επιτροπής και των κρατών μελών, στην εν λόγω διοργάνωση δεν θα υπάρχει επισήμως διαπιστευμένη αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο στόχος της Επιτροπής στο 4ο Φόρουμ για το Νερό είναι να αναδείξει και να προωθήσει πολιτικές και μέσα που έχει συμφωνήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση με άλλα ενδιαφερόμενα μέλη, όπως η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το νερό, η χρηματοδοτική διευκόλυνση Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού Ωκεανού και Ευρωπαϊκής Ένωσης για το νερό, καθώς και πολλές πτυχές του προγράμματος δράσης 'Ατζέντα 21'.

Επιπλέον, η Επιτροπή θα παράσχει ενημέρωση σχετικά με τα αποτελέσματα των καινοτόμων τεχνολογιών ύδατος του κοινοτικού προγράμματος-πλαισίου έρευνας καθώς και των αποτελεσμάτων από την επανεξέταση έργων ολοκληρωμένης διαχείρισης υδάτινων πόρων.

Ως προς τη διαχείριση των υδάτων και την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή ενδέχεται, εφόσον παραστεί ανάγκη, να εξηγήσει τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δηλαδή οι ισχύοντες κανόνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ουδέτεροι στο θέμα της ιδιοκτησίας των υδάτων και των εταιριών ύδρευσης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο τακτικός εφοδιασμός σε πόσιμο νερό αποτελεί, όπως είπε προηγουμένως και ο εισηγητής, βασική ανθρωπιστική ανάγκη και ότι οι ασκούμενες πολιτικές για την αειφόρο ανάπτυξη επιβάλλεται να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της ισότιμης και βιώσιμης διαχείρισης των υδάτινων πόρων προς το συμφέρον ολόκληρης της κοινωνίας. Αυτή η στάση αντικατοπτρίζεται και στην πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το νερό.

Στο στάδιο που βρισκόμαστε σήμερα, εξακολουθεί να παραμένει ανοικτό το ζήτημα του αν είναι απαραίτητο να υπάρξει διεθνής συμφωνία σχετικά με την εξασφάλιση συνεχούς εφοδιασμού με νερό όλων των περιοχών του πλανήτη. Πάντως, το Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό δεν αποτελεί το κατάλληλο βήμα για τη συζήτηση αυτή.

1-131

Eija-Riitta Korhola, PPE-DE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden tuki maailman vesiolosuhteiden parantamiseen on yhteensä 1,4 miljardia euroa vuodessa, mikä tekee meistä suurimman yksittäisen avunantajan. Tämän luvun valossa on selvää, että EU:n sanomaa kuunnellaan myös tällä viikolla alkavassa Maailman vesifoorumissa, eikä unionin sanoma siksi ole yhdentekevä. Luvut ovat karuja: 3 900 lasta kuolee puhtaan veden puutteeseen päivittäin. Viidennes maailman väestöstä, noin 1,1 miljardia ihmistä, kärsii puhtaan veden puutteesta. Yli 40 prosenttia puolestaan on vailla kunnollisia vesi- ja viemärintipalveluja. Nämä luvut kertovat myös siitä, että puheet uhkaavista vesiosista on otettava todella vakavasti. Kyse ei ole pelkästään kestävästä kehityksestä vaan turvallisuudesta.

Viime viikolla julkaistu YK:n raportti "Water: A Shared Responsibility" toteaa huonon hallinnon olevan pitkälti syynä maailman heikkoon vesitilanteeseen. Byrokratia ja moniportainen päätöksenteko hidastavat avun perillemenoa. Päätökset siitä, kenelle, miten ja milloin vettä jaetaan, tehdään paitsi kansallisella tasolla myös paikallishallinnossa, yksityisellä sektorilla ja kansalaisyhteiskunnan piirissä. Tukea tarvitaan etenkin alueellisen päätöksenteon ja yhteistyön lisäämiseksi – ja oikeudenmukaisuuden hengessä. Asiaa ei varmasti auta se, että monet vakavasta vesipulasta kärsivistä maista ovat myös korruptiolistan kärjessä. Esimerkiksi Intiassa poliittiseen korruptioon haaskaantuu vesisektorilla vuosittain miljoonia dollareita, kirjoittaa Hindu.com. Lähes kolmannes kyselytutkimukseen vastanneista intialaisista toteaa joutuneensa maksamaan lahjuksia saadakseen vesi- ja viemärintipalveluja.

Haluan myös muistuttaa siitä, että alueellisen vesitilanteen parantamista ei pidä irrottaa muusta kehityspolitiikasta. Viime aikoina on julkaistu tutkimuksia, joiden mukaan pelkän vesiongelman ratkaisu voi jopa kurjistaa kokonaistilannetta, jos väestönkasvu sen seurauksena kiihtyy ja johtaa ravintopulaan. Pelkkä kaivon rakentaminen ei siis riitä. Kaikessa kehitysavussa on pidettävä huolta kokonaistarkastelusta niin, että yhden asian korjaaminen ei aiheuta uusia puutteita, ja sitä emme tietenkään halua.

1-132

Pierre Schapira, au nom du groupe PSE. – Monsieur le Président, les forums mondiaux de l'eau représentent une occasion unique de réunir la totalité des acteurs mondiaux de l'eau, qu'ils soient agences onusiennes, banques de développement, États, organisations professionnelles, ONG ou autorités locales.

Ces réunions permettent de définir une politique mondiale de l'eau plus juste et plus solidaire et de garantir le respect du droit à l'eau comme élément essentiel de la dignité humaine.

Les organisateurs ont choisi d'orienter les débats de Mexico en érigeant en thème "Les actions locales pour un défi mondial": c'est le thème principal de ce forum. L'objectif est de consacrer les collectivités locales en tant qu'acteurs centraux ds la gestion de l'eau. Pour ce faire, les pays en développement doivent être incités à déléguer les ressources budgétaires et la gestion de la politique de l'eau à leurs autorités locales. La politique de l'eau devrait toujours se définir à partir des spécificités du terrain, au plus près des besoins des usagers.

La résolution du Parlement appelle la Commission à reconnaître et utiliser davantage la formidable capacité d'expertise de ressources humaines et financières des collectivités locales européennes. Fortes de leur expérience réussie et de leurs compétences techniques, les villes du Nord sont désireuses d'apporter leur aide à leurs homologues en développement.

Pour favoriser ces opérations de coopération décentralisées de ville à ville, il est demandé à la Commission d'encourager et de privilégier le financement des projets présentés par des villes du Nord. En particulier, pour l'attribution du Fonds européen de l'eau, la Commission pourrait limiter l'éligibilité à ces financements aux opérateurs les plus à même d'aider les collectivités du Sud.

Les résultats du premier appel à propositions du Fonds pour l'eau ACP–Union européenne montrent qu'à peine 3% des projets retenus sont des projets présentés par des collectivités locales. Ceci est grandement insuffisant compte tenu de la valeur ajoutée qu'elles apportent dans ce domaine.

1-133

Fiona Hall, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, I would like to say a few words about the role of the ACP-EU water facility to which the Commissioner has referred. It has also been discussed recently in the ACP-EU Joint Parliamentary Assembly Social and Environmental Affairs Committee.

I welcome the decision by the ACP-EU Council to launch the EUR 500 million water facility in 2004, but there has been a lot of disappointment because of the slowness with which the initiative was implemented. Indeed, the claim has been made that not one person has yet received clean drinking water under the ACP-EU initiative. It is important that due regard be given to process and that high standards of administrative probity are adhered to, especially with so much money involved, but the final evaluation of proposals took place in January this year and 97 proposals were at last selected. So I would like to know whether we are now on course to provide 10 million more people with access to drinking water by 2010 as planned and, when it comes to the second call for proposals, whether the process will take less time to complete.

1-134

Marie-Arlette Carlotti (PSE). – Monsieur le Président, un milliard 200 millions de personnes n'ont pas accès à l'eau potable, si bien qu'il y a dans le monde quinze morts chaque minute, dont la moitié sont des enfants. C'est donc une véritable course contre la montre dans laquelle nous sommes engagés. C'est pourquoi le Forum mondial doit avancer des propositions de trois ordres.

La question du droit, d'abord. L'eau est un bien commun de l'humanité et l'accès à l'eau un droit fondamental de la personne humaine. Ce droit être consacré par un traité international.

La question des moyens ensuite: réduire de moitié d'ici à 2015 la proportion de la population qui n'a pas accès à l'eau est un objectif ambitieux. Reste à trouver 100 milliards de dollars supplémentaires chaque année. Pour cela, il faut une mobilisation de l'ensemble des ressources: augmentation de l'aide publique au développement (APD), augmentation des ressources inscrites au dixième FED, soutien de partenariats novateurs public/privé ou d'opérations d'échange de dettes contre investissements.

La question de la gestion, enfin. Les politiques de l'eau doivent être définies par une approche participative, démocratique, associant les usagers, les sociétés civiles et le rôle des femmes et être gérées au niveau local, avec la mise en place de politiques tarifaires qui garantissent l'accès à l'eau des plus démunis à des prix abordables. Je souhaite que la Commission défende de telles orientations au Forum mondial de Mexico.

1-135

Karin Scheele (PSE). – Herr Präsident! Herr Kommissar, Sie haben gesagt, dass es keine neuen Positionen beim Vierten Weltwasserforum geben wird. Eins steht fest: Sie werden viel Arbeit haben! Sie haben gesagt: Das Recht auf Zugang zu Wasser ist ein Menschenrecht. Genau das war der Streitpunkt beim letzten Wasserforum. Der Konflikt hat sich im Streit manifestiert, ob die Verfügbarkeit von sauberem Trinkwasser ein Menschenrecht sei, das der Staat zu garantieren habe, oder ob es ein Bedürfnis sei, das vom Markt befriedigt werden sollte. Trotz massiver Proteste der anwesenden Aktivisten lehnten die Minister es damals ab, das Recht auf Wasser in die Schlusserklärung aufzunehmen. Ich wünsche Ihnen viel Erfolg, dass Sie den Status des Menschenrechts in Mexiko City erreichen.

Wenn es um das kommende Weltwasserforum geht, müssen wir auch davon reden, wie demokratisch legitimiert dieses Weltwasserforum ist. Es wird vom Weltwasserrat organisiert, der sehr stark von der Privatindustrie und von Privatunternehmen dominiert wird. Wenn der Chef einer Tochtergesellschaft von französischen Wasserkonzernen gleichzeitig der Vorsitzende des Wasserrates ist, dann müssen wir uns natürlich die Frage stellen, welchen Einfluss die Industrie hier hat und wie sinnvoll die Lösungen sind, die uns die Ergebnisse dieses Weltwasserforums bieten können. Ich würde mir wünschen, dass vielleicht in Zukunft im Rahmen der Vereinten Nationen, wo es die entsprechende demokratische Legitimation gibt, Diskussionen stattfinden, und nicht unter massiver Einflussnahme jener Unternehmen, die sich mit der Wasserver- und -entsorgung eine goldene Nase in vielen Ländern dieser Erde verdienen.

1-136

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση έδειξε ότι εν πολλοίς έχουμε τις ίδιες απόψεις για το Διεθνές Φόρουμ για το Νερό και ελπίζω ότι η Επιτροπή θα έχει οφέλη από τη συμμετοχή στη συζήτηση όπου δεν περιμένουμε, όπως είπα και προηγουμένως, ότι θα ληφθούν αποφάσεις, άλλο αν αυτές είναι αναγκαίες ή όχι. Πάντως, δεν αναμένονται αποφάσεις αλλά βεβαίως θα γίνει σοβαρή συζήτηση και θα υπάρξει ανταλλαγή απόψεων από όλο τον κόσμο για αυτά τα πάρα πολύ σημαντικά θέματα τη σημασία των οποίων και εσείς υπογραμμίσατε.

Ειδικότερα, θα έχουμε, όπως ελπίζω, την αντιμετώπιση του θέματος για τοπικές δράσεις όπου επικεντρώνεται η 4η σύνοδος του Διεθνούς Φόρουμ και αναμένουμε ότι θα αναδειχθούν ενδιαφέρουσες ιδέες για την διαχείριση του νερού. Θα ήθελα να πω ότι φέτος έχουμε ξεκινήσει τη χρηματοδότηση των πρώτων σχεδίων και τον Ιούνιο θα ξεκινήσουμε το δεύτερο στάδιο των χρηματοδοτήσεων αυτών. Ελπίζουμε και σκοπεύουμε ότι 10 εκατομμύρια άτομα θα έχουν πόσιμο νερό το 2010 και 5 εκατομμύρια θα έχουν πρόσβαση σε υγειονομικές υπηρεσίες.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω πολύ για το ενδιαφέρον που δείξατε το οποίο εκδηλώσατε και ελπίζω ότι μαζί θα μπορούσαμε, σε στενή συνεργασία, να προωθήσουμε κοινές προσπάθειες γι' αυτό το τόσο σημαντικό για την ανθρωπότητα θέμα.

1-137

President. – I have received six motions for resolution² tabled under Rule 108(5) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote will take place on Wednesday.

1-138

20 - Rapid response and preparedness instrument for major emergencies (debate)

1-139

President. – The next item is the report by Dimitrios Papadimoulis, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, on the proposal for a Council regulation establishing a Rapid Response and Preparedness Instrument for major emergencies (COM(2005)0113 – C6- 0181/2005 – 2005/0052(CNS)) (A6-0027/2006).

1-140

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ιδιαίτερα την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, καθώς επίσης και τον εισηγητή, κύριο Παπαδημούλη, για την πραγματικά εξαιρετική έκθεση που συζητάμε σήμερα.

Η πρόταση της Επιτροπής για τη δημιουργία χρηματοδοτικού μέσου ταχείας επέμβασης και ετοιμότητας για σοβαρές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης έχει στόχο να εξασφαλίσει ενιαίο πλαίσιο χρηματοδότησης των δράσεων πολιτικής προστασίας. Οι δράσεις αυτές ετοιμότητας και επέμβασης καλύπτονται σήμερα από διάφορα χρηματοδοτικά μέσα, όπως είναι το πρόγραμμα δράσης ή ο κοινοτικός μηχανισμός πολιτικής προστασίας.

Ακόμη μεγαλύτερη όμως σημασία έχει το γεγονός ότι το προτεινόμενο χρηματοδοτικό μέσο λαμβάνει υπόψη τα αιτήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ενίσχυση της ικανότητας επέμβασης στον τομέα της πολιτικής προστασίας στην Ευρώπη. Αποτελεί δε βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας στον τομέα πολιτικής προστασίας μέσω της ενίσχυσης της ήδη συντελούμενης εργασίας αλλά και μέσω της δρομολόγησης νέων δράσεων.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε δύο καινοτομίες: κατ' αρχάς προτείνουμε τη χρηματοδότηση του κόστους μεταφοράς της βοήθειας στο πλαίσιο της πολιτικής προστασίας. Σε πολλές περιπτώσεις αντιμετωπίσαμε καταστάσεις όπου η βοήθεια ήταν μεν διαθέσιμη, αλλά δεν υπήρχαν μέσα για τη μεταφορά της στον τόπο της καταστροφής. Αποτέλεσμα ήταν η βοήθεια, είτε να μην παρασχεθεί καθόλου, ή να παρασχεθεί με καθυστέρηση. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή πρότεινε να δοθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να μισθώνει τα αναγκαία μεταφορικά μέσα, είτε από τρίτες χώρες ή από ιδιωτικές εταιρείες.

Παρόμοιο πρόβλημα υφίσταται και με τον εξοπλισμό πολιτικής προστασίας: σε περίπτωση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης που πλήττουν ταυτόχρονα πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως λ.χ. οι δασικές πυρκαγιές το καλοκαίρι ή οι πλημμύρες την άνοιξη ή ακόμα και οι ταυτόχρονες απειλές τρομοκρατικής δράσης σε όλη την Ευρώπη, τα κράτη μέλη μπορεί να έχουν δυσκολία να παράσχουν βοήθεια σε άλλα κράτη μέλη λόγω της ανάγκης αντιμετώπισης των δικών τους αναγκών. Στις περιπτώσεις αυτές, η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει βοήθεια στα κράτη μέλη που πλήττονται. Έτσι, η Επιτροπή προτείνει να δημιουργηθεί ένα χρηματοδοτικό δίκτυο ασφαλείας σε κοινοτικό επίπεδο που θα επιτρέπει τη μίσθωση επιπλέον εξοπλισμού.

² See Minutes.

Μεταρρυθμίσεις φιλόδοξες, αλλά και αναγκαίες όπως είναι αυτές που συζητάμε σήμερα, αναμφισβήτητα απαιτούν σημαντικούς οικονομικούς πόρους και, για να θυμηθούμε τον Δημοσθένη, "δει δη χρημάτων".

Η Επιτροπή είναι βέβαιη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατανοεί, και αυτό δείχνει η έκθεση που συζητείται σήμερα, πόσο σημαντικό είναι το όφελος που απορρέει από τις μεταρρυθμίσεις αυτές. Από την ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της πολιτικής προστασίας θα προκύψει καλύτερη προστασία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των πληθυσμών τρίτων χωρών. Έτσι μόνο θα εξασφαλιστεί ότι η Κοινότητα θα μπορεί να δίνει βοήθεια σε οποιαδήποτε χώρα πλήττεται από μεγάλες καταστροφές πιο συντονισμένα, πιο αποτελεσματικά και πιο έγκαιρα.

1-141

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, θα συμφωνήσω με τον κύριο Δήμα ότι χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα για να γίνει αποτελεσματικότερος και ισχυρότερος ο τρόπος με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει τις εντεινόμενες φυσικές καταστροφές, τόσο αυτές που πλήττουν την ίδια την Ευρώπη -όπως οι πλημμύρες, η ξηρασία, οι πυρκαγιές- όσο και άλλες φυσικές καταστροφές έξω από τα δικά μας σύνορα, όπως ήταν το τσουνάμι ή ο κυκλώνας στον Μισισιπή και τη Λουιζιάνα. Το ζητούμενο είναι λοιπόν να κάνουμε περισσότερα και καλύτερα όλοι μαζί. Γιατί αν το πετύχουμε, και θα ανταποκριθούμε στην απαίτηση των ευρωπαίων πολιτών για βελτιώσεις στην ασφάλειά τους και στην ποιότητα της ζωής τους, αλλά μπορούμε να πετύχουμε και οικονομίες κλίμακας, γιατί ένας αποτελεσματικότερος ευρωπαϊκός μηχανισμός μπορεί να οδηγήσει σε εξοικονομήσεις δαπανών για το κάθε κράτος μέλος ξεχωριστά.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι η πρόκληση βρίσκεται μπροστά μας και είναι να συγκροτήσουμε έναν αποτελεσματικό μηχανισμό πολιτικής προστασίας. Και για να το πετύχουμε αυτό χρειάζεται, εκτός από τον Δημοσθένη ο οποίος σωστά τα έλεγε πριν από δύομιση χιλιάδες χρόνια, να συμφωνήσει και το Συμβούλιο. Το Συμβούλιο επιβάλλεται να αυξήσει τους διαθέσιμους πόρους. Η Επιτροπή, αλλά και το Συμβούλιο, συμφωνούν ότι πρέπει να μπορούμε να βρούμε ενισχύσεις για θέματα αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών και εκτός των ορίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, χρειάζεται και η χρηματοδότηση αυτής της δυνατότητας. Και αν επενδύσουμε τώρα περισσότερα και καλύτερα, διορατικά στην ενίσχυση της δικής μας συνεργασίας, μπορούμε να αποφύγουμε και μεγάλες ανθρώπινες απώλειες και επώδυνες υλικές καταστροφές που η αντιμετώπισή τους θα κοστίζει αύριο πολύ περισσότερο στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους σκιάδεις εισηγητές όλων των πολιτικών ομάδων για την άριστη συνεργασία που είχαμε στο πλαίσιο της Επιτροπής Περιβάλλοντος και οι οποίες οδήγησαν στο να εγκριθεί η έκθεσή μου και κάποιες τροπολογίες προς την αρχική πρόταση της Επιτροπής σχεδόν ομόφωνα - με 49 ψήφους υπέρ και μία μόνο κατά.

Οι τροπολογίες μου, οι οποίες υιοθετήθηκαν από την Επιτροπή Περιβάλλοντος και συμπεριλαμβάνονται στην έκθεση, εστιάζονται, κύριοι συνάδελφοι, σε τέσσερα κυρίως σημεία:

Το πρώτο σημείο είναι η αλλαγή της νομικής βάσης, κάτι που θα επιτρέψει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να τοποθετήσει σε σωστότερο πλαίσιο τα πράγματα και, κυρίως, να μην περιορίζεται σε συμβουλευτικό μόνο ρόλο αλλά να εμπλέκεται στη διαδικασία της συναπόφασης και έτσι, το όργανο αυτό που είναι πιο κοντά στους ευρωπαίους πολίτες, να έχει τη δυνατότητα στη συνέχεια να επηρεάζει περισσότερο και τη λήψη των αποφάσεων.

Η δεύτερη αλλαγή είναι η συμπερίληψη της πρόληψης στο πεδίο εφαρμογής του μέσου. Και είναι αυτονόητο ότι μια ολοκληρωμένη διαχείριση των καταστάσεων που προκύπτουν από φυσικές καταστροφές πρέπει να περιλαμβάνει, πέρα από μέτρα ετοιμότητας και άμεσης αντίδρασης, επένδυση στην πρόληψη. Η πρόληψη είναι ένας από τους πυλώνες για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος και χαίρομαι γιατί σ' αυτό το θέμα υπάρχει συναντήληψη και με την Επιτροπή και με το Συμβούλιο.

Όπως επίσης και στο τρίτο σημείο, στην ανάγκη να επεκτείνει αυτό το μέσο τη δράση του και σε χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης γιατί οι φυσικές καταστροφές δεν γνωρίζουν σύνορα.

Τέταρτη πρόταση αλλαγής είναι η συμπερίληψη της δημόσιας υγείας στο πεδίο εφαρμογής του μέσου, κάτι ιδιαίτερα σημαντικό σε μια περίοδο που είναι σοβαρός ο κίνδυνος για μια πανδημία της γρίπης των πουλερικών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα αύριο στην ψηφοφορία να στείλουμε, με την ίδια συναίνεση που είχαμε στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, ένα καθαρό μήνυμα και στους ευρωπαίους πολίτες αλλά και στο Συμβούλιο όπως κάναμε και στο παρελθόν με μια σειρά ψηφισμάτων για φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές. Αυτό το μήνυμα είναι αναγκαίο γιατί θα βοηθήσει να πετύχουμε τη συνεργασία των τριών θεσμικών οργάνων έτσι ώστε να έχουμε γρήγορα ένα θετικό αποτέλεσμα.

1-142

Marcello Vernola, a nome del gruppo PPE-DE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, a quanto ha detto il collega Papadimoulis rispetto alle integrazioni che la commissione per l'ambiente ha fatto alla proposta della Commissione con il

principio dell'estensione del campo di applicazione del regolamento all'inquinamento marino, vorrei aggiungere che non oggi esistono altri specifici strumenti destinati alla gestione delle conseguenze derivanti dai disastri marini.

Condividendo il lavoro fatto da Papadimoulis, sostanzialmente all'unanimità, la commissione per l'ambiente ha approvato altri specifici emendamenti da me proposti, fra cui la centralità dei problemi ambientali nella gestione delle calamità; è stato chiesto alla Commissione di garantire, nell'ambito dei diversi meccanismi e strumenti comunitari nel campo della protezione civile, maggiore attenzione a favore delle regioni isolate e più periferiche per peculiarità geografiche, territoriali e socio-economiche, nonché di integrare nei moduli di insegnamento e nelle campagne di comunicazione e di informazione le misure di protezione civile per aumentare la consapevolezza della necessità di prevenzione, preparazione e risposta rapida ai gravi incidenti e per garantire la partecipazione della società civile all'azione preventiva e di risposta. In altre parole, occorre puntare sui giovani, sull'educazione nelle scuole.

Un ultimo emendamento importante è stato approvato dalla commissione per l'ambiente, ossia quello volto a valorizzare il volontariato sia organizzato in gruppo che il singolo cittadino, in quanto possono fornire servizi vitali in assenza di operatori d'emergenza il cui arrivo può essere ritardato a seguito d'una grande catastrofe. Credo che con queste proposte il regolamento assuma una visione estremamente più ampia nella gestione delle emergenze gravi.

1-143

Åsa Westlund, för PSE-gruppen. – Herr talman! Tack Papadimoulis för ditt omfattande arbete med detta betänkande.

Vi lever i en tid då katastrofer tycks bli allt vanligare. För några år sedan drabbades Iran av en fruktansvärd jordbävningkatastrof. Jag minns det väldigt tydligt eftersom jag varje dag kunde se på tv att de inte fick någon hjälp med att gräva fram de levande som låg under ruinerna. För drygt ett år sedan drabbades Sydostasien av en flodvågskatastrof som också slog hårt mot mitt eget land. Det finns berättelser från denna katastrof om hur vissa av EU:s medlemsländer räddade sina egna medborgare men lämnade andra människor sittande bredvid åt sitt öde.

Klart är i alla fall att räddningsinsatserna hade fungerat bättre om EU-samarbetet hade fungerat bättre. Det är också sant att hjälpen också hade kunnat fungera bättre vid de tillfällen som EU:s medlemsstater har drabbats av stora översvämningar, skogsbränder osv. Denna typ av katastrofer kommer dessutom antagligen att bli vanligare i takt med att klimatförändringarna ökar. Därför är detta instrument extremt viktigt.

Vi socialdemokrater har lagt särskild tonvikt på att detta instrument måste fungera både inom och utanför EU. Delvis med hänsyn till att våra egna medborgare ofta befinner sig utanför unionen, men framförallt av solidaritet med andra människor. Vi tycker också att det är väldigt viktigt att EU här samarbetar även med FN, som då är den naturliga organisationen.

Vi har också lagt ett eget ändringsförslag om budgeten för detta instrument, som vi hoppas att alla kan stödja eftersom det säger det självklara att budgeten är beroende av förhandlingarna om budgetplanen. Vi stödjer också föredraganden när det gäller rättslig grund och när det gäller att utvidga instrumentet till att även gälla katastrofer som berör folkhälsan.

Om vi behöver prioritera i det fortsatta budgetarbetet så är det de direkta insatserna och deras förberedelser såväl inom som utanför EU som kommer vara det viktigaste för oss socialdemokrater.

1-144

Sajjad Karim, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, the tragic South Asian tsunami heightened public awareness, for the first time, of the possibility of similar extreme events threatening our homes and livelihoods. Although on a lesser scale, just weeks later, a major storm in Carlisle – a town in my constituency – coupled with hurricane winds and high tides produced exceptional rainfall, leading to the overtopping of defences and flooding of 3 000 homes and hundreds of businesses, drowning two elderly ladies in their beds and forcing thousands of people from their homes, some for many months.

I felt the devastation in Carlisle as deeply as I felt the aftermath of the tsunami and the earthquake in South Asia some months later. The EU suffered personal tragedies in all cases, as our holiday-makers in Sri Lanka and Thailand were washed away and our friends and families in Pakistan and Kashmir were lost in the rubble.

The positive side of all this was the strengthening of our collective belief in the force of community across the globe, with the outpouring of aid and goodwill from governments and individuals alike. In that adversity we saw the best of human nature. Yet even the best suffer fatigue and it became clear in November, as the Kashmiris faced a second wave of deaths from disease and exposure, that the donor community cannot be relied upon to respond decisively where political will is lacking.

The EU's Rapid Response and Preparedness Instrument must fill this void and work closely with the UN system to take advantage of our pooled resources and see to it that when our friends need us we come to their aid. Given the impact of climate change, we must accept that extreme events will continue, and with increasing frequency.

In Carlisle we have a new strategy for flood management – making space for water, undertaking integrated urban drainage pilot schemes to investigate how the threat of floods can be better managed. Prevention is crucial and environmental concerns such as the sound management of natural resources like forests and wetlands are key tools in the evasion of disasters, lessening their impact on people, homes and livelihoods.

Whatever prevention strategies are put in place and however much is invested, it is unrealistic to think that these disasters can be eliminated. We must learn from them. Large sums need to be invested in warning mechanisms, risk maps and public awareness campaigns to ensure our citizens are aware of the risks.

We must ensure that prevention, detention and warning mechanisms for natural hazards in Europe and across the globe are robust and put our citizens – from Carlisle to Kashmir – in the best position to prevent, prepare for and respond to disasters.

In this report Parliament has significantly improved the Commission's proposal and it is one that I can fully recommend to this House.

1-145

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – Hyvät kollegat, haluan kiittää herra Papadimoulisia erinomaisesta työstä. Kun puhumme EU:n kyvystä reagoida katastrofeihin, on syytä muistaa, että säähän liittyvät katastrofit ovat viime vuosikymmeninä lisääntyneet ja ilmastonmuutoksen ennustetaan lisäävän niitä edelleen. Näin ollen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on tärkein tapa vähentää tulevia tuhotulvia ja myrskyjä.

Vuoden 1990 jälkeen maailmassa on joka vuosi koettu vähintään 20 suurkatastrofiksi luokiteltua säästä aiheutuvaa tapahtumaa. Edeltävien 20 vuoden aikana vain kolmelle vuodelle osui näin paljon sääkatastrofeja. Vakuutusyhtiöiden tilastojen mukaan vuoden 1990 jälkeen sääkatastrofien aiheuttamat vuotuiset vahingot ovat yli kaksinkertaistuneet ja niistä maksetut korvaukset ovat nelinkertaistuneet. Tutkijoiden mukaan myrskyt ja tulvat ovat paitsi yleistymässä myös voimistumassa. WWF julkaisi äskettäin tutkimuksen, jonka mukaan ilmastonmuutos lisää Euroopassa myrskyjä eniten Pohjanmeren ympärillä, Brittein saarilla, Alankomaissa ja Ranskassa. Suurimmat tuulen nopeudet voivat kasvaa vuosisadan loppuun mennessä jopa 15 prosenttia. Kokemusten mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällainen tuulen nopeuden kasvu voi lisätä myrskyvahinkoja 50 prosentilla, ja Alankomaissa kuuden prosentin kasvu tuulen nopeudessa voi tulvaherkkyiden vuoksi aiheuttaa vahinkojen viisinkertaistumisen. Eli hyvät kollegat, meidän on ymmärrettävä, että ilmaston suojeleminen on keskeinen asia tulevien sääkatastrofien vähentämiseksi.

1-146

Irena Belohorská (NI). – Vážené dámy, vážení páni. Aj ja sa chcem pridať k tým, ktorí ďakujú a oceňujú prácu pána poslanca Papadimoulisa pri vypracovaní tejto správy. Európska únia zaznamenala v posledných časoch zvýšený výskyt prírodných, ale aj technologických a priemyselných katastrof. Súhlasím s myšlienkou zlúčenia prevencie týchto nešťastí a rýchlej reakcie na dôsledky týchto katastrof a plne ju podporujem. Obidve tieto akcie sú neodlučiteľné. Prevenciu môžeme použiť len prípade, ak vieme identifikovať možnú katastrofu pred jej vznikom. Mnohé z katastrof sa však nedajú ani predvídať. V tomto prípade teda nemôže existovať prevencia a vtedy riešime len následky nešťastia.

Som rada, že moje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k tejto správe boli prijaté. Hlavným cieľom tohto nariadenia je ochrana ľudí, ale je potrebné špecificky uviesť aj ochranu, a hlavne ochranu verejného zdravia a bezpečnosti ľudí. Zároveň je vhodné, aby boli do tohto procesu zapojené aj tretie krajiny v rámci princípu solidarity, pretože si musíme uvedomiť, že prírodné, technologické a priemyselné katastrofy ako ani teroristické útoky nepoznajú hranice.

Musím ale poznamenať, že je nevyhnutné chrániť aj finančné záujmy Spoločenstva, a teda odporúčam, aby sa v článku 12 zmenil text návrhu: „Ak príjemca finančnej pomoci nevie postačujúcim spôsobom zdokladovať využitie pomoci a ani po dodatočnom vyzvaní nevie preukázať použitie finančnej podpory v súlade s nariadením, musíme mať mechanizmy na vrátenie prostriedkov. Komisia musí, a nie môže, zrušiť finančnú pomoc a musí žiadať vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov.“

1-147

Richard Seiber (PPE-DE). – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kommissar! Auch ich möchte mich beim Berichterstatter für die ausgezeichnete Arbeit bedanken. Das Abstimmungsergebnis zeigt ja, dass er fraktionsübergreifend gearbeitet und im Namen des gesamten Hauses gesprochen hat.

Ich möchte mich auch bei der Kommission bedanken, dass sie hier in diesem Bereich – Krisenreaktion, Management von Naturkatastrophen – diesen gesamthaften Ansatz fährt. Das von uns jetzt diskutierte Krisenreaktionsinstrument ist ja nur ein Teil des Gesamtrahmens, mit dem die Europäische Union versucht, den Katastrophen Herr zu werden bzw. Antworten darauf zu finden. In diesem Zusammenhang darf ich auch erwähnen, dass auch ich aus einer Region komme, die von

einem Hochwasser heimgesucht wurde, und am letzten Freitag hat die Kommission einen erheblichen Finanzbetrag zur Linderung dieser Katastrophe zugesprochen. Auch hier an dieser Stelle Dank an die europäische Solidarität.

Zentral ist, dass wir der Empfehlung des Berichterstatters folgen und die Rechtsgrundlage ändern. Ich glaube auch, dass Artikel 175 der angemessene Artikel ist, um hier eine geeignete Rechtsgrundlage für dieses Instrument zu schaffen. Wesentlich scheint mir auch wirklich die Ausdehnung des Geltungsbereichs auf Vorbeugung, auf den Katastrophenschutz in Drittstaaten und auch auf die Meeresverschmutzung.

Allgemein ist zu sagen, dass wir hier die Chance haben, den europäischen Bürgern eine Antwort auf ihre Sorgen, auf ihre Fragen zu geben und schnell und unbürokratisch zu helfen. Man kann die Gemeinschaft hier wirklich sichtbar machen, und dieses Instrument sollte man dann auch nutzen. Es hilft keinem, wenn man von EU-Seite auf komplizierte Behördenverfahren verweist oder auf Ausschüsse, die erst tagen müssen. Hier sollte man wirklich schnell und unbürokratisch helfen. Das würde wesentlich mehr bringen als teure Informationskampagnen, die dann sowieso nur versanden.

Enden möchte ich mit einem Wort des französischen Staatsmannes Taillierand, der gesagt hat: Nicht zu viel Eifer! In diesem Bereich wäre dieses Wort völlig fehl am Platze. Man kann nicht genug Eifer an den Tag legen, wenn es darum geht, Naturkatastrophen zu mildern.

1-148

Edite Estrela (PSE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário Dimas, Caros Colegas, também eu começo por felicitar o relator pelo excelente trabalho realizado.

Nos últimos anos, como já aqui foi referido, tem-se verificado um aumento das catástrofes naturais em consequência das alterações climáticas, das agressões ao ambiente, de desordenamento do território, etc. Para responder rápida e eficazmente a situações de emergência grave, a União Europeia dispõe de um conjunto de instrumentos, como este regulamento, entre outros, que tem vindo a aperfeiçoar.

As graves catástrofes naturais ocorridas no Verão de 2005, com importantes inundações na Europa Central, secas severas na Europa Meridional e incêndios que destruíram milhares de hectares de floresta em Portugal, o meu país, e também em Espanha, exigem medidas adequadas e expeditas de prevenção e de actuação no âmbito da protecção civil.

Nas reuniões de trabalho com as autoridades locais, regionais e nacionais dos seis países vítimas de catástrofes naturais que visitei na minha qualidade de relatora da Comissão do Ambiente do relatório de iniciativa sobre as catástrofes naturais foi insistentemente referido que, para servirem as populações, os instrumentos comunitários de resposta em situação de emergência devem ser simplificados e as regras de aplicação dos regulamentos mais flexíveis, ou seja simplificação e flexibilidade, e para além disso, foi recomendado o reforço da coordenação a nível europeu e, naturalmente, o aumento das dotações financeiras.

1-149

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις πολύ εποικοδομητικές παρεμβάσεις τους. Έχετε υποβάλει σειρά πολύ σημαντικών τροπολογιών που στοχεύουν στην ενίσχυση των δυνατοτήτων πολιτικής προστασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και αφορούν την πρόληψη, την ανάγκη εξασφάλισης της χρηματοδότησης των επιχειρήσεων πολιτικής προστασίας σε τρίτες χώρες και τα αποτελεσματικά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης και συναγερμού. Η Επιτροπή υποστηρίζει τις περισσότερες από τις προτεινόμενες τροπολογίες.

Θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στην πρόληψη. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ιδιαίτερες πτυχές της, όπως είναι η πρόληψη των δασικών πυρκαγιών ή πλημμυρών, καλύπτονται ήδη από ειδικά κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα. Η Επιτροπή δεν επιθυμεί να υπάρχουν επικαλύψεις με τα ήδη υπάρχοντα χρηματοδοτικά μέσα. Παρόλα αυτά, αναγνωρίζουμε την ανάγκη να ενισχυθούν οι γενικές πτυχές της πρόληψης στο πλαίσιο της πολιτικής προστασίας και έτσι να συμπεριλάβουμε ευχαρίστως τις προτεινόμενες τροπολογίες στο προτεινόμενο χρηματοδοτικό μέσο.

Όμως, παρόλο που η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί το μεγαλύτερο μέρος των προτεινόμενων τροπολογιών, υπάρχουν ορισμένες που δημιουργούν προβλήματα και δεν μπορούν να γίνουν δεκτές ως έχουν.

Κατ' αρχάς η Επιτροπή, κύριε Παπαδημούλη, θεωρεί ότι η αντικατάσταση της νομικής βάσης με το άρθρο 175, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν ενδείκνυται για ένα χρηματοδοτικό μέσο πολιτικής προστασίας. Επειδή στη Συνθήκη δεν υπάρχει ειδική νομική βάση για την πολιτική προστασία, έχει χρησιμοποιηθεί πάντοτε για τον σκοπό αυτό το άρθρο 308 της Συνθήκης για την Ύδρευση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Τα υπάρχοντα χρηματοδοτικά μέσα πολιτικής προστασίας, το πρόγραμμα δράσης και ο κοινωνικός μηχανισμός πολιτικής προστασίας βασίζονται στο εν λόγω άρθρο. Επιπλέον, η προτεινόμενη νομική βάση αναφέρεται στην προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας, ενώ οι δράσεις πολιτικής προστασίας πρέπει να καλύπτουν επιπλέον και την προστασία των ανθρώπων και των περιουσιών, συμπεριλαμβανομένης και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Όσον αφορά την ένταξη στο χρηματοδοτικό μέσο των επεμβάσεων σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή συμφωνεί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την ανάγκη εξασφάλισης της χρηματοδότησης δράσεων αυτού του τύπου.

Η Επιτροπή αποφάσισε να διαχωρίσει τη χρηματοδότηση των εσωτερικών κοινοτικών δράσεων από τις εξωτερικές δράσεις, υιοθετώντας ξεχωριστά νομικά μέσα. Με τον τρόπο αυτό, οι δράσεις πολιτικής προστασίας που υλοποιούνται στις χώρες που μετέχουν στον μηχανισμό πολιτικής προστασίας καλύπτονται από το χρηματοδοτικό μέσο ταχείας επέμβασης, ενώ οι επεμβάσεις πολιτικής προστασίας σε τρίτες χώρες θα χρηματοδοτούνται από το μέσο σταθερότητας.

Πάντως, προκειμένου το μέσο σταθερότητας να αποτελέσει σαφή βάση για τη χρηματοδότηση δράσεων αυτού του τύπου εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι απαραίτητο να γίνει σε αυτά ρητή αναφορά στην πολιτική προστασία.

Αυτά είναι τα ζητήματα στα οποία η θέση της Επιτροπής διαφέρει από την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εντούτοις, θα ήθελα να τονίσω ότι αυτές οι διαφορές απόψεων δεν πρέπει να επισκιάσουν τους κοινούς μας στόχους οι οποίοι είναι πάρα πολύ σημαντικοί. Συντασσόμαστε πλήρως με τη φιλοδοξία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αναπτυχθεί μια πιο ισχυρή ευρωπαϊκή δυνατότητα για επεμβάσεις πολιτικής προστασίας, τόσο εντός όσο και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και την ανάγκη αυξημένης χρηματοδότησης. Στο θέμα αυτό θα ήθελα πραγματικά να σας ευχαριστήσω για την υποστήριξή σας.

Θα ήθελα πάντως να υπογραμμίσω ότι με τα υπάρχοντα μέσα, με τις υπάρχουσες δυνατότητες και με τις υπάρχουσες αρμοδιότητες η πολιτική προστασία και ο μηχανισμός τον οποίο έχουμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανταποκρίθηκε πάρα πολύ καλά στις κρίσεις του περασμένου έτους, δηλαδή στις διάφορες φωτιές, π.χ. στην Πορτογαλία, ή στις πλημμύρες σε χώρες όπως η Βουλγαρία ή η Ρουμανία. Είχαμε δεκατέσσερις τέτοιες παρεμβάσεις και, βεβαίως, τις δύο πολύ μεγάλες κρίσεις στη Νοτιοανατολική Ασία με το τσουνάμι όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν, μέσω του μηχανισμού πολιτικής προστασίας, η πρώτη που έστειλε εκπροσώπους της στην περιοχή. Επίσης, στις καταστροφές που προξένησε ο τυφώνας Κατρίνα, η Ευρωπαϊκή Ένωση ανταποκρίθηκε χορηγώντας βοήθεια, την οποία είχε προτείνει τρεις μέρες νωρίτερα στις αρμόδιες αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών, και γι' αυτό, βεβαίως, είχαμε και τη σχετική εύφημο μνεία από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Δεν είναι κακό να θυμόμαστε και να τονίζουμε και ορισμένα πράγματα τα οποία καλώς γίνονται με τις υπάρχουσες πάντοτε, το τονίζω, δυνατότητες. Χρειάζεται, βεβαίως, όπως λέει η έκθεση του κυρίου Παπαδημούλη, να ενισχύσουμε την πολιτική προστασία.

Θα ήθελα να καταθέσω στη Γραμματεία του Κοινοβουλίου τον πλήρη κατάλογο με τη θέση της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες³. Και θέλω να ευχαριστήσω και πάλι, τον εισηγητή και όλους τους κυρίους συναδέλφους για τις εισηγήσεις τους.

1-150

President. – The debate is closed.

The vote will take place tomorrow.

Annex - Position of the Commission

1-151

Papadimoulis report (A6-0027/2006)

I am pleased to say that there are 52 amendments which the Commission can support fully, in part, or in principle. These are amendments 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 70, 73 and 75.

The Commission cannot accept amendments 2, 3, 4, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 35, 42, 46, 53, 54, 63, 64, 65, 71, 72 and 74.

1-152

21 - Community strategy concerning mercury (debate)

1-153

President. – The next item is the report by Marios Matsakis, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, on the Community strategy concerning mercury (2005/2050(INI)) (A6-0044/2006).

1-154

Marios Matsakis (ALDE), rapporteur. – Mr President, firstly, I wish to thank all the shadow rapporteurs for the very constructive cooperation afforded to me in the preparation of this report. I also thank all those who submitted amendments and are contributing to the debate on the subject-matter of this strategy document.

Mercury and its compounds are highly toxic to humans and wildlife. After mercury changes in the environment to methylmercury, the most toxic form, it readily crosses the blood-brain barrier and can cause severe neuronal damage. It also speedily crosses the placental barrier and can therefore affect foetal neural development. Mercury poses a global threat as it travels long distances through the atmosphere, crossing national boundaries and contaminating European and global food supplies at levels posing a significant risk to human health.

As the EU is the largest mercury exporter in the world, EU leadership in dealing with global mercury hazards is, therefore, clearly an economic, political and moral imperative. EU action, as well as international commitment, is necessary for the protection of human health and the environment. The Community strategy concerning mercury, with its integral approach is, therefore, an important contribution in tackling this global threat.

In broad terms, the report welcomes the Commission communication and emphasises the overall approach taken, with the objective being to reduce and eventually phase out emission and supply of and demand for mercury at European level, as well as to manage the surpluses of mercury and to protect against exposure.

In particular, the strategy deals with matters such as: implementing an effective export ban and safe storage; introducing emission limit values for mercury from combustion plants, and other related activities; banning mercury in measuring and control equipment where possible; collecting and treating mercury waste; ensuring the provision of sufficient information and the monitoring of vulnerable population groups; and supporting and promoting international concerted action for dealing with the mercury threat.

Of note is the recommendation to achieve a ban, where an appropriate and safer alternative exists, in the use of mercury in the manufacture of vaccines. Also of note is the exemption from the strategy of instruments of historical importance.

With regard to the 13 final amendments before you, I would support Amendments Nos 3, 4, 7, 9, 10, 11 and 12. Of special significance, I feel, is Amendment No. 10, which essentially reintroduces my original Article 17 on dental amalgams. On that issue I wish to say the following.

Article 17 basically asks the Commission to put forward proposals by the end of 2007 to restrict – not to ban immediately – the use of mercury in dental amalgams. The reason is that it is quite unacceptable, in my view, to continue inserting such a potentially toxic substance in people's mouths when safer alternatives exist. In fact, many dentists – my own included – have long since stopped using mercury-containing amalgams, as the more modern alternatives – the white-coloured amalgams – are safer, more aesthetic and cost the same. So, I urge you to vote positively on Amendment No. 10.

Once again, I thank all those who have contributed to the work on this report.

(Applause)

1-155

PRESIDENCIA DEL SR. VIDAL-QUADRAS ROCA
Vicepresidente

1-156

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου, θέλω κατ' αρχάς να εκφράσω την εκτίμησή μου για την πολύ καλή δουλειά που έχει γίνει στην έκθεση που συζητάμε σήμερα. Ιδιαίτερα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Ματσάκη για την εξαιρετικά επικοινωνιακή και ουσιαστική συμβολή του σ' αυτήν.

Θα ήθελα να αναφερθώ σύντομα στον βασικό σκοπό και τους στόχους της στρατηγικής για τον υδράργυρο. Βασικός σκοπός της στρατηγικής είναι να μειωθούν τα επίπεδα υδραργύρου στο περιβάλλον και η έκθεση των ανθρώπων στον υδράργυρο και κυρίως στον μεθυλικό υδράργυρο που περιέχουν τα ψάρια. Ο υδράργυρος και οι ενώσεις του είναι ιδιαίτερα τοξικές για τους ανθρώπους, τα οικοσυστήματα και τα άγρια πτηνά. Υψηλές δόσεις μπορούν να αποβούν μοιραίες στους ανθρώπους αλλά ακόμη και σχετικά περιορισμένες δόσεις μπορούν να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου.

Η στρατηγική έχει τους εξής στόχους: τη μείωση των εκπομπών υδραργύρου· τη μείωση των διαθέσιμων ποσοτήτων υδραργύρου με τον περιορισμό της σχετικής προσφοράς και ζήτησης· τη ρύθμιση του μακροπρόθεσμου προβλήματος του περιορισμού των πλεονασμάτων και των αποθεμάτων υδραργύρου σε προϊόντα που εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται ή έχουν αποθηκευθεί τα τελευταία χρόνια· την προστασία από την έκθεση στον υδράργυρο· τη βελτίωση της κατανόησης των προβλημάτων που γεννώνται από τον υδράργυρο καθώς και των επιβεβλημένων χρήσεων· την υποστήριξη και την προώθηση της διεθνούς δράσης για την αντιμετώπιση του θέματος του υδραργύρου.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες, έχουν αναληφθεί πολλές δράσεις σε κοινοτικό επίπεδο για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του υδραργύρου και να μειωθούν οι εκπομπές, οι χρήσεις και η έκθεση σε αυτόν. Παράλληλα, αυτά και όσα και αν έχουμε

κάνει ως σήμερα, δεν είναι αρκετά. Πρέπει να γίνουν ακόμη πολλά. Στο στάδιο της προετοιμασίας της στρατηγικής, η Επιτροπή έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στο να εντοπίσει τις πιο σημαντικές πτυχές του προβλήματος του υδραργύρου που εξακολουθούν να υφίστανται και τους τομείς στους οποίους θα ήταν δυνατό να αναληφθεί περαιτέρω δράση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κύριοι τομείς που εξετάστηκαν και για τους οποίους προτείνονται δράσεις σε βραχυπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα είναι οι εξής: η προσφορά υδραργύρου στη αγορά και η εξαγωγή του· τα πλεονάσματα υδραργύρου από τη βιομηχανία χλωριούχων αλκαλίων· η χρήση του υδραργύρου στον εξοπλισμό για μετρήσεις και ελέγχους· οι εκπομπές υδραργύρου από την καύση άνθρακα. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι θα χρειαστούν δεκαετίες για να εξαλειφθεί πλήρως το πρόβλημα του υδραργύρου. Τα σημερινά επίπεδα οφείλονται σε εκπομπές υδραργύρου που πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν και θα χρειαστεί χρόνος για να σταθεροποιηθούν τα επίπεδα αυτά ακόμη και αν δεν υπάρξουν νέες εκπομπές υδραργύρου.

Θα ήθελα να τονίσω ακόμη τη σημασία που έχει η διεθνής δράση από κοινού, βεβαίως, με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο υδράργυρος είναι παγκόσμιος ρύπος και η Επιτροπή προτίθεται να διοργανώσει διεθνή διάσκεψη στις 26 και 27 Οκτωβρίου αυτού του έτους στις Βρυξέλλες για την ενίσχυση της δυναμικής που υπάρχει στο διεθνές πεδίο σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω ξανά τον κύριο Ματσάκη και το Κοινοβούλιο συνολικά για το έργο τους και να επαναλάβω τη δέσμευσή μου να συμβάλω στη διαμόρφωση ακόμη πιο ισχυρών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καλύτερη προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος.

1-157

Martin Callanan, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, I should like to thank Mr Matsakis for all the work he has done on this report. The outcome of the votes in the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety is a report that is the first step towards a coherent approach being taken towards mercury and the ultimate reduction of mercury levels in the environment. That is a tribute to the work that Mr Matsakis has done.

The PPE-DE Group has tabled two amendments to the report that was adopted in committee. One of those amendments – that concerning traditional measuring instrumentation, such as barometers – would allow the extremely small number of people in the EU who repair, maintain and recycle barometers to continue to operate under very strictly controlled conditions. A ban would see the end of the tradition of barometer-making and craftsmanship, which began over 400 years ago when mercury barometers were first introduced. If those businesses are forced to close, people will be unable to have their instruments properly repaired and they will potentially dispose of them straight into household waste, which would be in nobody's interests.

I am, however, completely in favour of legislation to protect the public from the highly toxic substance that mercury is, but the approach that we should take on environmental issues must be proportionate and it must be balanced.

A complete ban, in my view, would be a disproportionate response. Barometers are made by only a small group of people in Europe and those operators, who have an extremely good and safe working understanding of mercury and all the hazards it represents, are best placed to help reduce that pollution. Appropriate product safety warnings and the licensing of suitable establishments would enable the usage of mercury to be controlled and monitored and people could continue to use their barometers, as they have for centuries, without a threat to the environment or to health.

The second amendment concerns mercury-cell chlor-alkali plants. I believe my colleagues will speak about those later on.

1-158

María Sornosa Martínez, en nombre del Grupo PSE. – Señor Presidente, compartimos, señor Matsakis, sus objetivos: tanto la eliminación de emisiones de mercurio a escala europea, como la prohibición de exportaciones de mercurio, que, al igual que sus componentes, es una sustancia altamente tóxica para los seres humanos y el medio ambiente, tal como aquí ya se ha dicho.

Aunque la Unión Europea es la principal exportadora de mercurio en el mundo y una prohibición de sus exportaciones contribuirá considerablemente a frenar el comercio y a reducir las reservas mundiales de este metal, hago un llamamiento al Consejo para que la Unión Europea siga participando en foros y actividades internacionales, asuma compromisos bilaterales y emprenda proyectos con terceros países, especialmente en materia de transferencia de tecnología, para afrontar el problema de la contaminación que produce el mercurio. En este contexto, sería deseable la adopción de medidas jurídicas vinculantes a nivel internacional.

Por otro lado, pido a la Comisión que sensibilice a la población, organizando campañas informativas sobre los riesgos sanitarios que entraña la exposición al mercurio y los problemas ambientales que puede provocar esta sustancia, ya que temo que los ciudadanos y ciudadanas todavía no estén suficientemente informados de su toxicidad.

Otro aspecto que me preocupa especialmente es el uso del mercurio en forma de tiomersal en las vacunas, ya que podría acarrear efectos perjudiciales para la salud de los seres humanos, por lo que tendríamos que tomar nota de que países, como Dinamarca, no lo emplean desde 1992 en las vacunas para niños.

Me alegra que las conclusiones del Consejo reconozcan los problemas medioambientales y sociales resultantes del cierre de las minas de mercurio que se explotan desde hace mucho tiempo en Almadén, así como la posibilidad de utilizar estas minas de Almadén como depósito para el almacenamiento seguro de las reservas existentes de mercurio metálico o de mercurio metálico secundario resultantes de la industria europea, nunca de sus residuos, aprovechando así las infraestructuras, la mano de obra y los conocimientos técnicos existentes.

Sólo me resta dar las gracias al señor ponente y a todos los ponentes alternativos, porque realmente han realizado un trabajo excelente.

1-159

Carl Schlyter, för Verts/ALE-gruppen. – Jag vill tacka Matsakis för ett föredömligt föredragandearbete.

Redan 1990 i Parcom-överenskommelsen kom man överens om att kloralkaliindustrin skulle fasa ut kvicksilver till 2010. Nu måste vi få till stånd ett exportförbud som träder i kraft innan dess, annars kommer den att exportera enorma mängder kvicksilver. De största lagren i Europa finns just där. Det är viktigt med ett exportförbud innan dess.

Vi talar om säkra deponier, men den näst största användningen idag är 10 centimeter från våra hjärnor. Jag fick min första amalgamfria tandfyllning för 21 år sedan. Den håller än. Det är fantastiskt bra kvalitet på den. Bara 0,05 procent av tandfyllningarna hos barn och ungdomar i Sverige idag innehåller amalgam, medan motsvarande siffra för vuxna är två procent, och det minskar stadigt. Kemikalieinspektionen i Sverige har visat att miljö och hälsa är de främsta skälen varför vi måste bli av med detta, och det finns bra alternativ. Amalgamfyllningarna står för den allra största delen av utsläppen till avloppen – ni ser här att tre fjärdelar kommer från amalgam och att den stora biten här kommer från tandläkarkliniker – så rösta för mitt ändringsförslag 10 för att slippa denna problematik. Tack ännu en gång Matsakis för ett bra jobb.

1-160

Αδάμος Αδάμου, εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL. – Κύριε Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα, θέλω να εκφράσω τα συγχαρητήριά μας και τις ευχαριστίες μας στον κύριο Ματσάκη για την έκθεσή του, ο οποίος κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες ώστε να ενσωματωθούν στο εν λόγω ψήφισμα οι απόψεις όλων των συναδέλφων.

Παρά τα θετικά στοιχεία του εγγράφου, είμαστε της άποψης ότι η κοινωνική στρατηγική για τον υδράργυρο μπορούσε και έπρεπε να έχει ενδυναμωθεί περισσότερο. Είμαστε της άποψης ότι η απαγόρευση των εξαγωγών υδραργύρου από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έπρεπε να τεθεί σε ισχύ το αργότερο μέχρι το 2008, και όχι το 2010 όπως υποστήριξε η πλειοψηφία της Επιτροπής.

Παράλληλα, τονίζουμε τη σημασία της καθιέρωσης ενός αυστηρότερου καθεστώτος όσον αφορά τις εξαιρέσεις στην προαναφερθείσα απαγόρευση. Πιο συγκεκριμένα, εξαιρέσεις θα έπρεπε να επιτρέπονται μονάχα εφόσον δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις.

Τέλος, υποστηρίζουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να απαλείψουν επίσης τον υδράργυρο, προσφέροντας όχι μονάχα τεχνική αλλά και οικονομική βοήθεια.

1-161

Kathy Sinnott, on behalf of the IND/DEM Group. – Mr President, I should like to begin by congratulating the Commission on deciding to eliminate mercury. That decision is long overdue. We have known that mercury is dangerous for a long time. I want to congratulate Mr Matsakis on an excellent report that goes further than the Commission, especially in identifying for the Commission one of the most dangerous uses of mercury today: thimerosal – mercury directly injected in commonly-used medications such as flu vaccines. Since removing mercury from paediatric vaccines in California, cases of autism are continuing to increase. However, for the first time in over 20 years the rate of increase has significantly slowed down. Commissioner, please ensure that, if there is an avian flu jab, it will be mercury-free.

There is one more source of mercury that I would ask you to eliminate. The Irish Government pollutes the Irish water supply with hexafluorosilicic acid, a waste product of the artificial fertiliser industry which, in addition to mercury, contains other toxins such as lead, arsenic, beryllium, vanadium, cadmium, radionuclides and silicone. Please tackle that.

1-162

Thomas Ulmer (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine sehr verehrten Damen und Herren Kollegen! Zunächst herzlichen Dank an Herrn Matsakis für die gute, konstruktive und offene Zusammenarbeit bei diesem Bericht. Wir haben hier einen Bericht im Vorfeld der Gesetzgebung, so dass wir hier eine Richtung zu erkennen geben, aber noch keine endgültigen Weichen stellen. Die legislativen Maßnahmen müssen danach folgen.

Es ist inzwischen Allgemeinwissen, dass Quecksilber hoch toxisch ist, und schon deshalb selbstredend aus dem Verkehr gezogen werden muss. So sind die Zielpunkte Exportverbot ab 2010 und sichere Einlagerung von Quecksilber, das aus dem Verkehr gezogen wird, erste wichtige und wegweisende Signale. Auch das Prinzip der Substitution ist hier bereits zu erkennen. Das ist umso wichtiger, als Quecksilber biologisch nicht abbaubar ist und so für immer zirkuliert. Jedes Mikrogramm Quecksilber wird über die Nahrungskette immer wieder zum Menschen zurückkehren. Bereits heute haben Küstenbewohner, die sich häufig von Fisch ernähren, einen Quecksilbergehalt im Gewebe, der über die zulässigen Grenzwerte hinausgeht. Das ist leider im Moment nicht zu ändern, und es ergeben sich daraus leider auch keine Konsequenzen. Umweltmedizinisch jedoch ist somit ein absolutes Verbot angezeigt.

Unbefriedigend ist für mich momentan noch die Formulierung bezüglich des Dentalamalgams, das nach wie vor hoch verdächtig ist, für eine Vielzahl von Krankheiten mit verantwortlich zu sein, wovon ich Ihnen exemplarisch nur Immunschwächen, Hashimoto Thyreoiditis, Alzheimersche Krankheit, Multiple Sklerose, amyotrophe Lateralsklerose und Schäden am Ungeborenen im Mutterleib nennen will. Auch wenn sich hier die Experten nicht restlos sicher sind, so ist die Tendenz und das Risiko jedoch aus meiner Sicht eindeutig. Deshalb gilt hier Vorsorge und Fürsorge als oberstes Prinzip vor dem Experiment am lebenden Objekt. Ich werde den mir anvertrauten Menschen und Patienten Amalgam und Quecksilberprodukte nicht empfehlen und werde mich dafür einsetzen, dass Quecksilber so schnell wie möglich und so weit wie möglich aus dem Kreislauf entfernt wird.

1-163

Gyula Hegyi (PSE). – Mr President, generally speaking, I agree with Mr Matsakis and his excellent report. All of my amendments were accepted by the committee. I should like to briefly underline their content.

Public information is crucial in this case. Everybody should understand the health and environmental risks of mercury. As pollution does not stop at borders, we must also urge our neighbouring countries to implement our strict mercury policy. The European Neighbourhood and Partnership Instrument is a primary tool to encourage those countries to take the right action in the field of the environment. The same goes for the labelling of gold that has been mined without using mercury, both inside and outside the European Union.

Last but not least, I call upon the European Union to be cautious about dental amalgam. The real risk should be avoided, but we have to allow more time for research and consideration of the scientific facts. I believe that at this moment in time a total ban would be too radical a step.

1-164

María del Pilar Ayuso González (PPE-DE). – Señor Presidente, señor Comisario, Señorías, en primer lugar, quiero felicitar al señor Matsakis y, también, a los ponentes alternativos por su excelente labor.

El mercurio es un elemento tóxico, con incidencia negativa en la salud y, en consecuencia, la Comisión ejecutiva propone que se proceda a su confinamiento seguro, al mismo tiempo que se reduce su uso y se acaba con su comercio, pero, como muy bien dice la Comunicación en su punto 9, existen muchas lagunas sobre sus efectos sobre la salud humana, sobre cómo se disemina o se acumula en el medio ambiente, sobre su toxicidad y sobre la sensibilidad de los ecosistemas.

Creo que es importante y prioritario que todas estas cuestiones se investiguen y que las decisiones se tomen sobre una base científica y no sobre meras suposiciones, más o menos alarmistas, amplificadas por los medios de comunicación.

Por otra parte, señor Comisario, la única comarca de Europa que produce mercurio, aunque sus minas ya estén cerradas, es Almadén. Esta comarca fue muy próspera, gracias al mercurio que se extrajo de sus minas desde la época de los romanos, y está ahora deprimida, también a causa del mercurio. Por ello debe ser compensada con medidas, infraestructuras y apoyos específicos que puedan paliar parcialmente los efectos de las medidas que se tomen. Es allí precisamente, entre otras cosas, donde debe ubicarse el almacenamiento seguro de mercurio líquido que se vaya a retirar del mercado.

La industria cloroalcalina ha firmado un acuerdo para acabar completamente con la utilización del mercurio en 2020. Este acuerdo debe respetarse y su cumplimiento debe vigilarse.

Como curiosidad quisiera comentar, simplemente, que yo he vivido en la comarca de Almadén, que he cogido muchas veces el mercurio con las manos, que he tenido empastes de amalgama de mercurio, que me quité por estética, y puedo asegurarles que no he tenido ningún problema de salud, ni lo tienen las personas que viven allí, ni los animales, ni las plantas, porque, como bien dicen los toxicólogos, el veneno está en la dosis.

1-165

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – Señor Presidente, Señor Comisario, quiero rendir homenaje al doctor Matsakis por su informe y por el proyecto de resolución con el que concurrió a nuestra Comisión de Medio Ambiente, Salud Pública y Seguridad Alimentaria, y agradecer a los colegas de dicha Comisión sus contribuciones, que han mejorado el texto que ahora debatimos.

Durante más de 22 años fui diputado en España por la provincia de Ciudad Real, donde se encuentran Almadén y sus minas, y donde, desde hace veinte siglos, se ha producido la mayor parte del mercurio extraído en Europa y en el mundo.

Esta comarca, que ha vivido un proceso profundo de diversificación, se verá afectada, una vez más, por las prohibiciones que impondrá la estrategia comunitaria sobre el mercurio en la producción y en la exportación del metal.

El proceso de elaboración del informe del doctor Matsakis se ha seguido con interés en Almadén y en su comarca, y el texto de la resolución, que aprobaremos mañana, responde a las expectativas de mis paisanos por recomendarse en ella que les lleguen compensaciones significativas de la Unión Europea para asegurar la reactivación social y económica de aquellos territorios.

Igualmente se ha seguido con simpatía la idea aquí reiterada de que sea en Almadén donde se instale el almacén de mercurio-metal previsto en la estrategia comunitaria, ya que allí concurren la experiencia, la tecnología y la mano de obra necesarias para gestionar dicho almacén con las debidas garantías.

Quiero aprovechar para invitarle, señor Comisario, a venir con nosotros a Almadén, con el doctor Matsakis y conmigo, y comprobar allí la espléndida belleza del paisaje, así como el cariño de la gente y su ilusión europea por salir adelante.

Señorías, gracias por su comprensión y por su solidaridad.

1-166

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως η πρόσκλησή σας είναι καλοδεχούμενη. Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω όλους σας για τις πολύ εποικοδομητικές παρατηρήσεις σας. Η συμβολή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι πολύ σημαντική και μόνο με στενή συνεργασία των θεσμικών οργάνων θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης των αρνητικών επιπτώσεων του υδραργύρου στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον. Και γι' αυτό χαιρετίζω την υποστήριξη που εκφράσατε στην έκθεσή σας και στις παρεμβάσεις σας για τη στρατηγική.

Διαπιστώνω με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι το Κοινοβούλιο συμμερίζεται τις απόψεις μας σχετικά με τις κύριες δράσεις της στρατηγικής για τον υδράργυρο. Αυτό αποτελεί πολύ ισχυρό θεμέλιο για την υιοθέτηση και νέων συγκεκριμένων μέτρων για την εφαρμογή της στρατηγικής. Τα μέτρα αυτά βρίσκονται ήδη στο στάδιο της προετοιμασίας.

Θα ήθελα, για να μην μακρηγορήσω, να πω δύο λόγια για τα σημεία τα οποία ανέπτυξε ο κύριος Kallahan: οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τον υδράργυρο εξακολουθούν να παραμένουν σημαντικές και υπάρχουν σχετικές εναλλακτικές λύσεις. Επίσης, δεν υπάρχει πρόβλημα σχετικής προσαρμογής για τους μικρούς παραγωγούς, γι' αυτό και η Επιτροπή έχει προτείνει την απαγόρευση της χρήσεως του υδραργύρου σε αυτές τις συσκευές μετρήσεως. Για το θέμα των οδοντικών αμαλγαμάτων, η Επιτροπή θα ζητήσει από την σχετική ιατρική ομάδα να μελετήσει νέα μέτρα και θα ζητήσει τη γνώμη της επιστημονικής επιτροπής για τον κίνδυνο στην υγεία και στο περιβάλλον.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω για μια ακόμη φορά το Κοινοβούλιο και ειδικότερα τον κύριο Ματσάκη για την ιδιαίτερα θετική στάση του απέναντι στη στρατηγική. Η Επιτροπή επιθυμεί να συνεχίσει αυτή την εξαιρετική συνεργασία με το Κοινοβούλιο, σ' αυτό το ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα.

1-167

El Presidente. – Cerramos el debate.

La votación tendrá lugar mañana a las 11.30 horas.

1-168

22 - Libre circulación de los trabajadores y períodos transitorios (debate)

1-169

El Presidente. – El punto siguiente, el último para hoy, es el debate de la pregunta oral a la Comisión sobre la libre circulación de los trabajadores y los periodos transitorios, de István Szent-Iványi, Graham Watson e Ignasi Guardans Cambó, en nombre del Grupo de la Alianza de los Demócratas y Liberales por Europa (O-0013/2006 - B6-0012/2006).

1-170

István Szent-Iványi (ALDE), szerző. – Tisztelt Elnök Úr! Az idei évet a munkavállalói mobilitás európai évének nyilvánították. Április 30-áig kell döntést hozniuk az egyes tagállamoknak, hogy megnyitják-e a munkaerőpiacot. Ettől a döntéstől függ, hogy ez az év valóban a munkavállalói mobilitás éve lesz-e, vagy pedig annak a paródiája. Nem tűrhetjük, hogy az új tagállamok munkavállalói továbbra is másodrendű, sőt, bizonyos tekintetben harmadrendű szereplői legyenek a munkaerőpiacnak.

A személyek szabad mozgása a négy alapszabadság egyike, az Unió alapeszméje. A márciusi csúcstalálkozón Európa állam- és kormányfői a lisszaboni folyamatról fognak tanácskozni. A lisszaboni folyamat kudarcra van ítélve, ha nem teremtjük meg az egységes és rugalmas munkaerőpiacot. Ez pedig elképzelhetetlen a munkaerőpiac felszabadítása, szabadsága nélkül.

A Bizottság nemrég értékelést tett közzé, amely egyértelművé tette, hogy a régi tagállamokban meglévő félelmek és szorongások megalapozatlanok. Sokáig attól tartottak, hogy tömeges munkaerő-beáramlás lesz abba a három országba, Nagy-Britanniába, Írországba és Svédországba, amelyik felszabadította a munkaerőpiacot. Ez nem következett be. Nem nőtt a munkanélküliség ezekben az országokban, bár erre számítottak.

Ezzel szemben csökkent a fekete munka, növekedtek a költségvetés bevételei, és javult a vállalatok versenyképessége. Azokban az országokban, amelyek továbbra is korlátozásokkal élnek, ma is jelentős az illegális munkavállalás. Ebből a Bizottság egyértelműen azt a következtetést vonta le, hogy azok az országok voltak a nyertesei ennek a folyamatnak, melyek szabaddá tették a munkaerő mozgását az új tagállamokból.

Idáig arról beszéltem, hogy másodrendű állampolgárok a munkaerőpiacon az új tagállamok állampolgárai. Január 23-a óta azonban bizonyos tekintetben harmadrendűvé váltak, hiszen ekkor lépett életbe az az irányelv, amely kimondta, hogy a legalább öt éve jogszerűen az Unióban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell a munkavállalást és a letelepedés jogát. Ezzel nekünk semmi bajunk nincs. De ez azt jelenti, hogy ők is előnyösebb helyzetben vannak, mint az új tagállamok munkavállalói.

Ezért kérdezem a biztos urat, hogy hogyan látja ennek a kérdésnek az orvoslását, hogyan lehet elérni, hogy az új tagállamok munkavállalói ne harmadrendű polgároknak érezzék magukat a munkaerőpiacon. És itt szeretném üdvözölni Finnország, Spanyolország és Portugália döntését. Ezek nagyon pozitív döntések a munkaerő felszabadítására, de várunk arra, hogy Franciaország, Hollandia és Belgium is csatlakozik ehhez, és fől szabadják a munkaerőpiacot, mert mindenkinek ez az érdeke.

1-171

Franco Frattini, Vice-President of the Commission. – Mr President, first of all, the Accession Treaty provides for a nuanced approach and clear solutions which allow both the long-term residents directive and the transitional arrangements for the free movement of workers to be applied in full legal compatibility. Let me explain this in detail.

First of all, there is the question of first-time access to the labour market. In such a case the Accession Treaty – during any period in which any old Member State applies transitional measures – provides that it must give preference to nationals of the new Member States over third-country nationals as regards access to the labour market.

The second situation concerns nationals from the new Member States who are already resident in an old Member State. In that case the Accession Treaty again provides that nationals of new Member States who already reside and work in a Member State applying transitional measures must not be treated in a more restrictive way than those from third countries also resident and working in that Member State. This means that where by virtue of the directive, a third-country national has been given long-term status, the Accession Treaty operates so as to ensure that the old Member States must treat citizens from new Member States who are already legally resident and working in the territories at least according to the standards guaranteed in the directive – thus including the right of free access to the labour market.

The same logic also applies in the third situation covered by the directive: movement by long-term residents between Member States. Here the rule is the following: workers from a third country who are long-term residents in a new Member State should not be treated more favourably than nationals of that state. In other words, in the situation of mobility to a second Member State, an old Member State cannot give free access to its labour market to a long-term resident who is a third-country-national if and where the same free access is not given to a national of a new Member State. The same applies to equivalent situations between two old Member States. In both cases of mobility between Member States, if both the national of a new-Member-State and the long-term resident are subject to national measures such as a work permit, Community preference would operate in favour of the national of the new Member State, who is a European citizen.

From the above, it results that the rights provided by the directive can be reconciled with the provisions of the Accession Treaty. There is no need to submit proposals to change the rules, because it is impossible to have less favourable treatment for citizens of the new Member States of Europe.

The Commission agrees, however, that there is a need for better information clarifying the issue to be sent to the Member States and I intend to do this by sending all Member States a letter clearly stating the existing rules.

1-172

Csaba Öry, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt Elnök Úr! A Bizottsághoz benyújtott szóbeli kérdés. Az új tagállamokból származó munkavállalók szabad mozgásának ügyével kapcsolatban arra a helyzetre kíván választ, hogy a jelenlegi jogszabályi keretek között az uniós állampolgársággal nem rendelkező polgárok bizonyos csoportjai nem

élveznek-e jóval több előnyt a tagállamok közötti munkavállalási célú mozgások kapcsán, mint az új tagállamok polgárai. Ha ez így lenne, akkor nyilvánvalóan helytelen lenne, helyre kellene állítanunk, hogy ne szenvedjen sérelmet a csatlakozási szerződés status quo záradékában szereplő preferencia elv.

A 2003/109-es irányelv 21. cikke viszont úgy rendelkezik, hogy azon harmadik országbeliek részére, akik a második tagállamban huzamos tartózkodási engedélyt szereztek, biztosítani kell a munkaerőpiacra való belepést. A „biztosítani kell” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy a munkavállalási engedély kiadását nem lehet megtagadni abban az esetben, ha az érintett személyek a huzamos tartózkodás jogosultságát már megszerezték.

Ebből az következik, hogy a második tagállamban kibocsátott huzamos tartózkodási engedély gyakorlatilag magában foglalja a munkavállalási engedélyt. Ez azt jelenti, hogy ha már megvan a vállalati fogadókészség a célországban, akkor a többi tagállamból érkező nem uniós polgárok belépése a munkaerőpiacra automatikus és nem korlátozható, míg az új tagállamok polgárai esetében egyértelműen korlátozott és korlátozható.

Nyilván üdvözölni kell azt a célkitűzést, amely nagyobb mobilitást, rugalmasabb, egységesebb munkaerőpiacot céloz meg. Nyilván ezt célozza ez a 109-es irányelv is, ugyanakkor a sorrendre vigyázni kell. Én a magam részéről, üdvözölve azt az okfejtést, amelyet a biztos úrtól is hallottam, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy szükség lenne nem egyszerűen egy levélre, hanem valamilyen olyan eljárási rendre, amely pontosan tisztázza azt, hogy amikor versenyhelyzetbe kerül egymással egy harmadik országbeli és egy uniós polgár, akkor hogyan kell eljárni. Tehát valamilyen pontosabb, részletesebb útmutatásra van szükség, és ezt várnám el az Európai Bizottságtól.

1-173

Alejandro Cercas, *en nombre del Grupo PSE*. – Señor Presidente, señor Comisario, creo que, sin demérito de las respuestas a lo que ocurre o de las interpretaciones de la Directiva, ésta también es una buena ocasión para levantar la voz, y yo uno la mía a la de los que piensan que este problema no se va a resolver hasta que terminemos definitivamente con este periodo transitorio, que ojalá termine cuanto antes, para que todos los europeos seamos iguales y hagamos de la movilidad de los trabajadores una importante herramienta para nuestra competitividad, para nuestro empleo y para la construcción de la Unión Europea.

Por eso, me uno a los que piden una política de puertas abiertas, cuanto antes mejor, y creo que, en este sentido, es muy interesante —y, como español, me felicito por ello— el anuncio que ha hecho el Gobierno de mi país de levantar las restricciones que había en este periodo transitorio.

Y lo hemos hecho, señor Comisario, porque somos un país con una cierta experiencia, por ser país de inmigración y país de emigración. Además, en estos dos años, una vez más, se ha vuelto a ver con claridad que estas restricciones impuestas a los países de Europa Central y Oriental por la Europa de los 15 han de ser levantadas, por razones de justicia y de solidaridad, pero también por razones de racionalidad y de sentido común, hoy más que nunca, en este año de la movilidad.

En primer lugar, atendamos a la justicia y la solidaridad. Los españoles también tuvimos siete años de periodo transitorio y nos sentimos humillados e injustamente tratados por una situación que no estaba justificada, porque se demostró que buena parte de aquellos discursos xenófobos y racistas estaban equivocados. No hubo ninguna avalancha de trabajadores. Los trabajadores españoles no crearon nunca problemas en los países de acogida; al contrario.

Y hemos visto, en estos dos años, que está pasando lo mismo con los trabajadores de los nuevos Estados miembros: no solamente no crean problemas, sino que solucionan carencias de mano de obra, mejoran sus cualificaciones y mejoran la idea global de Europa.

Por eso, señor Comisario, lo que pido es que el estudio que ha hecho la Comisión Europea sirva para que más países levanten las restricciones y llegue un día en que verdaderamente Europa sea una Europa de todos los ciudadanos europeos y todos los trabajadores europeos tengan los mismos derechos, porque es lo coherente, porque es muy bueno para la movilidad y porque Europa necesita la movilidad si quiere ganar la batalla de la productividad y de la competencia frente a los Estados Unidos.

Necesitamos crear ese gran mercado de ciudadanos libres en el que no habrá problemas y que, además, nos permitirá mejorar nuestra competencia, mejorar nuestra capacidad y mejorar la vida de nuestros ciudadanos, de modo que, además de solucionar los problemas concretos, tratemos de tener un poco de visión de futuro, señor Comisario, para levantar esas barreras.

1-174

Sophia in 't Veld, *namens de ALDE-Fractie*. – Voorzitter, ik kan me helemaal vinden in wat de voorgaande spreker gezegd heeft en overigens goedenvond commissaris Frattini voor de derde keer vandaag. We hoeven hier vanavond geen redenen op te voeren waarom burgers uit de nieuwe landen toegang moeten krijgen tot de arbeidsmarkt. Integendeel, het zijn de landen die hun markten blijven afschermen die moeten uitleggen waarom ze volwaardige mede-EU-burgers hun

elementaire rechten blijven ontzeggen. Maar natuurlijk is het ook gewoon gezond economisch beleid om de beperkingen op te heffen.

De Europese economie en de arbeidsmarkt hebben de mensen nodig. Als wij als Europese Unie en als interne markt willen concurreren met grote markten buiten Europa, dan hebben we dynamische, jonge, goed opgeleide mensen nodig die mobiel zijn. Dat is waar we altijd naar gestreefd hebben binnen de Europese economie. Dus het dichthouden van de arbeidsmarkten is absoluut onzinnig. Bovendien is het een illusie dat deze beperkingen de werkers uit Oost-Europa tegenhouden. Die Oost-Europese werkers zijn er namelijk al lang, maar ze worden door malafide werkgevers uitgebuit en leven in mensonterende omstandigheden in ónze landen; ik vind dat een schande.

Het is dus om reden van de burgerrechten, de economie en solidariteit dat de beperkingen moeten worden opgeheven. Ik ben dan ook blij dat mijn land, Nederland, de beperking waarschijnlijk ook gaat opheffen - daar tekent zich nu toch een meerderheid voor af - en ik zou alle lidstaten willen oproepen om datzelfde te doen in het jaar van de mobiliteit.

1-175

Elisabeth Schroedter, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! In den Ländern, die die Übergangsregeln fortsetzen wollen, wird eine Scheindiskussion geführt. Dazu gehört ja auch Deutschland. Denn es ist sehr populär, den Menschen etwas vorzumachen, und ihnen vor allen Dingen vorzumachen, dass die Übergangsregeln den Arbeitsmarkt schützen können. Das Gegenteil ist der Fall. Die Übergangsregeln halten die WanderarbeiterInnen nicht auf. Da sie kein legales Beschäftigungsverhältnis aufnehmen können, bleibt ihnen nur ein illegales.

Gerade in den Grenzregionen von Ostdeutschland, wo ich herkomme, ist der Schwarzmarkt und die Scheinselbständigkeit massiv angestiegen, und zwar weil die Übergangsregeln das fördern. Der Druck auf höhere Löhne wird dadurch viel größer. Im Gegensatz zu legalen Arbeitsverhältnissen ist bei illegalen Arbeitsverhältnissen eine Kontrolle nicht möglich. Das bedeutet Ausbeutung und Diskriminierung für die Arbeitnehmer.

Was wir in Europa brauchen, ist einen geordneter Arbeitsmarkt mit Mindestnormen und einem klaren Grundprinzip: gleicher Lohn für gleiche Arbeit am gleichen Ort. Durch Übergangsregeln werden diese dringenden Reformen und Anstrengungen nur aufgeschoben und bereiten vor allen Dingen verbal den Rechtspopulisten den Boden, und das ist vor allen Dingen schädlich für die europäische Idee. Deswegen appelliere ich als Deutsche dafür, dass die Übergangsregeln nicht fortgesetzt werden, sondern dass auch in Deutschland der Markt geöffnet wird und geordnete Verhältnisse geschaffen werden.

1-176

John Whittaker, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Mr President, the basic weakness of the European construction is that when national interests are perceived to be at stake Member States will look after themselves. That is how politics works, never mind promises of solidarity and Treaty obligations.

This particular complaint is that we do not have equal treatment of workers from third countries across the Union, but nor do we have a free market in services, nor do we have anything approaching a uniform application of European Union law. Perhaps the most glaring example of broken rules is the Stability Pact, and without budgetary discipline the euro currency will not last for very long.

Whenever some states misbehave we ask the Commission to do something, but the Commission cannot do very much and I am not convinced that Mr Frattini's information drive will help. If the Commission demands equal treatment of workers, some nations will still just say 'no', or if they are persuaded to say 'yes' they will easily find ways of renegeing.

1-177

Adam Jerzy Bielan, *w imieniu grupy UEN*. – Panie Przewodniczący! Sytuacja, z jaką mamy do czynienia od stycznia br. jest paradoksalna. Oto bowiem państwa tzw. starej piętnastki są zobowiązane do zapewnienia rezydentom długoterminowym równego traktowania z własnymi obywatelami pod względem dostępu do zatrudnienia. Tymczasem wiele z tych krajów korzysta z możliwości zapisanych w Traktacie Akcesyjnym i utrzymuje zakaz swobodnego przepływu pracowników wobec obywateli nowej dziesiątki. Sytuacja ta jest sprzeczna z postanowieniami tegoż Traktatu Akcesyjnego, przyznającymi prawo pierwszeństwa dostępu do rynku pracy obywatelom państw członkowskich przed obywatelami krajów trzecich. Tę sprzeczność można było rozwiązać poprzez zniesienie okresów przejściowych na zatrudnianie obywateli nowych państw Unii Europejskiej na rynkach pracy starej Unii. Niestety jedynie 3 państwa członkowskie Irlandia, Szwecja i Wielka Brytania, otworzyły swoje rynki pracy już od 1 maja 2004 r. Dwa kolejne, Hiszpania i Portugalia już zadeklarowały, że zrobią to od 1 maja tego roku. Niestety w większości innych, tak jak choćby w Niemczech, o czym mówiła pani Schroedter, zwycięża obawa przed rzekomym zalewem taniej siły roboczej i utratą miejsc pracy. Obawa całkowicie nieuzasadniona. Dane Komisji Europejskiej wskazują, że w większości krajów liczba zatrudnionych obywateli nowych państw Unii Europejskiej była dość stabilna przed rozszerzeniem i po nim. Poza Austrią, w żadnym ze starych państw członkowskich liczba zatrudnionych tam pracowników z 10 nowych państw nie przekroczyła 1% zawodowo czynnej populacji. W żadnym z krajów Unii Europejskiej napływ pracowników z nowych państw

członkowskich nie spowodował, że pracownicy lokalni byli wypychani przez napływowych ze swoich miejsc pracy. Ci ostatni zajmowali bowiem zupełnie nowe lub nieobsadzone dotąd stanowiska.

Pani Przewodniczący! Musimy sobie uświadomić, że gospodarka europejska nie dorówna pod względem konkurencyjności amerykańskiej, jeżeli na naszym kontynencie nie wzrośnie mobilność siły roboczej. Pomimo tego, iż bezrobocie w Unii Europejskiej wynosi ponad 8%, w niektórych regionach brakuje pracowników. Tymczasem nie wszyscy Europejczycy mogą swobodnie przenosić się w poszukiwaniu pracy. Niestety, jest bardzo prawdopodobne, że większość unijnego rynku pracy jeszcze przez kolejnych 5 lat będzie zamknięta dla obywateli z nowych państw członkowskich. Dlatego niezbędne są działania Komisji Europejskiej zmierzające do zlikwidowania sprzeczności w prawodawstwie wspólnotowym i zwiększenia swobody przepływu pracowników.

1-178

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Przypominam sobie, jak prawie dwa lata temu, w kilka dni po historycznym rozszerzeniu Unii Europejskiej zebrałem w tej izbie głos, apelując do rządów tzw. "starej" Unii Europejskiej o większą odwagę i rezygnację z okresów przejściowych, i otwarcie swoich rynków pracy dla obywateli nowych państw członkowskich. Niestety wówczas jedynie trzy rządy: Wielkiej Brytanii, Irlandii oraz Szwecji odważyły się na otwarcie swoich rynków pracy, pozostałe 12 poddały się obawom, a może i presji własnej opinii publicznej, własnych obywateli i zamknęły się przed napływem pracowników z nowych państw członkowskich, przede wszystkim z Europy Środkowej i Wschodniej. Cóż się po tych dwóch latach okazało? Otóż okazało się, że zwycięzcami tamtej decyzji są właśnie te 3 kraje, które miały odwagę otworzyć swoje rynki pracy.

Komunikat Komisji Europejskiej sprzed miesiąca, jeśli dobrze pamiętam z lutego, bardzo wyraźnie wskazuje, że właśnie w tych krajach, które zdecydowały się otworzyć swoje rynki pracy, nie tylko nie wzrosło bezrobocie, nie tylko nie powiększyły się problemy społeczne, ale wręcz przeciwnie, gospodarka nabrała dodatkowego impulsu rozwojowego, a wpływy, chociażby z podatków uległy zwiększeniu. Takie są dobrodziejstwa z faktu praktycznej realizacji jednej z podstawowych, jeśli nie podstawowej traktatowej swobody, która legła u podstaw Unii Europejskiej, którą powinniśmy chcieć w praktyce realizować z udziałem 25 obecnych członków Unii Europejskiej.

W przededniu upływu pierwszego etapu okresu przejściowego cieszę się, że kilka nowych rządów ponownie rozważa otwarcie swoich rynków pracy, jednak trzeba w tym miejscu podkreślić, że biorąc pod uwagę dzisiejszą sytuację, ciągle jest to mniejszość spośród starej Piętnastki. Jest to poważny problem i z tego miejsca, jak wszyscy tu zabieramy głos, dyskutując w najbliższym czasie nad rezolucją Parlamentu, powinniśmy wyraźnie zaapelować do rządów unijnych nie o rozważenie otwarcia rynków pracy, ale o ich otwarcie dla swobodnego przepływu pracowników.

1-179

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – Tisztelt Elnök Úr! Köszönetet szeretnék mondani Szent-Iványi István képviselőtársamnak, hogy ismét napirendre tűztük ezt a témát, amely nem csak az új tagállamoknak fontos, hanem egész Európának. Köszönet Vladimir Spidla biztosnak, aki egy kiváló összefoglaló jelentést készített, pontos és hiteles képet adott az elmúlt időszak munkaerő-piaci folyamatairól.

Magyarországnak és a többi új tagállamnak az a célja, hogy minden jogi és adminisztratív akadály megszűnjön, amely jelenleg a munkavállalók szabad mozgását gátolja az Európai Unióban. Szeretnék egyenrangú polgárai lenni az Uniónak. A munkaerőpiac megnyitása és a munkavállalók szabad mozgásának biztosítása nem ajándék vagy kegy, hanem a kilenc régi tagállam ésszerű döntése, amely az Európai Unió összes állampolgárára nézve kedvező hatásokkal járna.

Az Európai Unió versenyképessége forog kockán. Remélem, hogy kilenc régi tagállam felismeri ezt, és a 2006 áprilisában lejáró kétéves átmeneti időszak lejártával a most piacát megnyitó Finnország, Spanyolország és Portugália mellett a még maradék kilenc régi tagállam is kedvező döntést hoz.

Köszönettel tartozunk az Egyesült Királyságnak, Írországnak és Svédországnak, akik elsőként nyitották meg a piacukat. Ezek az országok jelentős előnyre tettek szert ezzel a lépéssel. Írországnak a munkanélküliségi ráta az elmúlt két évben csökkent, részben az új tagállamok munkavállalói által keltett pozitív hatásoknak köszönhetően. Az Egyesült Királyságban a munkavállalók beáramlása nagyban hozzájárult a gazdasági növekedéshez, a versenyképesség javulásához. Következésképpen a tömeges bevándorlással és szociális dömpinggel kapcsolatos vádak és félelmek egyszerűen alaptalanok.

Köszönet Finnországnak, Spanyolországnak és Portugáliának, akik bejelentették, hogy szintén megnyitják munkaerőpiacukat.

Van egy nagy képmutatás, hogy a korlátozásokat fel nem oldó kilenc tagállam Unión kívüli országokból beengedi a munkaerőt, míg az új tagállamok munkavállalóitól ezt megtagadják. E késői órán vitám van Frattini biztos úrral. Amit mondott csak azokban az országokban igaz, amelyek megnyitották a munkaerőpiacot. Ott valóban van lehetőség előnyt adni az új tagállamok munkavállalóinak a harmadik országokkal szemben. Ott, ahol nem nyitották meg, ez a kérdés föl

sem merül. Ezért ez elvi kérdés, hogy megnyissuk, versenyképességi kérdés, és a diszkrimináció megszüntetésének, a tizenöt régi és a tíz új tagállam egyenlőségének kérdése.

1-180

Sarūnas Birutis (ALDE). – Ar dar reikia komentary, paklausius visų be išimties prieš mane kalbėjusių kolegų? Laisvas asmenų judėjimas – viena pagrindinių laisvių, kurią garantuoja, o šiandien tik deklaruoja Europos Bendrijos teisė. Naujosios šalys narės tikisi, kad Europos Sąjungos senbuvės kuo greičiau atvers savo darbo rinkas naujokėms ir iš to turės tik naudos, nors tai padaryti anksčiau nei privaloma yra kiekvienos iš jų suvereni teisė. Europos Komisijos analizės duomenimis darbo jėgos antplūdis iš naujų šalių nebuvo toks didelis kaip gąsdinta. Įsileidusios darbininkus iš naujokių Anglija, Airija ir Švedija tik laimėjo. Reikia sveikinti kelių valstybių sprendimą nuo gegužės mėnesio atverti savo darbo rinką naujoms Europos Sąjungos narėms. Laisvas darbo jėgos judėjimas, paslaugų rinkos liberalizavimas ir kitos priemonės prisidėtų prie Europos Sąjungos konkurencingumo, be to padidintų piliečių pasitikėjimą naryste Europos Sąjungoje. Sudėtingos padėties aiškumas arba neaiškumas mažina pasitikėjimą Europos Sąjunga. Mano nuomone, Europos Sąjungos narės turi imtis priemonių, kad artimiausiu metu būtų panaikinti diskriminaciniai apribojimai legaliam Lietuvos ir kitų naujokių piliečių darbui. Tai leistų žmonėms realiai pasinaudoti savo teisėmis bei suteiktų galimybę legaliai mokėti mokesčius. Laikas sulaužyti atgyvenusio mąstymo stereotipus ir suprasti, kad laisvė ir sveika konkurencija yra Europos pažangos variklis.

1-181

Konrad Szymański (UEN). – Panie Przewodniczący! Prawda bywa brutalna, stare państwa członkowskie bowiem chętnie otworzyły rynek tam, gdzie miały przewagę konkurencyjną w zakresie przepływu kapitału, tam jednak, gdzie przewagę konkurencyjną odnotowały nowe państwa unijne, rynki są wciąż zamknięte. Takim przykładem jest rynek usług, takim przykładem jest również rynek pracy.

Od 23 stycznia wraz z ostateczną implementacją dyrektywy o rezydentach, sytuacja obywateli spoza Unii może być nawet lepsza na rynku pracy niż sytuacja obywateli państw ostatniej akcesji. Pańskie wyjaśnienia, Panie Komisarzu, są interesujące, ale nie są do końca przekonujące. Wydaje mi się, że Parlament powinien słyszeć więcej na ten temat. Stoi to w jawnej sprzeczności z postanowieniami traktatów akcesyjnych. Warto podkreślić po raz setny na tej sali, że wszystkie państwa, które swój rynek pracy otworzyły, nie odnotowały żadnego wzrostu bezrobocia czy też innych problemów społecznych takich jak wyłudzenie świadczeń. Wręcz przeciwnie, tańsza siła robocza z nowych państw członkowskich miała ożywcze znaczenie dla gospodarki. Po dwóch latach możemy z przekonaniem stwierdzić, że ograniczenia te nie mają żadnego ekonomicznego uzasadnienia.

Zgodnie z planami Komisji mamy właśnie rok mobilności pracowników. Warto zaznaczyć, że niska mobilność pracowników jest związana również z zamknięciem rynków pracy w większości krajów unijnych. Jeśli państwa członkowskie będą obstawały przy nieuzasadnionym ekonomicznie zamknięciu rynku pracy, rok 2006 może być nie tyle rokiem europejskiej mobilności, ale rokiem europejskiej hipokryzji.

1-182

Othmar Karas (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine sehr geehrten Damen und Herren! Ich bin froh über die Diskussion, weil ich nicht zu jenen gehöre, die diese Frage beurteilen wollen, indem sie Gewinner und Verlierer schaffen, die Alten gegen die Neuen ausspielen. Wir leben in einer Gemeinschaft.

Es ist ganz wichtig, dass wir heute hier sehr transparent feststellen, dass die vier Freiheiten zu den Grundrechten der Europäischen Union gehören. Zu den Prinzipien der Europäischen Union gehört das Diskriminierungsverbot. Die vier Freiheiten sind das Herzstück des Binnenmarktes. Die Umsetzung der vier Freiheiten macht den Binnenmarkt zum Heimatmarkt. Diese EU-Grundsätze – die politischen Ziele – sind klar und sie vereinen uns. Wir müssen sie so rasch wie möglich umsetzen. Wir haben sie noch nicht umgesetzt, weil wir auch unterschiedliche Rahmenbedingungen in der Politik haben. Wir haben unterschiedliche Sozialgesetzgebungen, Löhne, Steuergesetzgebungen, unterschiedliches Arbeitsrecht. Wir haben 19 Millionen Arbeitslose, wir haben unterschiedliche Wachstumszahlen, die in den neuen Mitgliedstaaten höher sind – Gott sei Dank – als in den alten Mitgliedstaaten. Daraus resultieren Ängste und Sorgen der Bürger. Auch in meinem Land, das die längste Außengrenze zu den neuen Mitgliedstaaten hat, wächst die Beschäftigtenzahl von Bürgern aus diesen neuen Mitgliedstaaten.

Aber wir haben im Rahmen der Möglichkeiten, der Verträge, des Gemeinschaftsrechts auf die Sorgen und Ängste der Bürger einzugehen. Wir blockieren nicht, sondern wir schaffen akzeptable Übergänge. Übergänge sind nicht unser Ziel; unser Ziel ist es, die vier Freiheiten umzusetzen, Ängste zu nehmen und miteinander nach gemeinsamen Lösungen zu suchen. Wir haben aufeinander zuzugehen und nicht Schuld zuzuweisen.

1-183

Harald Ettl (PSE). – Herr Präsident! Wenn das Aufeinanderzugehen manchmal nicht sprachlich schon so schwierig wäre – es hat schon seinen Sinn im Europäischen Parlament, dass wir Kommissionsberichte in den zuständigen Ausschüssen bearbeiten, darüber befinden und darüber diskutieren. In diesem Fall, wo der Beschäftigungsausschuss dafür zuständig ist, haben wir heute eine vorgezogene Diskussion und eine vorgezogene Anfrage zu diesem Punkt. Das halte ich im wahrsten Sinne des Wortes für entbehrlich. Es mag Gründe dafür geben, aber ich halte es für entbehrlich.

Vorweg. Die Mitteilung der Kommission, die helfen soll, die Übergangsfrist für den freien Arbeitnehmerverkehr rasch zu beseitigen, halte ich für inhaltlich noch mangelhaft und ökonomisch – wie präsentiert – noch nicht für schlüssig. Die heutigen Fragesteller, die von einer Benachteiligung der Bürger der 10 neuen Mitgliedstaaten (EU-10) gegenüber Angehörigen aus Drittstaaten sprechen, haben sich die Faktenlage ebenfalls nicht richtig angesehen. Faktum ist, dass in Deutschland Personen aus der EU-10 eine um 3 % höhere Beschäftigungsquote aufweisen als Drittstaatsangehörige. In Österreich liegt diese Differenz sogar bei 6 %. Noch extremer verhält es sich in Großbritannien und in Irland zu Gunsten der EU-10. Darüber hinaus kann mit Daten von nur einem Jahr seit dem Beitritt noch keine mittel- und langfristige Entwicklung am Arbeitsmarkt, wie von der Kommission dargestellt, seriös prognostiziert werden.

Die Schlussfolgerung in der Mitteilung, dass die Öffnung des Arbeitsmarktes positiv auf Wirtschaftswachstum und Beschäftigung wirkt, ist bezogen auf den Bewertungszeitraum einfach falsch. Das Wirtschaftswachstum in der EU-25 ist im Jahr 2005 gegenüber 2004 deutlich zurückgegangen. Insbesondere in Großbritannien, wo der Rückgang 1,4 % betrug und wo es zu einer zehnmal so hohen Zuwanderung gekommen ist, wie von der britischen Regierung prognostiziert. Im Gegensatz zu den vorangegangenen Jahren ist es auch zu beinahe keinem Rückgang der Arbeitslosigkeit mehr gekommen. Ich fordere daher die Kommission auf, rasch eine Studie in Auftrag zu geben, die die Wanderungsbewegungen der Arbeitnehmer und alle damit verbundenen Auswirkungen wertfrei analysiert.

Das ist nicht nur gut für die Kommission, das ist gut für einen weiteren sinnvollen Dialog. Im Übrigen benötigt die rasche Reduktion der Übergangsfristen – und das wünsche ich mir auch – ein gutes Begleitkonzept und gute Begleitmaßnahmen wie z.B. die Revision der Entsenderichtlinie. Damit wäre allen gedient, um Ängste und Sorgen auf der einen Seite abzubauen und uns dialogfähiger für beide Seiten zu machen. So eine Diskussion, wie wir sie heute führen, halte ich schlichtweg für falsch.

1-184

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Paskutiniam plėtros etapui jau sukanka 2 metai, baigiasi 7 metų pereinamojo laikotarpio pirmoji dalis. Senosios narės turi apsispręsti dėl pereinamojo laikotarpio pratęsimo arba panaikinimo. Jungtinė Karalystė, Airija ir Švedija savo rinkas atvėrė iš karto ir gavo naudos, o tuo pačiu paskatino ir naująsias valstybes kiek kitaip pažūrėti į savo darbo jėgą ir ją geriau įvertinti. Naujų valstybių darbo jėga neužplūdo ES-15 darbo rinkos. Plėtra paskatino legalizuoti iki tol buvusias nelegaliomis darbo vietas. Jokie pereinamieji laikotarpiai nesustabdydys žmogaus, kuris nori išvykti. Žmogaus judėjimo laisvė yra pamatinė Europos Bendrijos vertybė. Nuo sausio 26 d. įsigaliojo Tarybos direktyva leidžianti trečiųjų šalių piliečiams pragyvenusiems ES 5 metus laisvai judėti, atvykti mokytis, dirbti ar šiaip apsisotiti bet kurioje ES šalyje. Kodėl Taryba priėmė tokią diskriminacinę naujųjų šalių atžvilgiu direktyvą? Kodėl toks didelis pasipriešinimas atstatyti teisingumą? Džiugi žinia, kad pereinamojo laikotarpio žada atsisakyti Suomija, Ispanija ir Portugalija. Austrija ir Vokietija iniciavo pereinamųjų laikotarpių įvedimą. 2 metų rezultatai parodė, kad naujosios valstybės grėsmės nekelti. Kviečiu Austriją ir kitas likusias valstybes atsisakyti diskriminacinio pereinamojo laikotarpio ir diskriminacinio požiūrio į naujas valstybes nares.

1-185

Toomas Hendrik Ilves (PSE). – Ma küsiksin laiemalt – miks tunnevad uued liikmesriigid, et lõhe nende ja vanade vahel aina süveneb?

Alustaksin teenuste direktiiviga. Kardeti, et uued liikmesriigid hakkavad teenuseid pakkuma paremini ja seetõttu takistati Euroopa viiskümmend aastat vaid kirjas seisva ühe põhiõiguse elluviimist. Solvavalt räägiti teenuste liikumisest kui *social dumping*'ust, hirmutati müütilise *plombier polonais*'ga. Retoorika alandas uusi liikmesriike, nagu me justkui poleksid inimesed. Vastasseis aga polnud vasak- ja parempoolsete vahel, vanad liikmed leidsid kompromissi kergelt: ühed kaitsesid oma suurfirmasid, teised oma ametiühinguid. Ida-Euroopa aga avas oma turu ammu enne, kui sai ELi liikmeks ja seetõttu on vanade liikmesriikide suurfirmad aastaid ilma teenuste direktiivita lihtsalt ära ostnud firmasid Ida-Euroopas. Tuldi meie turule, osteti ära, aga kui meie kord saabus, suleti uks meie ees. Kannatasid uute liikmete väikefirmad, kodanikud ning vanade liikmesriikide tarbijad.

Teiseks, töõjõu vaba liikumise piiramine teeb uutest eurooplastest teise klassi kodanikud. Ühel on õigus liikuda, teisel pole – kodakondsusest lähtuvalt. Uusproteksionism ELis piirab uute liikmete kodanikeõigusi, kasutades sageli ksenofoobilist retoorikat, mida täheldasime teenuste direktiivi debati puhul. Olgugi et tööturg on suletud, värbavad vanad liikmesriigid hea meelega juba aastaid valikuliselt neid töötajaid, kellest neil puudus on, näiteks arste, medõdesid, IT-spetsialiste. Nende puhul ei tule pähegi solvata neid dumpingusüüdistusega, sest sageli on nende värbamine lausa riiklikult doteeritud.

Kolmandaks, jõustus direktiiv, kus viis aastat liikmesriigis elanud Euroopa mittekodanik naudib õigust vabale liikumisele, mis ELi uute liikmesriikide kodanikel puudub. Mida järeldada? Uue liikmesriigi kodanik pole mitte teise, vaid lausa kolmanda järgu kodanik.

Minu küsimus on, mida kavatseb Euroopa ette võtta, et selline talumatu proteksionism ja selge diskrimineerimine ei lõhestaks äsja taasühinenud Euroopat?

1-186

Vladimír Maňka (PSE). – Vážený pán predseda, pán komisár, kolegyne a kolegovia. So záujmom som si prečítal správu Európskej komisie z 8. februára, ktorá jednoznačne ukazuje, že mobilita pracovníkov v rámci Európskej únie má pozitívne efekty. Migrujúci pracovníci pomohli eliminovať nedostatky na pracovnom trhu, pomohli rozšíriť nedostatočné množstvo kvalifikovanej pracovnej sily v danom prostredí, znížili potenciál nelegálnej práce a celkovo tak prispeli k lepšej ekonomickej efektívnosti v Európe.

Pred mesiacom sme v prvom čítaní prerokovali a schválili správu o otvorení trhu služieb v Európskej únii. Smernicu o službách spomínam preto, lebo v istom okamihu môže mať silnú súvislosť so slobodou pohybu pracovníkov. Kritická chvíľa môže nastať vtedy, ak na jednej strane nadobudne účinnosť smernica o službách a na strane druhej príslušná krajina bude stále brániť voľnému pohybu pracovníkov. Títo pracovníci budú limitovaní vo svojej vôli zmeniť zamestnávateľa, aj keby takáto zmena bola prínosom nie len pre nich, ale aj pre danú cieľovú krajinu. Toto riziko môže krajina odstrániť tak, že zruší prechodné obdobia.

Vážené kolegyne a kolegovia. Len samotný voľný pohyb pracovníkov samozrejme nie je riešením udržateľnosti sociálneho modelu konkrétneho štátu. Modely, ktoré nie sú efektívne, nie sú udržateľné vo vzťahu k narastajúcemu napätiu vo verejných financiách v dôsledku globalizácie, technologických zmien a starnutia populácie. Príčinou ich problémov však rozhodne nie je a ani nemôže byť voľný pohyb pracovníkov. Európska legislatíva nemôže svojim členským štátom predpisovať, či majú alebo nemajú prechodné obdobia rušiť. V každom prípade by však tieto štáty mali riešiť pravú príčinu svojich hospodárskych problémov. Potom aj oni budú voľný pohyb pracovníkov pokladať za výhodu a nie za ohrozenie.

1-187

El Presidente. – Queda cerrado este punto del orden del día.

Declaración por escrito (artículo 142)

1-188

Jules Maaten (ALDE). – De VVD-Eurofractie is er voorstander van dat de "oude" lidstaten de beperkingen op werknemers uit de nieuwe lidstaten opheffen. Alle Europese landen hebben er economisch baat bij de grenzen open te stellen. Bijvoorbeeld in Nederland kampen we met tekorten in de sectoren metaal, tuinbouw, landbouw en de gezondheidszorg. In Groot-Brittannië, Ierland en Zweden zijn de open grenzen een succes gebleken. Als we de voordeur van het slot halen hebben we zelf in de hand wie we binnen laten in plaats van dat we krampachtig proberen de illegale achterdeurtjes gesloten te houden. Dat blijkt onmogelijk, want elk jaar zien we weer dat vooral de seizoensgebonden arbeid door illegale werknemers wordt verricht.

1-189

23 - Orden del día de la próxima sesión: véase el Acta

1-192

24 - Cierre de la sesión

1-193

(Se levanta la sesión a las 22.15 horas)

1-190

25 - Clausura del período de sesiones

1-191

El Presidente. – Declaro cerrado el periodo de sesiones 2005-2006 del Parlamento Europeo.